

การศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
ในกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
จารุกร พุทธการุณย์วงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
ในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
จารุกร พุทธการุณย์วงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2549

จารุกร พุทธการุณย์วงศ์. (2549). การศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์, รองศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร.

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรด้านเพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 16 — 18 ปี จำนวน 1,572 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต การวิเคราะห์ข้อมูลวิธีทางสถิติ ค่า t-test for dependent samples การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วย Least Significant Different (LSD)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกรายด้าน พบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านบุคลิกภาพและปัญหาด้านการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาด้านสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างอยู่ในระดับต่ำ ส่วนสาเหตุและผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้านและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง
2. การเปรียบเทียบระดับปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า
 - ด้านเพศ พบว่า นักเรียนชายมีปัญหา สาเหตุและผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้านและรายด้านสูงกว่านักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
 - ด้านอายุ พบว่า นักเรียนอายุต่างกันมีปัญหา และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 - ด้านระดับชั้น พบว่า นักเรียนระดับชั้นต่างกันมีปัญหา และสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 - ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตและด้านค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต พบว่า นักเรียนมีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

THE STUDY OF PROBLEMS, CAUSES AND CONSEQUENCE FROMS CHATting ON
INTERNET OF THE FOURTH LEVEL STUDENTS IN BANGKOK.

AN ABSTRACT

BY

CHARUKORN PUTTIKARUNWONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2006

Charukorn Puttikurunwong. (2006). The Study of Problems, Causes and Consequences from Chatting on Internet of the fourth level Students in Bangkok. Master Thesis, M.Ed. (Guidance and Counseling Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assist.Prof.Dr. Nanthana Wong – In, Assoc.Prof.Laddawan Kasemnet.

The purposes of this research were to study problems, causes and consequences from chatting on Internet of the fourth level students in Bangkok. The variables were gender, age, grade levels, academic achievement, the place, the period of time and average per month of expense in chatting on Internet. The populations were 1,572 of fourth level students, age 16 – 18 years in Bangkok. The research instruments were problems, causes and consequences questionnaire. The data were analyzed by t-test for independent sample, One – Way ANOVA and Matching test Least Significant Different (LSD).

The research results were as follows:

1. The problems of chatting on Internet of fourth level as a whole were in average level. When consider in each aspect found that the personality problems and the learning problems were in average; relationship problems were low. The causes and the consequences from chatting on Internet were in average.

2. The comparison problems, causes and consequences from chatting on Internet found that:

Gender: The problems, causes and consequences from chatting on Internet male of were significantly higher than female at .001 level.

Age: The problems and consequences from chatting on Internet as a whole and each aspect were significantly different at .001 level. The causes from chatting on Internet as a whole and each aspect were significantly different at .01 level.

Grade levels: The problems and causes from chatting on Internet as a whole were significantly different at .001 level. The consequences from chatting on Internet as a whole were significantly different at .01 level.

Academic achievement, the place, the period of time and average per month of expense: The problems, causes and consequences from chatting on Internet as a whole and each aspect were significantly different at .001 level.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาปัญหา สาเหตุและผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
ในกรุงเทพมหานคร

ของ

จารุกร พุทธการุณย์วงศ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่..... เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2549

..... ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์)

..... กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทา สุวัทนา)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เป็นเพราะได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะและช่วยตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องให้ถูกต้อง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา สุริยง และอาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขปรับปรุงงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญยฤทธิ์ คงคาเพชร อาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ และอาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง ที่กรุณาให้คำแนะนำและช่วยตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้ต่างๆ ด้วยความรัก ความเมตตาและเอาใจใส่แก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการและอาจารย์แนะแนวโรงเรียนธนูวิรุณหิพพิลารักษ์ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ด้วยความสะดวกด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการและอาจารย์ทุกท่านในโรงเรียน โดยเฉพาะอาจารย์แนะแนว โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนกุนนทีรุทธาวิทยาาคม โรงเรียนมัธยมกษัตริย์พิทยาาคม โรงเรียนบางกะปิ โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ โรงเรียนบดินเดชา (สิงห์ สิงหเสนี 4) โรงเรียนวัดสิงห์ โรงเรียนราชโอรส โรงเรียนฤทธิณรงค์รอน และโรงเรียนพิทยาลงกรณ์พิทยาาคม ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนอำนวยความสะดวกด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอบคุณเพื่อนๆ สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนวทุกคนที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการจัดทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จสมบูรณ์

ท้ายที่สุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณนายนิวัฒน์ (บิดา) นางศรีกัญญา (มารดา) และนายอริวัฒน์ (น้องชาย) พุทธการุณย์วงศ์ บุคคลในครอบครัว ที่คอยเป็นห่วงใย คอยให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือในทุกๆ ด้านแก่ผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยขอขอบคุณดีทั้งหลายที่เกิดจากการวิจัยครั้งนี้ให้แก่ผู้มีพระคุณและบูรพคณาจารย์ทุกท่าน

จารุกร พุทธการุณย์วงศ์

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
	สมมุติฐานในการวิจัย.....	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต.....	8
	ความหมายของพฤติกรรม.....	8
	การสนทนาทางอินเทอร์เน็ต.....	9
	แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์.....	10
	ระบบการทำงานของระบบสนทนาทางอินเทอร์เน็ต.....	11
	รูปแบบการสนทนาผ่านระบบเครือข่าย.....	11
	รูปแบบพฤติกรรมสื่อสารในห้องสนทนา.....	12
	ลักษณะภาษาที่ใช้ในห้องสนทนา.....	13
	จุดประสงค์ของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต.....	15
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	16
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านบุคลิกภาพ.....	16
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านการเรียนรู้.....	18
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง.....	19
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต.....	20
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว.....	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุด้านบรรยากาศในโรงเรียน.....	24
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน.....	25
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต....	32
3	
วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย.....	37
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	37
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์.....	44
การเสนอผลการวิเคราะห์.....	44
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	45
5	
อภิปรายผล สรุปผลและข้อเสนอแนะ.....	63
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	63
สมมุติฐานการวิจัย.....	63
วิธีดำเนินการวิจัย.....	64
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	64
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	64
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	64
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	64
การอภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	78
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	79
บรรณานุกรม.....	80

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	87
ภาคผนวก ก.....	88
ภาคผนวก ข.....	95
ภาคผนวก ค.....	136
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	150

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงอวัจนะภาษาในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	14
2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัวและบุคลิกภาพเก็บตัว	17
3 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำแนกตามพื้นที่การศึกษา	38
4 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาใน การสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	45
5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ประเภท ปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	47
6 การเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามเพศ	48
7 การเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามอายุ	49
8 การเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้น	50
9 การเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	52
10 การเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต.....	54
11 การเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	56
12 การเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	59
13 ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของ นักเรียน จำแนกตามอายุ	96
14 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ จำแนกตาม อายุ เป็นรายคู่.....	97
15 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน จำแนกตาม อายุ เป็นรายคู่.....	97

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
16	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคล รอบข้าง จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่	98
17	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่	98
18	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนา ทางอินเทอร์เน็ต จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่	98
19	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคล ในครอบครัว จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่	99
20	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียน จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่	99
21	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่	99
22	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่	100
23	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก จำแนกตาม อายุ เป็นรายคู่	100
24	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ จำแนกตาม อายุ เป็นรายคู่	100
25	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวม ทุกด้าน จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่	101
26	ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของ นักเรียน จำแนกตามระดับชั้น	101
27	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ จำแนกตาม ระดับชั้น เป็นรายคู่	103
28	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน จำแนกตาม ระดับชั้น เป็นรายคู่	103
29	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคล รอบข้าง จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่	103
30	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่	104

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
31	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่	104
32	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่	104
33	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียน จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่	105
34	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่	105
35	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่	105
36	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่	106
37	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่	106
38	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่	106
39	ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	107
40	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่	108
41	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่	108
42	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่	109
43	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่	109
44	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่	109
45	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่	110

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
46 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่	110
47 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่	110
48 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่	111
49 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก จำแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่	111
50 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ จำแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่	111
51 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวม ทุกด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่	112
52 ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของ นักเรียน จำแนกตามสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	112
53 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ จำแนกตาม สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เป็นรายคู่	114
54 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน จำแนกตาม สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เป็นรายคู่	114
55 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคล รอบข้าง จำแนกตามสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เป็นรายคู่	114
56 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เป็นรายคู่	115
57 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนา ทางอินเทอร์เน็ต จำแนกตามสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เป็นรายคู่	115
58 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคล ในครอบครัว จำแนกตามสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เป็นรายคู่	115
59 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียน จำแนกตามสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เป็นรายคู่	106
60 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน จำแนกตามสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เป็นรายคู่	106

บัญชีตาราง (ต่อ)[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
91	ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านบุคลิกภาพ.....	133
92	ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านการเรียน.....	133
93	ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง.....	133
94	ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต.....	134
95	ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว.....	134
96	ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านบรรยากาศในโรงเรียน.....	134
97	ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน.....	135
98	ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามผลสืบเนื่องจากการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต.....	135

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันสังคมโลกและสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อันมีปัจจัยที่สำคัญมาจากปัจจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และที่มีความสำคัญกับมนุษย์อย่างเห็นได้ชัดเจน คือ ด้านการสื่อสาร (Communication) จากที่เคยมีการติดต่อสนทนาสื่อสารผ่านทางโทรศัพท์ มาเป็นการติดต่อสนทนาสื่อสารผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต หรือที่เรียกสั้นๆ ว่า “แชต” (CHAT) ซึ่งผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจะได้รับความสะดวกสบายในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลหรือกลุ่มคนได้ในเวลาเดียวกัน (Real Time) มีลักษณะการโต้ตอบแบบฉับพลัน (Interactive) (สุมนา อุษณีย์มาศ. 2543 : 3) และยังได้รับความบันเทิงจากการติดต่อสื่อสารกับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตด้วยกันผ่านระบบการติดต่อสื่อสารกันเป็นกลุ่ม โดยมีคอมพิวเตอร์เป็นส่วนกลางในการเชื่อมต่อเครือข่ายที่เรียกว่า เครือข่ายอินเทอร์เน็ตรีเลย์แชต (Internet Relay Chat (IRC)) ที่เป็นแหล่งรวมบริการห้องสนทนาต่างๆ ได้แก่ คิวคิว (QQ) เพิร์ช 98 (PICH 98) เอ็มเอสเอ็น (MSN) ห้องสนทนาทางเว็บไซต์ต่างๆ (CHAT ROOM) ที่ให้บริการนักท่องเที่ยวอินเทอร์เน็ตใช้เป็นแหล่งติดต่อสื่อสารพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เปิดกว้างไร้ขอบเขต ไม่มีการควบคุมจากกฎหมาย

ในปัจจุบันวัยรุ่นมีการใช้อินเทอร์เน็ตกันมาก โดยฉัตรชัย คุณปิติลักษณ์ ผู้บริหารเว็บไซต์แคชช่าดอทคอม (www.catcha.co.th) กล่าวว่า ตลาดอินเทอร์เน็ตตอนนี้คือ ตลาดของวัยรุ่น และพวกเขาจะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงเป็นหลัก (เกศณี ดิพะมวงคล. 2545 : 2; อ้างอิงจากชนกสุ กาญจนพรพงศ์. 2543 : 127) และจากการสำรวจของเกียรติประภม ลิขรุ่งเรืองกุล (2544 : 89) ถึงลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ตที่วัยรุ่นนิยม 5 อันดับมากที่สุด คือ (1) ห้องสนทนาทางเว็บไซต์ (Chat Room) ตามร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ต่างๆ ด้วยโปรแกรมเพิร์ช 98 (2) โปรแกรมสนทนา (Chat) ด้วยโปรแกรมคิวคิว (QQ) สามารถส่งข้อความถึงกันได้ทั้งเสียง ภาพ และการดอวยพร (3) โต้ตอบบนกระดานข่าว (เว็บบอร์ด Web Board) ให้คนเข้าไปแสดงความคิดเห็นแบบไม่ต้องเกรงใจใคร (4) นิยมใช้ของฟรีบนอินเทอร์เน็ต เช่น ดาวน์โหลดโปรแกรมเพลง รูปภาพ ส่งข้อความทางโทรศัพท์ (SMS) เป็นต้น (5) นิยมเขียนหรือรับส่งอีเมล (E – Mail) สำหรับอีเมลที่เป็นที่นิยมมากที่สุดในกลุ่มวัยรุ่น คือ ฮอตเมล (Hotmail) หรือ ยาฮู (Yahoo) สำหรับการใช้อีเมลนั้นมักจะเป็นเพื่อการติดต่อสื่อสารกันทั่วไป การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตนี้เป็นการสนทนาที่เสมือนอยู่โลกทั้งใบให้เลืกลงมา การติดต่อสื่อสารสามารถทำได้ตลอดเวลาไม่ว่าจะอยู่ที่ใดในโลกก็สามารถที่จะพูดคุยกันได้เพียงแคมีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอยู่สามารถติดต่อกันได้เพียงแค่เสี้ยวนาที่ เป็นนวัตกรรมใหม่ของการติดต่อสื่อสารที่ขจัดปัญหาการทะเลาะออกไป การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สนทนาสามารถเลือกใครก็ได้ไม่จำกัดจำนวนในลักษณะการคุยเป็นกลุ่มหรือบุคคล คือมีห้องสนทนามวม และมีห้องสนทนาย่อยที่เรียกว่า “ชิบ” ซึ่งการสื่อสารรูปแบบใหม่นี้เองทำให้คนส่วนใหญ่หันมานิยมการสื่อสารในโลกระบบอินเทอร์เน็ตมากยิ่งขึ้น และการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเป็นการใช้

งบประมาณต่ำ ประหยัดค่าใช้จ่ายในการโทรศัพท์ทางไกลอย่างมาก เสียค่าเชื่อมต่อเครือข่ายผ่านสายโทรศัพท์บ้านก็สามารถที่จะคุยกับครอบครัว ญาติ พี่น้องและเพื่อนได้ โดยเรียกสังคมที่พูดคุยกันทางอินเทอร์เน็ตนี้ว่า สังคมไซเบอร์หรือไซเบอร์เน็ต (Cybernet)

โดยวัยรุ่นส่วนใหญ่จะใช้บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงและการติดต่อสื่อสาร อยากพูดคุย อยากมีสังคมและใช้เวลาบนอินเทอร์เน็ตเพื่อทดแทนสิ่งที่ขาดหายไปในชีวิตจริง ทั้งนี้เนื่องมาจากการสื่อสารประเภทนี้เป็นสังคมในรูปแบบใหม่ที่ไม่มีการควบคุมจากผู้ใหญ่และเป็นการแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเต็มที่ มีสื่อทุกรูปแบบ ทั้งสื่อที่ดีและไม่ดี โลกของอินเทอร์เน็ตจึงสามารถตอบสนองความต้องการและความอยากรู้อยากเห็นของวัยรุ่นได้ อีกทั้งวัยรุ่นยังสามารถติดต่อสื่อสารกับเพื่อนใหม่ได้ทั่วทุกมุมโลก ไม่มีข้อจำกัด (เกศณี ติพะมงคล. 2545 : 2) ระบบการเชื่อมต่อที่ไร้พรมแดนนี้ จะเป็นการทำให้วัยรุ่นได้เปิดโอกาสตนเองรู้จักกับบุคคลมากมายได้ในเวลาเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นเวลากลางวันหรือกลางคืน (จิราพรรณ สุขอนันต์. 2544 : 11) ด้วยเหตุนี้เด็กวัยรุ่นจึงชอบเล่นห้องสนทนากันทั้งคืน ทำให้สิ้นเปลืองเงินไปซื้อแพ็คเกจที่วางขายทั่วไป เมื่อปี 2543 มีคนเคยประมาณการณีกันว่า เด็กวัยรุ่นต้องจ่ายค่าใช้บริการอย่างเดียวกัทั่วประเทศประมาณ 800 ล้านบาท (เกียรติประถม สิ้นรุ่งเรืองกุล. 2544 : 88)

ปัจจุบันพบว่า วัยรุ่นประสบปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตในหลายๆ ด้าน เช่น ปัญหาการใช้เวลามากเกินไป จนไม่สามารถควบคุมหรือกำหนดเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตได้ ทำให้ส่งผลถึงสุขภาพกายและสุขภาพจิต ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลรอบข้าง ปัญหาด้านเพศและการล่อลวงทางเพศ (พิรุมา พันธุ์ทวี; และคณะ. 2544 : 21) ปัญหาการใช้ภาษาผิดหลักไวยากรณ์ (ญาดานุช เตรียมศิลป์. 2546 : 65) ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาเศรษฐกิจ (มดิชน. 2543 : 1,17) ปัญหาด้านการเรียนและการแสดงออกทางพฤติกรรม (ลักษณะ พลอยเลื่อมแสง. 2545 : 34)

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต พบว่า เพศหญิงมีการใช้ห้องสนทนามากกว่าเพศชาย อายุที่เข้ามาใช้อายุ 15 – 19 ปี (สำนักงานคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. 2545 : 60) ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นหลังจากใช้อินเทอร์เน็ต (ทัศนพร วทานิยานนท์. 2542 : 101) สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต พบว่า ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านมากที่สุด ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตประมาณ 1 – 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (พิริยา คงเครือ. 2548 : บทคัดย่อ) ทำให้การสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีกับครอบครัวและเพื่อนน้อยลง ใช้เวลาอยู่กับคอมพิวเตอร์และสังคมที่มีความจำกัดเฉพาะผู้ที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน ทำให้สังคมแคบลงและค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต พบว่า เสียค่าใช้จ่ายไม่เกินครั้งละ 100 บาท โดยได้เงินมาจากผู้ปกครอง (วรรณภา เพิ่มวณิชกุล. 2544 : 114 – 115)

และจากการที่ผู้วิจัยได้เข้าไปศึกษาสังเกตและสอบถามเด็กอายุระหว่าง 14 – 19 ปี ในห้องสนทนาจิบกันได้ จากโปรแกรมเฟิร์ส 98 ของเว็บมาสเตอร์ พบว่า วัยรุ่นเข้าไปคุยเพื่อหาเพื่อนต่างเพศ มีการนัดพบกันภายหลัง

จากพูดคุยผ่านห้องสนทนาแล้วในวัยรุ่นเพศชาย แต่ก็กลัวเหมือนกันว่าจะถูกหลอกเหมือนข่าวทางสื่อต่างๆ โดยมากเข้ามาสนทนาเพื่อหาความสนุกสนาน แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นมากกว่า เป็นการคลายความเครียด และมีความพึงพอใจที่ได้พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่มีโอกาสเห็นหน้า สาเหตุที่ทำให้เข้ามาใช้การสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เพราะว่า เมื่อ เครียดเรื่องเรียนและการสอบ บุคคลภายในบ้านสนทนาทางอินเทอร์เน็ต (Chat room) อยากมีเพื่อนมากขึ้น มีการพูดคุยปรึกษากับเพื่อนในห้องเรียน ส่วนผลที่ได้รับจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต พบว่า ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต ได้พูดคุยกับเพื่อนในห้องเรียนผ่านอินเทอร์เน็ตในการทำรายงาน ได้ฝึกภาษาและพิมพ์ดีด ได้คลายเครียด สนุก แต่เล่นมากๆ แล้วไม่ได้พักพ่อน เสียสายตาและเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตไม่จริงใจเท่าเพื่อนในโรงเรียนหรือเพื่อนบ้าน

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่มีพฤติกรรมการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต พบว่า นักเรียนเหล่านี้จะมีอาการประหม่า เหนื่อย ไม่กล้าสบตา ไม่ค่อยตั้งใจเรียน เก็บตัว ไม่ชอบสูงส่งกับเพื่อนในห้อง และมักจะขาดเรียนบ่อย ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะส่งผลต่อสุขภาพจิตและบุคลิกภาพที่ดีและไม่ดีของนักเรียนในอนาคตได้

ดังนั้น ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งนักเรียนกลุ่มนี้ เป็นกลุ่มที่มีการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นทุกปี และเป็นแหล่งรวมของวิวัฒนาการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าต่างๆ มากมาย เพื่อให้ให้นักเรียนได้เข้าใจตนเองและผู้อื่นมากยิ่งขึ้นและสามารถนำเอาเทคโนโลยีไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมและสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรด้านเพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ครู – อาจารย์ ผู้ปกครองตลอดจนบุคคลที่สนใจได้ทราบถึงปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนวัยรุ่น เพื่อส่งเสริมและป้องกันให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่เหมาะสม สามารถพัฒนาตนเองและป้องกันตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลถึงการลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นในสังคมได้

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับมัธยมศึกษา) เขตพื้นที่การศึกษา 3 เขต ที่มีพฤติกรรมการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต อย่างน้อย 1 – 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับมัธยมศึกษา) เขตพื้นที่การศึกษา 3 เขต ที่มีพฤติกรรมการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต อย่างน้อย 1 – 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยใช้การสุ่มหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เลือกโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นโรงเรียนสหศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากทุกพื้นที่การศึกษาและขนาดของโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ออนไลน์) จำนวน 10 โรงเรียน คือ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนกุนนทีรุทธาวิทยาลัย โรงเรียนมัธยมกษัตริย์พัฒนาคมน โรงเรียนบางกะปิ โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ โรงเรียนบดินเดชา (สิงห์ สิงหเสนี 4) โรงเรียนวัดสิงห์ โรงเรียนราชโอรส โรงเรียนฤทธิณรงค์รอน และโรงเรียนพิทยาลงกรณ์พิทยาคม จำนวน 1,572 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 อายุ
 - 1.3 ระดับชั้น
 - 1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.5 สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
 - 1.6 ระยะเวลาที่ใช้ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
 - 1.7 ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
2. ตัวแปรตาม คือ ปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต หมายถึง ปัญหาที่เกิดจากความไม่สบายใจของนักเรียนที่ส่งผลให้เข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ในด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะโดยรวมของนักเรียนทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนกิริยาท่าทางการแสดงออกทางอารมณ์ การปรับตัว ค่านิยม พฤติกรรม ที่เป็นการส่งผลให้เข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ตได้แก่ การเก็บตัวอยู่คนเดียวเงียบ ๆ ไม่ชอบสูงส่งกับใคร อยู่ในโลกของตนเอง พิถีพิถันในการคบเพื่อน ระมัดระวังไม่ค่อยแสดงตัว ซื่อๆ ไม่มีความกระตือรือร้น ไม่ชอบเข้าสังคม ควบคุมตนเองไม่ได้

1.2 ด้านการเรียน หมายถึง สภาพการณ์ทางการเรียนที่ทำให้เกิดความไม่สบายใจ ครอบงำจิตใจ และทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ได้แก่ เมื่อหน่วยการเรียน ไม่เข้าใจบทเรียนหรือเนื้อหาวิชา ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียนหรือทำการบ้าน ไม่มีสมาธิในการเรียน เรียนไม่ทันเพื่อน ได้คะแนนน้อยลง หนีเรียน

1.3 ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง หมายถึง ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดา มารดา เพื่อน ครู อาจารย์ และบุคคลอื่นที่อยู่รอบข้างที่แสดงออกทั้งทางด้านร่างกาย วาจา กิริยาท่าทาง ได้แก่ การพูดจาดูต่ำ การกล่าวร้ายในความผิดที่เคยกระทำ การไม่ได้รับความรักความเอาใจใส่สนใจเท่าที่ควร ความไม่เข้าใจกันทั้งทางด้านความคิดและการกระทำ และการไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรึกษาปัญหาต่างๆ ในชีวิต

2. สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต หมายถึง สิ่งที่เป็นเหตุทำให้นักเรียนไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่

2.1 ด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต หมายถึง ความคิด ความรู้สึกและแนวโน้ม พฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

2.2 ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดา มารดา พี่น้อง ที่แสดงออกทั้งทางด้านวาจา ท่าทาง ที่เปลี่ยนแปลงไป จนทำให้มีผลผลักดันให้เข้าไปใช้บริการห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

2.3 ด้านบรรยากาศในโรงเรียน หมายถึง บรรยากาศทั้งภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียนที่มีผลผลักดันให้นักเรียนเข้าไปใช้บริการห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่ ความรู้สึกไม่สบายใจ การถูกตำหนิ การไม่ได้รับความเอาใจใส่ การไม่เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นหรือปรึกษาปัญหาต่างๆ ไม่มีสถานที่พักผ่อน กฎเกณฑ์ต่างๆ ภายในโรงเรียนเข้มงวดมาก

2.4 ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมที่นักเรียนกับเพื่อนปฏิบัติต่อกัน ทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว อันมีผลผลักดันให้นักเรียนเข้าไปใช้บริการห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่ การถูกเพื่อนดูถูก การไม่ได้รับความสนใจ การไม่ได้รับการยอมรับ การถูกเอาเปรียบ การไม่ได้รับความช่วยเหลือและการแยกตัวออกจากกลุ่มเพื่อน

3. ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นตามมาหลังจากเข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่

3.1 ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ทางด้านบวก ได้แก่ ทำให้มีเพื่อนมาก เพิ่มความรู้

คลายเครียด ให้ความสนุก เป็นการฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ มีความสะดวกสบายในการติดต่อสื่อสาร เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ฝึกการใช้คอมพิวเตอร์

3.2 ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ทางด้านลบ ได้แก่ เปลืองเวลามาก ทำให้ไม่ได้รับการพักผ่อนเต็มที่ มีผลเสียต่อสายตา ทำให้การเรียนตกต่ำ เจอกับคนที่ไม่สุภาพ มีการโกหกไม่จริงใจต่อกัน เสียค่าใช้จ่ายมากทั้งค่าไฟและค่าโทรศัพท์

4. **เพศ** หมายถึง เพศของนักเรียนที่เข้ามาสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

5. **อายุ** หมายถึง อายุของนักเรียนที่เข้ามาสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่ อายุ 16 ปี 17 ปี 18 ปี

6. **ระดับชั้น** หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 – 6

7. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ระดับผลการเรียนที่ปรากฏอยู่ในสมุดรายงานเมื่อสิ้นสุดการศึกษา โดยใช้เกณฑ์การประเมินที่ปรากฏอยู่ในสมุดรายงานคะแนน โดยแบ่งได้เป็น 3 ระดับ คือ

7.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำ ได้แก่ ผลการเรียนระดับ 1.99 ลงมา

7.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลาง หมายถึง ผลการเรียนระดับ 2.00 – 2.99

7.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง หมายถึง ผลการเรียนระดับ 3.00 ขึ้นไป

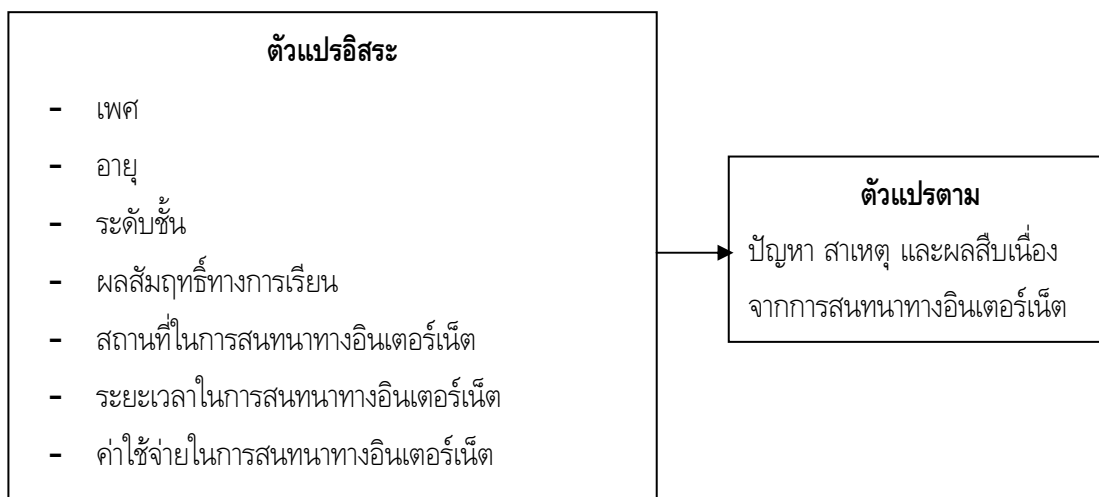
8. **สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต** หมายถึง แหล่งที่นักเรียนใช้ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่ บ้านตนเองหรือบ้านญาติ โรงเรียน อินเทอร์เน็ตคาเฟ่

9. **ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต** หมายถึง ระยะเวลาที่นักเรียนใช้ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยให้ระบุจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ใช้แบบสอบถามตัวเลือก 4 ตัวเลือก

10. **ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต** หมายถึง จำนวนเงินที่นักเรียนต้องเสียค่าบริการเพื่อเข้าสู่อินเทอร์เน็ตโดยเฉลี่ย ใช้แบบสอบถามตัวเลือก 4 ตัวเลือก

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่มีเพศ ต่างกัน มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีอายุ ต่างกัน มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีระดับชั้น ต่างกัน มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
แตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่างกัน มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทาง
อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ต่างกัน มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจาก
การสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน
6. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ต่างกัน มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่อง
จากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน
7. นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ต่างกัน มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจาก
การสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเล่นห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้แบ่งหัวข้อตามลำดับต่างๆ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
 - 1.1 ความหมายของพฤติกรรม
 - 1.2 การสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
 - 1.3 แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์
 - 1.4 ระบบการทำงานของการเล่นสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
 - 1.5 รูปแบบการสนทนาผ่านระบบเครือข่าย
 - 1.6 รูปแบบพฤติกรรมการเล่นสนทนาในห้องสนทนา
 - 1.7 ลักษณะภาษาที่ใช้ในห้องสนทนา
 - 1.8 จุดประสงค์ของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านบุคลิกภาพ
 - 2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านการเรียน
 - 2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง
 - 2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุด้านเจตคติในการเล่นสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
 - 2.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุด้านความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว
 - 2.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุด้านบรรยากาศในโรงเรียน
 - 2.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน
 - 2.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของไทยและต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

1.1 ความหมายของพฤติกรรม ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

ไพบุลย์ เทวรักษ์ (2523 : 3) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง อากัปกริยาทั้งมวลของบุคคลที่เราสามารถสังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัสโดยตรงและโดยอ้อม ทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว ได้แก่ การนั่ง เดิน นอน อารมณ์ โกรธเกลียด รักและฝัน เป็นต้น

ชุดา จิตพิทักษ์ (2525 : 6) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของบุคคล ไม่เฉพาะที่แสดงปรากฏออกมาภายนอกเท่านั้น แต่รวมถึงสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคล เช่น คุณค่า เจตคติ ความคิดเห็น ค่านิยม เป็นต้น

สิทธิโชค วรรณสันติกุล (2529 : 9 – 11) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิบัติทุกชนิดที่มนุษย์แสดงออกภายนอก พฤติกรรมภายในอาจมีสิ่งที่เป็นรูปธรรม นามธรรม เช่น ปฏิบัติของอวัยวะภายในร่างกาย ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ มักจะเป็นพฤติกรรมที่ไม่สามารถเห็นได้ชัด ส่วนพฤติกรรมภายนอกเป็นปฏิปักษ์ที่เราแสดงออกตลอดเวลาที่ดำรงชีวิตอยู่ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกให้ผู้อื่นมองเห็นทั้งวาจาและการกระทำ

เกื้อกูล สถาพรวงษา (2538 : 5) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของมนุษย์ไม่ว่าจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว สังเกตเห็นได้หรือไม่ก็ตาม เช่น การเดินข้ามถนน เป็นต้น

สรุปความหมายของพฤติกรรม หมายถึง การกระทำที่มนุษย์แสดงออกให้สามารถสังเกตเห็นได้หรือไม่เห็นได้ พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ โดยสามารถแบ่งออกได้ 2 ประการ คือ พฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ เช่น การคิด ค่านิยม เจตคติ ความต้องการ เป็นต้น และพฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้ เช่น การสนทนากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

1.2 การสนทนาทางอินเทอร์เน็ต (Chat Room)

ในปัจจุบันนักเล่นอินเทอร์เน็ตจำนวนหนึ่งได้สร้างสังคมใหม่ขึ้นมา โดยการติดต่อสื่อสารผ่านหน้าเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยระบบโปรแกรมอินเทอร์เน็ตรีเลย์แชต ไออาร์ซี (Internet Relay Chat (IRC)) การใช้เบราว์เซอร์ (Browser) เปิดเข้าไปร่วมวงสนทนาในเว็บไซต์ที่ให้บริการ เช่น www.qq.sanook.com

ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต (Internet Relay Chat – IRC) หมายถึง เป็นระบบหนึ่งในระบบอินเทอร์เน็ตที่ช่วยให้เราสามารถติดต่อกับคนอื่น ๆ ทั่วโลกได้ทันทีเหมือนกับการคุยกันทางโทรศัพท์ ทำให้เราสามารถคุยกับบุคคลหลายๆ คนบนอินเทอร์เน็ต โดยการพิมพ์ข้อความโต้ตอบกัน ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้เราสามารถพูดคุยกับผู้อื่นที่อยู่ต่างเมืองหรือต่างประเทศได้ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายทั้งในด้านของเวลาและงบประมาณ ทำให้วัยรุ่นหันมานิยมการติดต่อประเภนี้มากยิ่งขึ้น

ชัชวดี ศรลัมพ์ (2544 : 78 –79) กล่าวว่า การส่งข้อความพูดคุยกับเพื่อนๆ หรือแชตนั้น ผู้ใช้สามารถพิมพ์ข้อความสนทนากับเพื่อนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยเลือกคุยกับใครก็ได้ที่มีโปรแกรมดังกล่าวไม่ว่าผู้นั้นจะอยู่ที่ใดและสามารถคุยได้ไม่จำกัดจำนวนคน

ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตสามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ ประเภทแรก คู่สนทนาสามารถสนทนาได้ครั้งละหลายคน โดยเลือกสนทนากับใครก็ได้ไม่จำกัด เหมือนการนั่งคุยกันในห้องกับคนจำนวนมาก ประเภทสอง เป็นการสนทนาแบบสองคน (ชิบ) มีลักษณะเป็นส่วนตัว การสนทนาประเภทนี้ ไม่มีการขัดจังหวะจากบุคคลอื่นที่ร่วมสนทนาด้วย

อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นการสนทนาประเภทใดก็ต้องอยู่ภายใต้กำหนดของแต่ละเว็บไซต์ โดยมากมักจะห้ามใช้ภาษาไม่สุภาพ หากมีบุคคลใดพิมพ์ข้อความไม่สุภาพจะถูกตัดออกจากการสนทนาทันที

สรุปการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต หมายถึง การสนทนาระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย หรือมากกว่านั้น โดยการใช้การพิมพ์ข้อความโต้ตอบกัน กลับไป – กลับมา โดยสามารถเลือกสนทนากับบุคคลคนเดียวหรือหลายคนก็ได้

1.3 แนวคิดเรื่องลักษณะการสื่อสารผ่านทางคอมพิวเตอร์

ปัจจุบันการสื่อสารระหว่างบุคคลผ่านทางอินเทอร์เน็ตมีความหลากหลายรูปแบบมากขึ้น เช่น การสนทนาผ่านโปรแกรมสนทนาทางอินเทอร์เน็ต การแสดงความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มที่สนใจเกี่ยวกับเรื่องหรือประเด็นต่างๆ ร่วมกันในกระดานสนทนา เป็นต้น โดยมีลักษณะการสื่อสารผ่านทางคอมพิวเตอร์ ดังนี้

พาสก์และฟลอยด์ (วิริญญา ชาญวิชัย. 2543 : 3; อ้างอิงจาก Parks;& Floyd. 1996) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลผ่านการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต กล่าวว่า การพัฒนาความสัมพันธ์ทางระหว่างบุคคลจะเกิดขึ้นได้น้อยมาก และลักษณะการสื่อสารแบบนี้จะมีความก้าวร้าวทางวาจาและการเปิดเผยตนเองแบบขานผ่าซากมากกว่ากลุ่มคนที่ใช้การสื่อสารแบบเผชิญหน้า

มิชาล บีนดิค (พิเชษฐ์ เวชพลรัตนธรรม. 2544; อ้างอิงจาก: Michael Benedikt. 2000) กล่าวว่า ลักษณะการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต มีลักษณะคล้ายโลกความฝัน เป็นจักรวาลใหม่ที่ถูกรังสรรค์ขึ้นมาซ้อนทับกับโลกความจริง โดยอยู่ในโลกคอมพิวเตอร์ ซึ่งเรียกว่า เป็นเดอะ ดรีม การ์เดน (สวนในฝัน The dream garden) ที่ไม่มีความเจ็บปวด ไม่มีความโกรธ มีความสะดวกสบาย ธรรมชาติจะดูดีสมบูรณ์แบบไปทั้งหมด จะรู้สึกปลอดภัยและทุกสิ่งทุกอย่างในสวนจะอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ใช้

โดยเมื่อเปรียบเทียบกับห้องสนทนาอินเทอร์เน็ตแล้วจะเห็นว่า ห้องสนทนาถูกมองว่าเป็นพื้นที่ซึ่งสวยงามเหมือนกับโลกความฝัน ซึ่งมีความเป็นส่วนตัวมากกว่าโลกที่อยู่จริงและสามารถเปลี่ยนแปลงได้ง่าย แต่โลกความฝันจะคงอยู่ได้จากการที่มีคนเข้าไปใช้ข้อมูลเหล่านั้นและได้รับความพึงพอใจ มีสีสัน มีชีวิตชีวา และผู้เข้าใช้โลกความฝันได้รับความเป็นมิตร สภาพโลกความฝันจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง การสูญเสีย หรือความลึบสนเกิดขึ้น ถ้าเกิดสภาพวุ่นวายขึ้นมา เราสามารถหนีไปอยู่โลกความฝันแห่งใหม่หรือย้ายห้องสนทนาได้อย่างง่ายดายกว่าการเปลี่ยนแปลงในโลกแห่งความจริงซึ่งลำบากและใช้เวลานาน

มอริสและอوغان (สุนนา อุษณีย์มาศ. 2543. 2 – 3; อ้างอิงจาก Morris;& Ogan, 1996 : 42 – 43) กล่าวว่า กระบวนการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตสามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้ (1) การสื่อสารระหว่างบุคคลแบบไม่พร้อมกัน (One – to – one Asynchronous Communication) เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E – Mail) (2) การสื่อสารระหว่างกลุ่มคนแบบไม่พร้อมกัน (Many – to – many Asynchronous) เช่น กลุ่มข่าว หรือเว็บบอร์ดต่างๆ (Electronic bulletin boards และ Listservers)

(3) การสื่อสารระหว่างบุคคล (One – to – one) หรือระหว่างกลุ่ม (One – to – many) ในแบบที่พร้อมกัน (Synchronous Communication) เช่น การสนทนาทางคอมพิวเตอร์ (Chat) (4) การสื่อสารระหว่างบุคคล (One – to – one) หรือระหว่างบุคคลกับกลุ่ม (One – to – many) หรือระหว่างกลุ่มกับบุคคล (Many – to – one) ในแบบไม่พร้อมกัน เพื่อจุดประสงค์ในการเข้าถึงข้อมูล เช่น เว็บไซต์ (Web Sites)

สรุป การสื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มี 2 แบบ คือ แบบที่หนึ่ง เป็นการสื่อสารที่ผู้ส่งหรือผู้รับ ไม่ต้องเป็นไปในเวลาเดียวกัน เช่น การสื่อสารผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านเว็บบอร์ด เป็นต้น ส่วนแบบที่สอง เป็นการสื่อสารที่ผู้ส่งและผู้รับต้องอยู่ในเวลาเดียวกัน ได้แก่ การสื่อสารด้วยการพิมพ์ข้อความผ่านคอมพิวเตอร์ การสื่อสารแบบเสียง (Voice Conferencing) หรือการสื่อแบบส่งภาพและเสียง (Video Conferencing) เป็นต้น

1.4 ระบบการทำงานของ การสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตรีเลย์แชต (Internet Relay Chat – IRC) คือ ระบบเครือข่ายผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการได้ความสะดวกในการสื่อสารคุยกันระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยกัน ในลักษณะข้อความหรือการส่งข้อความโต้ตอบกัน ผู้ใช้งานสามารถสร้างห้องสนทนาส่วนตัวในการคุยกันพร้อมๆ กันหลายคน หรือส่วนตัวก็ได้ แต่จะต้องติดต่อกับเจ้าของระบบก่อน เพื่อให้เจ้าของระบบเป็นตัวกลางในการส่งข้อความถึงสมาชิกคนอื่นๆ

1.5 รูปแบบการสนทนาผ่านระบบเครือข่าย

การสนทนาผ่านระบบเครือข่ายมีหลายรูปแบบ ในที่นี้ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างรูปแบบการสนทนาที่เป็นที่นิยมใช้ในกลุ่มวัยรุ่นไทย ประกอบด้วย

1. การพูดคุยผ่านเว็บไซต์ต่างๆ เช่น เว็บไซต์พันทิพย์ดอตคอม (www.pantip.com) เป็นต้น เป็นการสร้างสัมพันธ์การพูดคุย โดยการใช้พิมพ์ข้อความเพื่อส่งไปคุยกัน ส่งเสียง (Voice chat) หรือส่งภาพในรูปแบบของกล้องวิดีโอ

2. การสนทนาผ่านโปรแกรมคิวคิว ซึ่งมีลักษณะคล้ายโปรแกรมไออาซีมาก ในรูปของการสนทนาเป็นกลุ่ม แต่จะมีข้อแตกต่างตรงที่เป็นโปรแกรมที่มีลักษณะส่วนตัวมากกว่า สามารถที่จะสนทนาเฉพาะบุคคลหรือสนทนาเป็นกลุ่มก็ได้ ในการที่จะติดต่อกันได้นั้น จะต้องทราบหมายเลขประจำตัวของคู่สนทนาเสียก่อน จึงสามารถติดต่อพูดคุยกันได้ ไม่มีการสร้างกลุ่มสนทนาขึ้นมา แล้วให้คนอื่นที่สนใจเข้ามาร่วมสนทนาเป็นการกำหนดกลุ่มคนที่เข้ามาสนทนาพร้อมด้วยของตนเท่านั้น

3. อินเทอร์เน็ตโฟน (Internet Phone) โปรแกรมสนทนาโดยใช้กล้องและไมค์ เป็นเครื่องมือสื่อสารหลัก สามารถได้ยินเสียงและเห็นภาพคู่สนทนาได้ด้วย

4. การสนทนาผ่านระบบเครือข่ายไออาซี เป็นช่องทางการสนทนาทางคอมพิวเตอร์ในรูปแบบของข้อความที่ไม่จำกัดจำนวนผู้ใช้และไม่จำกัดจำนวนห้องสนทนาบนเน็ตเวิร์ด เป็นระบบที่ได้รับความนิยมมากกว่า 60 ประเทศทั่วโลก และเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมอย่างสูง

เกศณี ตีพิมพ์มงคล (2545 : 28) กล่าวว่า เป็นการสนทนาโต้ตอบกันทางอินเทอร์เน็ต โดยการพิมพ์ข้อความหรือใช้เสียง โดยอาจจะสนทนาเป็นกลุ่มหรือบุคคล 2 คน ก็ได้ เป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมมาก เนื่องจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นพูดคุยกันได้ทันที

สรุป ระบบการทำงานของระบบสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และรูปแบบการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต หมายถึง ระบบการทำงานของเครือข่ายที่ให้บริการการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน โดยการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตได้รับความนิยมในกลุ่มวัยรุ่นไทย โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาจากทุกรูปแบบการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น

1.6 รูปแบบพฤติกรรมสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต

คุนิสา ทดลา (2542 : 111 – 133) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบพฤติกรรมสื่อสารในห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งอธิบายไว้ว่า ภายในชุมชนจำลองประกอบไปด้วยสมาชิกที่อยู่ร่วมกันภายในชุมชนมีการปฏิสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน ซึ่งสามารถแบ่งสภาพสังคมหรือบริบทที่เกิดขึ้นภายในชุมชนจำลองได้ดังนี้ คือ

1. สภาพไร้การขัดขวางและการควบคุม (Disinhibition) สภาพไร้การขัดขวางนั้นกระทบรูปแบบพฤติกรรมสื่อสารในห้องสนทนา โดยรูปแบบพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้สนทนานั้น หากวิเคราะห์ตั้งแต่การเริ่มเข้าห้องสนทนาจนกระทั่งออกจากห้องสนทนา พบว่า ผู้สนทนามีอิสระในการแสดงออกอย่างเต็มที่

2. สภาวะไม่มีขอบเขตในการสร้างความหมาย (Deconstructing Boundaries) ในรูปแบบการสื่อสารในห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้น ผู้สนทนาอาจอยู่ห่างกันเป็นพันกิโลเมตร ไม่สามารถเห็นภาษากายได้ จึงมีการใช้ตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์แทนอารมณ์ของผู้สื่อสาร

3. สภาวะการไม่รู้ผู้กระทำ (Anonymity) หมายถึง สภาวะที่ไม่รู้ว่าผู้สื่อสารเป็นใคร อยู่ที่ไหน มีตัวตนในโลกแห่งความจริงเป็นอย่างไร ซึ่งผู้สนทนาไม่สามารถตรวจสอบความเป็นจริงได้ในสภาพแวดล้อมในห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งทำให้เกิดปรากฏการณ์เหล่านี้ ได้แก่

3.1 การปลอมตัว (Fictitious) คือ การกำหนดความเป็นตัวตนในอุดมคติของผู้สนทนา ไม่ว่าจะเป็นอายุ เพศ การศึกษา แม้กระทั่งเชื้อชาติหรือศาสนา

3.2 การหลอกลวง (Deception) คือ การที่ผู้สนทนาไม่ได้แสดงข้อมูลหรือข้อเท็จจริงของตนเอง หรือเรื่องราวในการสนทนา

3.3 ความเป็นตัวตนหลากหลาย (Multiple Identities) ผู้สนทนามีอิสระที่จะสามารถแสดงได้หลายบทบาท ทำให้เกิดความเป็นตัวตนหลากหลาย

3.4 การเปลี่ยนเพศ (Gender Swapping) การสื่อสารในห้องสนทนาทำให้เราไม่รู้ว่าคู่สนทนาเป็นใคร จึงสามารถเปลี่ยนเพศได้

4. จินตนาการ (Fantasy) ผู้สื่อสารสามารถจินตนาการให้ตนเองเป็นคนๆ หนึ่งที่มีลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละครั้งที่สนทนา รวมทั้งการสร้างภาพคู่สนทนาของเราว่ามีหน้าตา ลักษณะ ทำทางอย่างไร จากข้อความที่คู่สนทนาได้บอกมา เป็นการสร้างจินตนาการของผู้สื่อสาร ซึ่งก่อให้เกิดรูปแบบการสื่อสารที่น่าสนใจ

สรุป รูปแบบพฤติกรรมสนทนาทางอินเทอร์เน็ต หมายถึง รูปแบบที่ผู้สื่อสารทั้งสองฝ่ายสร้างสังคมขึ้นมาใหม่ เพื่อแสดงออกตามตัวตนที่ต้องการ โดยใช้อักษรแทนภาษาภายในการติดต่อสื่อสารกัน ซึ่งการสื่อสารประเภทนี้ อาจก่อให้เกิดปัญหาตามมาได้ เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาด้านเพศและการล่อลวงทางเพศ เป็นต้น

1.7 ลักษณะภาษาที่ใช้ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ชัชวดี ศรลัมพ์ (2544 : 81 – 90) ได้แบ่งลักษณะการใช้ภาษาในห้องสนทนาไว้เป็น 6 ลักษณะดังต่อไปนี้

1. การเปิดและปิดการสนทนา จะมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับแต่ละวัฒนธรรมทางสังคม เช่น การทักทาย “หวัดดีค่ะ” และการปิดการสนทนา “ไปดีมาดีค่ะ” “เวบบบ” เป็นต้น
2. การใช้ส่วนคันคำ มีลักษณะทางภาษาที่ผู้ใช้แทรกระหว่างคำ วลี หรือประโยค อาจเกิดจากการติดขัดทางความคิดหรือในการเลือกสรรถ้อยคำที่เหมาะสม หรืออาจเนื่องมาจากลักษณะการพูดคุยนเฉพาะบุคคล จึงทำให้เกิดการใช้ส่วนคันคำในคำพูดที่ถ้อยคำที่เปล่งออกมา เช่น อ้อ อ่ะนะ ก้อ เป็นต้น
3. การเปลี่ยนหัวข้อในการสนทนา ด้วยประโยคคำถาม ประโยคบอกเล่า การใช้คำหรือเครื่องหมายแสดงอารมณ์ ความรู้สึก และการนำบทกวี เพลง หรือบทโฆษณามาสสร้างหัวข้อใหม่ในการสนทนา
4. การแสดงความรู้สึกในการสนทนา เนื่องจากเว็บไซต์มีการห้ามพิมพ์ข้อความไม่สุภาพลงไป จึงมีการเปลี่ยนถ้อยคำต้องห้ามว่าไม่สุภาพด้วยวิธีการต่างๆ ได้แก่ การเปลี่ยนการสะกดคำ เช่น พะ แทน วะ เลีย แทน เลี้ยว hia แทน เหี้ย และการละ เช่น -จะเกิด ชิง - เกิด เป็นต้น
5. การแสดงอารมณ์ความรู้สึก เนื่องจากคู่สนทนาไม่เห็นหน้าและไม่ได้ยินเสียงของกันและกัน จึงทำให้ไม่มีการแสดงอารมณ์ความรู้สึกประกอบการพูด ด้วยสีหน้า แววตา ทำทางหรือน้ำเสียงได้ ทำให้มีการใช้ลักษณะพิเศษในการส่งข้อความ ซึ่งได้แก่ การใช้สัญลักษณ์รูปแสดงอารมณ์ และการพิมพ์พิเศษ เป็นต้น
6. การใช้อักษรย่อ ต้องการความเร็วในการพิมพ์ข้อความ ประหยัดเวลาการพิมพ์และแทนข้อความที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเข้าใจร่วมกัน ได้แก่ ร.ร. หมายถึง โรงเรียน น.ร. หมายถึง นักเรียน CU หมายถึง See You เป็นต้น

ตาราง 1 แสดงลักษณะอวัจนภาษาในท้องสนทนา

สัญลักษณ์แสดงตน	สัญลักษณ์แสดงลักษณะ	สัญลักษณ์แสดงอาการ
%-)	เป็นดารา	(:-) ผู้ใช้ถนัดซ้าย
[:]	เป็นหุ่นยนต์	(:- หัวเป็นรูปไข่
8:-)	เป็นหญิงตัวเล็ก	[:-) สวมหูฟัง
:-)-8	เป็นหญิงตัวโต	8-) สวมแว่นกันแดด
O:-)	เป็นนางฟ้า	::-) สวมแว่นตาธรรมดา
C=:-)	เป็นพ่อครัว	B-) สวมแว่นตาโต
*<:-)	เป็นชาตาโครอส	:-# สวมสร้อย
*:O)	เป็นโป๊ะ	:-{} ทาลิปสติก
=):-)	ลุงแซม	:-{} มีหนวด
-:-)	เป็นพวกพังค์	{:-) ใส่วิก
+:-)	เป็นหมอสอนศาสนา	:-[เป็นผีดูดเลือด
		.-) มีตาเดียว
		:-) โกงคิ้วข้างหนึ่ง
		:^) จมูกหัก
		=:-) ผมงัดขึ้น
		%-6 สมองตาย
		<:- ปัญญาอ่อน
		X-(ผู้ใช้เพิ่งตาย
		:-) ยิ้มปกติ
		;-) ยิ้มแบบขยิบตา
		:-(ไม่ชอบ ผิดหวัง
		:- ยิ้มเจื่อน ๆ
		:-> อารมณ์ขึ้น
		>;-> บอกให้รู้ว่าไม่ชอบ
		:-Q กำลังสูบบุหรี่
		:*) เมาเหล้า
		:-# ห้ามพูด
		:-S กล่าวข้อความไม่ชัดเจน
		:-D กำลังหัวเราะ
		:-X ถูกปิดปาก ไม่ให้พูด
		:-O โอ้โฮ อ้าปาก สงสัย
		:-9 กำลังแลบลิ้น
		:-~) เป็นหวัด
		:-'(กำลังร้องไห้
		:-') เสียใจ
		:-@ ตื่นตันใจ
		^ _ ^ กรีดร้อง ตะโกนเสียงดัง
		@^ - ^@ คนหน้าแบบยิ้มแยมมาก

ที่มา : สิทธิชัย ประสานวงศ์. (2540). หน้า 304 – 305.

เกียรติประถม ลินรุ่งเรือง (2544 : 88) กล่าวว่า มีการใช้ภาษาในการสนทนาที่ผิดหลักไวยากรณ์อย่างมาก มีการสะกดคำผิดๆ และวัยรุ่นชอบคิดว่าไม่สำคัญ ซึ่งนานไปจะกลายเป็นคนที่เอาแต่เร็วเข้าไว้ มีนิสัยรูดอยไม่เป็น

จากกองบรรณาธิการไทยโพสต์ ประจำวันที่ 16 ตุลาคม 2546 ระบุว่า ภาษาที่ใช้ในท้องสนทนาเป็นภาษาที่ล้นลง ในทำนองเดียวกับสำเนียงคนใต้ และมักจะพูดทั้งท้ายแค่พยางค์เดียวของคำที่มีมากกว่า 2 พยางค์

ขึ้นไป เช่น คำว่า “อะไร” จะเป็น “ไร” หรือแม้กระทั่งกริยาอาการหัวเราะที่ไม่สามารถแสดงออกทางหน้า จอคอมพิวเตอร์เป็นเสียงได้ ก็สามารถแสดงออกผ่านตัวอักษรไม่ว่าจะเป็น “5555” “เอิ๊ก---กก” และกลุ่ม นักเรียนทุกคนจะรู้ถึงสำนวนแปลกๆ เหล่านี้ดี เสมือนเป็นโค้ดลับที่รู้จักกันเฉพาะนักเรียนด้วยกันเอง โดยนักเรียนจะ ชอบใช้ภาษาแบบนี้ เพราะคิดว่าเป็นการทำให้เกิดความรู้สึกสนุกสนาน เป็นกันเองและสามารถบ่งบอกความเป็น ตัวของตัวเองได้ดีกว่าสำนวนที่ถูกต้องตามแบบเรียนภาษาไทย

สรุป ลักษณะภาษาที่ใช้ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต หมายถึง ภาษาที่ใช้ในห้องสนทนา ประกอบด้วย สัญลักษณ์ อักษรย่อ การย่อคำที่มีตั้งแต่ 2 พยางค์ขึ้นไป การใช้อักษรเลียนแบบเสียง เป็นต้น เพื่อ ทำให้เกิดความสนุกสนานและแสดงออกถึงตัวตนของตนเองมากขึ้น โดยเมื่อใช้การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตนานไป อาจจะก่อให้เกิดปัญหาทางด้านบุคลิกภาพ คือ เป็นคนที่เอาแต่เร็ว รอคอยไม่เป็น และปัญหาการใช้ภาษาไทยที่ ผิดหลักไวยากรณ์ได้

1.8 จุดประสงค์การสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

สมสุข หินวิมาน อาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (จิราพรพรรณ สุขอนันต์. 2544 : 12; อ้างอิง จากสมสุข หินวิมาน : บทสัมภาษณ์) กล่าวว่า การใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตนั้น เปรียบเสมือนสภากาแฟ วัยรุ่นไทยใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์เพื่อการพูดคุยผ่านห้องสนทนา (Chat Room) จากการเริ่มต้นสนทนา เพื่อความสนุกสนาน คลายเหงา สนทนากับกลุ่มคนที่ตนสนใจ โปรแกรมแชตจะเปิดกว้างให้คนสามารถที่จะ พุดคุยกับใครก็ได้ที่ไม่รู้จักกันมาก่อน ที่บังเอิญออนไลน์ปรับการค้นหากันจนเจอ เป็นการคุยผ่านสิ่งที่ เป็น เทคโนโลยี ผ่านแป้นพิมพ์ ผ่านจอคอมพิวเตอร์ สามารถจำแนกบุคคลที่เข้ามาใช้ออกเป็น 3 จำพวกคือ

1. บุคคลที่เข้ามาคุยเพราะต้องการความสนุกสนาน ได้คุยเรื่องสัพเพเหระต่างๆ จะเป็นบุคคล ที่ไม่เปิดเผยตัวเองเท่าไร เพราะไม่ต้องการผูกมัดกับบุคคลในไซเบอร์เน็ต (Cybernet)
2. บุคคลที่เข้ามาเพื่อหาเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต เป็นเพื่อนที่เป็นเพื่อนจริงๆ มีใช้แสวงหาผล ประโยชน์อื่น เช่น เพื่อสนองตัณหาหรือทำให้คนอื่นเดือดร้อน
3. บุคคลที่มีจุดประสงค์ไม่ดี เป็นกลุ่มที่ทำลายจริยธรรมของสังคมมากที่สุด เพราะต้องการเข้า มาใช้การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตก่ออาชญากรรม เช่น ล่อหลอกให้เหยื่อตายใจและนัดพบ

นอกจากนั้นอะไรๆ ก็สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งนั้น ซึ่งอาจอันตรายถึงชีวิต และยังเป็นเหตุผลที่ทำให้คน เข้ามาเล่นออนไลน์กันอย่างแพร่หลาย 2 ประการคือ เมื่อเล่นแชต (Chat) ผู้เล่นไม่ต้องการเปิดเผยตัวตนที่ แท้จริงและเมื่อไม่ต้องการตัวตนที่แท้จริงทำให้รู้สึกปลอดภัยจากคนอื่น

เมทธีว กรีน (จิราพรพรรณ สุขอนันต์. 2544 : 12; อ้างอิงจาก Matthew Green : มปป.) ได้ ประเมินว่า การสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่เพื่อผ่อนคลาย นันทนาการ สังสรรค์ และแสวงหาเพื่อนคุย เพื่อการศึกษาและเพื่องานตามลำดับ

คิมเบอร์ลีย์ ยัง (จิราพรรณ สุขอนันต์. 2544 : 13; อ้างอิงจาก Kimberly S. Young : มปป.) พบเหตุผลหลักๆ สามประการ ที่ทำให้คนชอบเล่นอินเทอร์เน็ต ได้แก่ มิตรภาพ ความตื่นตัวทางเซ็กส์ และเปลี่ยนแปลงตัวเองไปได้เรื่อยๆ

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับวัยรุ่นและการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า วัยรุ่นนิยมท่องอินเทอร์เน็ตกันมาก โดยวัยรุ่นไทยใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ เพื่อการพูดคุยผ่านห้องสนทนา (Chat Room) ตามด้วยการรับ-ส่งอีเมล การเล่นเกมต่างๆ ดูรูป ไอซีคิว และท่องอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลรายงานเมื่อจำเป็น

สรุป จุดประสงค์ของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต หมายถึง การเข้าไปสนทนาเพื่อผ่อนคลาย นันทนาการ แสวงหาเพื่อนคุย การศึกษา เป็นต้น โดยใช้ในการพิมพ์ข้อความและสามารถโต้ตอบได้ทันที

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านบุคลิกภาพ

ความหมายของบุคลิกภาพ

กุลบุรินทร์ เกียรตินิบุตร (2546 : 29) ให้ความหมายของบุคลิกภาพ คือ องค์ประกอบที่มีผลต่อการกระทำพฤติกรรมและมีผลเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอื่น ซึ่งสะท้อนให้ทราบถึงลักษณะนิสัยเฉพาะตัวของบุคคล

ดาริกา เอนกนิธิ (2547 : 23-24) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะนิสัยที่บุคคลแสดงออก ซึ่งเรียกว่าลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่รวมคุณลักษณะทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนลักษณะกิริยาท่าทางการแสดงออกทางอารมณ์ การปรับตัว ค่านิยม พฤติกรรม ซึ่งเป็นการตอบสนองต่อสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม มีผลทำให้บุคคลนั้นแตกต่างไปจากบุคคลอื่น

สรุป บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่บุคคลได้แสดงออกทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนลักษณะกิริยาท่าทาง การแสดงออกทางอารมณ์ การปรับตัวทางสังคม ที่มีผลให้บุคคลนั้นแตกต่างไปจากบุคคลอื่นๆ

รูปแบบของพฤติกรรมด้านบุคลิกภาพของผู้สนทนาทางอินเทอร์เน็ต

เจตจันทร์ ดันติเดชามงคล (2543 : ออนไลน์) กล่าวว่า คนที่อยู่กับอินเทอร์เน็ตมากๆ จะเป็นคนที่เก็บตัว พยายามหลีกเลี่ยงการทำกิจกรรมกับคนอื่นๆ และใช้เวลาอยู่กับคอมพิวเตอร์มากกว่าอยู่กับคนอื่น ทำให้เป็นคนที่ไม่คุ้นเคยกับสังคม ขาดทักษะในการเข้าสังคม กล่าวว่าตนเองจะทำบางอย่างไม่เหมาะสม กล่าวว่าคนอื่นจะรังเกียจและเบียดเบียน ก็พยายามหลีกเลี่ยงไม่พบปะผู้อื่น ทำให้ความสัมพันธ์กับเพื่อนและครอบครัวลดลง

วัลลภ ปิยมโนธรรม (จิราพรรณ สุขอนันต์. 2544 : 19; อ้างอิงจาก วัลลภ ปิยมโนธรรม. 2540 : ออนไลน์) กล่าวว่า ในปัจจุบันได้มีผู้ปกครองนำเด็กมาช่วยบำบัด เนื่องจากมีอาการติดอินเทอร์เน็ต ติดคอมพิวเตอร์ โดยเด็กจะสนทนาหรือแชต (Chat) ทางอินเทอร์เน็ต และหากปล่อยให้เด็กใช้คอมพิวเตอร์เล่น

อินเตอร์เน็ตนานๆ ขณะที่ยังเล็กอยู่ จะมีอันตรายและมีผลต่อพัฒนาการของเด็กมาก กล่าวคือ จะกลายเป็นเก็บตัวอยู่แต่ในโลกของตนเอง พุดคนเดียว

ความหมายของบุคลิกภาพเก็บตัว – แสดงตัว

ในปี ค.ศ. 1923 จุง (ทศวรรษ มณีศรีขำ; และนิรันดร์ จุลทรัพย์. 2542 : 9 – 10; อ้างอิงจาก Hergenharn. 1990 : 58 – 85 citing Jung.) ได้ตั้งทฤษฎี “จิตวิทยาเชิงวิเคราะห์” โดยเขียนแนะนำไว้ในหนังสือ “Psychological Type” ได้พิจารณาบุคลิกภาพของคนโดยยึดถือสังคมเป็นหลัก จุงแบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert) พวกนี้จะสนใจตนเอง ยึดความรู้สึกของตนเองเป็นหลัก เป็นคนที่ไม่ชอบสังคมกับผู้อื่น เคร่งครัดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอน ในการควบคุมนิสัยของตนเอง เชื่อฟังและการกระทำทุกอย่างที่เกิดขึ้นอยู่กับตนเองเป็นส่วนใหญ่ บุคคลประเภทนี้จะผูกพันกับตนเองมากกว่าผูกพันกับสังคม หรือผูกพันกับผู้อื่น
2. บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extravert) เป็นบุคคลที่สนใจโลกภายนอก มีความรู้สึกไวต่อปทัสถานและความต้องการของสังคม เป็นคนเปิดเผย ร่าเริง ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่างๆ มีความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง

ตาราง 2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว และบุคลิกภาพเก็บตัว

บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert)	บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extravert)
1. การตัดสินใจมักจะขึ้นอยู่กับตนเอง	1. มีความเชื่อมั่นอยู่บนรากฐานของความจริงและข้อมูลที่ได้มาอย่างยุติธรรม
2. มีมาตรฐานและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนเพื่อควบคุมอุปนิสัยของตนเอง	2. อุปนิสัยถูกควบคุมโดยความจำเป็น
3. ไม่ค่อยจะมีการยืดหยุ่นหรือปรับตัว	3. พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ใหม่ ๆ เสมอ
4. พะวงถึงตนเองมากเป็นพิเศษ	4. ไม่ค่อยพะวงถึงตัวเองมากนัก
5. การปรับตัวมักจะเป็นรูปแบบหลบหนี	5. การปรับตัวมักจะเป็นรูปการชดเชย

ที่มา : กัญญา สุวรรณแสง. (2533). หน้า 85.

แอลพอร์ท (ปิยพร ดวงทอง. 2539 : 11 – 12; อ้างอิงจาก Alport. 1961 : 7 – 8) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว หมายถึง บุคคลที่พุ่งความสนใจออกนอกตัวเอง สนใจผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อม

ชอบแสดงออก ชอบสมาคมกับบุคคลอื่น เป็นคนเปิดเผย กล้าหาญ ชอบผจญภัยและกระทำสิ่งต่างๆ ตามสภาพความเป็นจริง ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ ไม่ค่อยวิจารณ์ตนเอง ทำอะไรขึ้นอยู่กับโลกภายนอก คือฝึกหัดปฏิบัติจริงเป็นหลัก

สรุป บุคลิกภาพแบบแสดงตัว หมายถึง ลักษณะบุคลิกภาพที่พุ่งความสนใจไปที่สังคม สนใจคนอื่นและโลกภายนอก ไม่ค่อยห่วงตนเอง ชอบสนุกสนานรื่นเริง และการสมาคม ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ง่าย ส่วนบุคลิกภาพแบบเก็บตัว หมายถึง ลักษณะบุคลิกภาพที่พุ่งความสนใจมาที่ตนเอง การตัดสินใจโดยยึดตนเองเป็นหลัก มีโลกส่วนตัว จะทำอะไรตามมาตรฐานและหลักการ เป็นพวกที่ขาดการยืดหยุ่น ซื่อสัตย์ ปรับตัวยาก เป็นผู้ที่สนใจแต่ตัวเอง ปรับตัวของบุคคลประเภทนี้มักจะหลบหนี และการพ้อฝัน

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพและรูปแบบของพฤติกรรมด้านบุคลิกภาพของผู้สนทนาทางอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาบุคลิกภาพของนักเรียนตามทฤษฎีของจุง แบบเก็บตัว (Introvert) เพราะนักเรียนที่เข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ตจะใช้เวลาอยู่กับคอมพิวเตอร์และมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมลดลง และส่งผลทำให้นักเรียนเข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านการเรียนรู้

บัวทอง สว่างโสภาคกุล (2525 : 10) กล่าวว่า ปัญหาของนักเรียน ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นได้แก่

1. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน เช่น อยากรู้อยากเห็น การเบื่อหน่ายการเรียน ไม่เข้าใจบทเรียน วิธีการแสดงออกในชั้นเรียนอย่างเหมาะสม เป็นต้น
2. ปัญหาเกี่ยวกับรูปร่างและสุขภาพตนเอง เช่น น้ำหนักมากเกินไป รูปร่าง ท่าทาง การพูดจา เป็นต้น
3. ปัญหาเกี่ยวกับสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น เช่น การคบเพื่อนใหม่ วิธีการแสดงออกให้เพื่อนชอบ เป็นต้น
4. ปัญหาสภาพอารมณ์ และจิตใจ เช่น การกระทำในสิ่งที่ก่อให้เกิดความเสียใจภายหลัง การแสดงอารมณ์ที่ไม่เหมาะสม ความรู้สึกกระตือรือร้นใจง่าย ความรู้สึกละอายต่อการทำผิด เป็นต้น

ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม (2527 : 141 – 146) ได้กล่าวถึง ปัญหาการเรียนของวัยรุ่นเกิดจากความคาดหวังที่จะสำเร็จการศึกษา ผู้ที่มีผลการเรียนต่ำย่อมขาดความสุข ขาดความเชื่อถือ และความภาคภูมิใจในตนเอง ปัญหาการเรียนที่พบคือ ไม่เข้าใจบทเรียน วางแผนการเลือกเรียนวิชาเรียนที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของตน

แสตตร (พวงสร้อย วรกุล. 2522 : 14; อ้างอิงจาก Strang. 1958 : 258) กล่าวถึง ปัญหาด้านการเรียนของวัยรุ่นว่า วัยรุ่นแสดงความกลัวในเรื่องการทดสอบ และมีความวิตกกังวลในเรื่องการสอบที่ได้คะแนนน้อยกว่าเพื่อน นอกจากนี้ ยังประสบปัญหาด้านการขาดความสนใจในบางวิชา ต้องเรียนวิชาที่ตนไม่ชอบ ห้องเรียนไม่กระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากเรียน การสอบไม่ดี มีเสรีภาพน้อยเกินไปในห้องเรียน สภาพการเรียนในห้องเรียน

เวลาในการใช้อภิปรายในห้องเรียนไม่พอเพียง และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก

ปัญญา เปรมปรีดี (2544 : 18) กล่าวถึง การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตส่งผลทำให้ผลการเรียนแย่งเพิ่มภาระครู เพิ่มภาระผู้ปกครอง ทั้งนี้เพราะเวลาที่ควรใช้เพื่อทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียนกับถูกไปในการแชท เวลาที่อยู่ในห้องเรียน ที่ควรตั้งใจตั้งใจเรียน กับการเป็นเหม่อลอยหรือวงเหิงหาชวนอน ลงท้ายต้องการหาครูมาติวเพิ่มเติม หรือก็ต้องไปเรียนพิเศษ

สรุป ปัญหาทางการเรียน หมายถึง ปัญหาที่ทำให้เกิดความไม่สบายใจ รบกวนจิตใจ และทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน อันมีผลผลักดันให้นักเรียนเข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่ เบื่อหน่ายการเรียน ไม่เข้าใจบทเรียนหรือเนื้อหาวิชา ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียนหรือทำรายงาน ไม่มีสมาธิในการเรียน เรียนไม่ทันเพื่อน ได้คะแนนน้อยลง หนีเรียน เป็นต้น

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง

ความหมายของการสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น

ทศพร ประเสริฐสุข (2542 : 9 – 35) ให้ความหมายว่า เป็นความสามารถที่จะรู้เท่าทันอารมณ์ของผู้อื่น เป็นทักษะที่จะมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น อันจะส่งผลให้เกิดความเป็นผู้นำ ความสามารถลักษณะนี้จะประกอบไปด้วย การสื่อสารที่ดี การบริหารความขัดแย้ง เป็นต้น

นันทนา วงษ์อินทร์ (2543 : 145) ให้ความหมายว่า เป็นความสามารถในการอยู่ร่วมกัน และทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่นได้ โดยมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน และสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์

สรุป การสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น หมายถึง ความสามารถส่วนบุคคลในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่อยู่รอบข้างด้วยดี สามารถติดต่อกับผู้อื่นได้อย่างคล่องแคล่ว โน้มน้าวผู้อื่นได้ มีจิตใจเมตตา กรุณา ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งจะก่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

แนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

นันทนา วงษ์อินทร์ (2543 : 145) กล่าวว่า การพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันควรมีการฝึกปฏิบัติดังนี้

1. รักษาความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จำเป็นจะต้องมีพื้นฐานมาจากการมองตนเองและผู้อื่นในแง่ดีต่อกัน การฝึกสร้างความรู้สึกที่ดีต่อผู้อื่น เข้าใจ เห็นใจผู้อื่น จะทำให้การเริ่มต้นของการมีสัมพันธภาพที่ดีเกิดขึ้น
2. ฝึกการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ สร้างความเข้าใจที่ตรงกัน ชัดเจน ฝึกการเป็นผู้ฟังและผู้พูดที่ดี ที่สำคัญต้องคำนึงถึงความรู้สึกของผู้รับการสื่อสารด้วย (สื่อสารด้วยหัวใจ)
3. ฝึกการแสดงออกน้ำใจ ความเอื้อเฟื้อรู้จักให้ การรับ การแลกเปลี่ยน ให้เกิดคุณค่า เกิดประโยชน์สำหรับตนเอง และสำหรับผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง

4. ฝึกการให้เกียรติผู้อื่นอย่างจริงใจ ให้การยอมรับ เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้รับมีความภาคภูมิใจและมีความรู้สึกที่ดีตอบแทนมา

5. ฝึกการแสดงความคิดเห็น ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ตามวาระที่เหมาะสม ซึ่งอาจมีหลายวิธีมากมายที่จะกระทำได้ แต่ต้องอาศัยความมุ่งมั่นอย่างแท้จริง ความอดทน ตั้งใจจริงที่สร้างอารมณ์ที่ดีให้แก่ตนเองและผู้อื่น ที่สำคัญต้องอาศัยเวลา ซึ่งเมื่อปฏิบัติได้จะมีผลต่อความสำเร็จและความสุขในชีวิต

สรุป ปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง หมายถึง ปัญหาที่เกิดจากการสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลที่อยู่รอบข้างเป็นไปในทางลบ ทำให้เกิดการปรับตัวที่ยากลำบาก และนักเรียนเลือกที่จะใช้การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเพื่อทดแทนสิ่งที่ขาดหายไปในชีวิตจริง ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาเกี่ยวกับลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนกับบิดา มารดา เพื่อน ครู อาจารย์ และบุคคลอื่นที่อยู่รอบข้างที่แสดงออกทั้งทางร่างกาย วาจา กิริยาท่าทาง ได้แก่ การพูดจาดูต่ำ การกล่าวร้ายในความผิดที่เคยกระทำ การไม่ได้รับความรัก ความเอาใจใส่สนใจเท่าที่ควร ความไม่เข้าใจกันทั้งทางด้านความคิดและการกระทำ และการไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรึกษาปัญหาต่างๆ ในชีวิต

2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ความหมายของเจตคติ

เจตคติหรือทัศนคติ มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินที่ว่า “Aptus” แปลว่า ไหมเอียงเหมาะสม และตรงกับภาษาอังกฤษที่ว่า “Attitude” เป็นนามธรรมและเป็นส่วนที่ทำให้เกิดการแสดงออกด้านการปฏิบัติ แต่เจตคติไม่ใช่แรงจูงใจและแรงขับ หากแต่เป็นสภาพแห่งความพร้อมที่จะได้ตอบและแสดงให้ทราบถึงแนวทางของการสนองตอบของบุคคลต่อสิ่งเร้า

ปราณี รามสูตร. (2528 : 186) ได้ให้ความหมายทัศนคติ หมายถึง ความคิด ความเข้าใจ ความคิดเห็น ความรู้สึกและความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์เป็นอย่างไร ไป อันจะมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นๆ บุคคลนั้นๆ หรือเหตุการณ์นั้นๆ

ซูซีพ อ่อนโคกสูง (2522 : 108) ได้ให้ความหมายคำว่าทัศนคติ หมายถึง ความพร้อมที่จะสนองตอบหรือแสดงความรู้สึกต่อสิ่งของ คน หรืออื่นๆ ตลอดจนสถานการณ์ต่างๆ ในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2519 : 170 – 206) ได้ให้ความหมายคำว่า ทัศนคติ หมายถึง มีพื้นฐาน 3 ประการ คือ

1. ความรู้ ความเข้าใจ ความคิด เป็นการตอบสนองต่อบุคคลในลักษณะการรับรู้ อันเนื่องมาจากความคิด ความเชื่อ ที่มีต่อสิ่งของหรือปรากฏการณ์ต่างๆ ที่ได้รับทำให้เจตคติแสดงออกมาในแนวคิดว่าจะอะไรถูกหรืออะไรผิด

2. ความรู้สึก เป็นลักษณะทางอารมณ์ของบุคคลที่แสดงออกตามความคิด ความเชื่อ ถ้าบุคคลมีความคิดในแง่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ทศนคติจะแสดงออกในรูปของความรัก ความชอบ ความพอใจ ความเกลียด หรือความไม่พอใจ

3. พฤติกรรม คือ ความพร้อมที่จะกระทำอันเป็นผลเนื่องมาจากความคิด ความรู้สึก ซึ่งออกมาในรูปการประพฤติปฏิบัติโดยการยอมรับ หรือการปฏิเสธและเป็นการกระทำที่สามารถสังเกตเห็นได้

เธอร์สตัน (สุจินดา กิจการเจริญสิน. 2543 : 30; L.L Thurstone : มปป.) ได้ให้ความหมาย ทศนคติ หมายถึง ทศนคติเป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นอะไรก็ได้หลายอย่าง เช่น สิ่งของ บุคคล บทความ ความคิดเห็นและอื่นๆ ความรู้สึกเหล่านี้ ผู้ที่รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างได้ว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

สรุป ความหมายของเจตคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มพฤติกรรม ที่มีต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่งในทางสังคม อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกให้สามารถสังเกตเห็นได้ และเป็นการประเมินเพื่อแสดงให้เห็นว่าชอบหรือไม่ชอบต่อพฤติกรรมนั้น

องค์ประกอบของเจตคติ

รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์ (2533 : 12 – 13) ได้จำแนกเป็น 3 ทาง คือ

1. เจตคติ มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1.1 องค์ประกอบด้านความคิด (Cognitive Component) หมายถึง องค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด ความเชื่อ และความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายของเจตคติ องค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด เกี่ยวข้องกับสิ่งที่บุคคลพิจารณาว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดี ถูกหรือผิด พึงปรารถนาหรือไม่พึงปรารถนา

1.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ แบ่งได้เป็น 2 ประการ คือ ความรู้สึกทางบวก และความรู้สึกทางลบ องค์ประกอบด้านความรู้สึกเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดขององค์ประกอบเจตคติ เป็นศูนย์กลางของเจตคติ

1.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึง ความพร้อมหรือแนวโน้มที่บุคคลจะปฏิบัติต่อเป้าหมายของเจตคติ ซึ่งมีผลมาจากสององค์ประกอบแรก เราจึงวัดเจตคติของบุคคลได้จากพฤติกรรมที่แสดงออก

ตัวอย่าง เจตคติที่มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1.3.1 องค์ประกอบด้านความคิด = นักเรียนมีความรู้เรื่องพฤติกรรมของการใช้บริการห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และเข้าใจว่าเล่นแล้วได้ประโยชน์อะไรจากการเล่น

1.3.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก = นักเรียนรู้สึกชอบและพอใจที่จะเข้ามาใช้บริการห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

1.3.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม = นักเรียนมีพฤติกรรมหรือมีแนวโน้มที่จะเข้ามาใช้บริการห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

2. เจตคติ มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่

2.1 องค์ประกอบด้านสติปัญญา หมายถึง กลุ่มของความเชื่อที่บุคคลมีต่อเป้าหมายของเจตคติ

2.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก ที่บุคคลมีเมื่อถูกกระตุ้น โดยเป้าหมายของเจตคติ

3. เจตคติ มีองค์ประกอบเดียว คือ อารมณ์ ความรู้สึก ในทางชอบหรือไม่ชอบที่บุคคลมีต่อเป้าหมายของเจตคติ

สรุปองค์ประกอบของเจตคติ ได้ว่า เจตคติมีองค์ประกอบทางด้านความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม อันส่งผลต่อแนวโน้มในการแสดงออกทางพฤติกรรมของคนในสังคม

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่เป็นเจตคติในทางบวก เพราะบุคคลจะมีแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ตนเองชอบ และมีความคงทนของพฤติกรรมมากกว่าสิ่งเร้าที่ตนเองไม่ชอบ

2.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุด้านสัมพันธภาพในครอบครัว

สัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อลูก พฤติกรรมที่ลูกปฏิบัติต่อพ่อแม่และพฤติกรรมที่ปฏิบัติต่อกันในด้านต่างๆ โดยที่ กุลวรรณ วิทวัสร์จุ (2526 : 5 – 7) ได้จำแนกพฤติกรรมที่แสดงถึงสัมพันธภาพในครอบครัว ดังนี้

1. การพักผ่อนร่วมกันในครอบครัว หมายถึง การที่พ่อแม่และลูกได้มีกิจกรรมร่วมกันในการพักผ่อนหย่อนใจเมื่อมีเวลาว่าง

2. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และรับรู้เรื่องราวต่างๆ หมายถึง การที่ลูกได้มีส่วนร่วมร่วมกับพ่อแม่ ในการแสดงความคิดเห็น และรับรู้เกี่ยวกับทุกข์สุข ความลับในเรื่องต่างๆ ของพ่อแม่ เช่น ปัญหาทางการเงิน ปัญหาทางการงาน

3. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่ลูกได้มีส่วนร่วมร่วมกับพ่อแม่ในการตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ ภายในบ้าน เช่น การจัดระเบียบกฎเกณฑ์ภายในบ้าน

4. การเห็นชอบของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่แสดงต่อลูกในลักษณะการเห็นด้วยกับการกระทำ ความคิดเห็นของลูก เช่น ไม่ปฏิเสธข้อเสนอนะ ข้อคิดเห็นหรือการกระทำต่างๆ ของลูก

5. ความรักความห่วงใยของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่ลูกรับรู้ว่า เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรัก ความห่วงใยที่มีต่อลูก เช่น การช่วยเหลือคลายปัญหาต่างๆ การให้ความเป็นกันเองกับลูก

6. ความไว้วางใจของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงความไว้วางใจในตัวลูก ว่าสามารถปฏิบัติตนเองได้อย่างเหมาะสม สามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง

7. การที่พ่อแม่เห็นด้วยกับกิจกรรมของเพื่อนๆ ของลูก หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงการเห็นด้วยกับการที่ลูกไปทำกิจกรรมกับเพื่อนๆ โดยไม่ขัดขวาง หรือเป็นอุปสรรค หรือแสดงความไม่ไว้วางใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

8. การที่ลูกยอมรับเกณฑ์มาตรฐานของพ่อแม่ หมายถึง การที่ลูกแสดงพฤติกรรมยอมรับมาตรฐานพฤติกรรมต่าง ๆ มาตรฐานการดำเนินชีวิตของพ่อแม่ เช่น เห็นด้วยกับความคิดเห็นของพ่อแม่ในด้าน การเรียน การทำงาน ทัศนคติ และยินยอมกระทำตามเกณฑ์ที่พ่อแม่กำหนดด้วยความยินดี

9. ความรักและความเคารพของลูกที่มีต่อพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของลูกที่แสดงต่อพ่อแม่ ซึ่งเป็นการแสดงถึงความรัก ความเคารพพ่อแม่ โดยการเชื่อฟัง ไม่ขัดใจ ไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจ

10. การไม่มีข้อกำหนดมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่แสดงพฤติกรรมที่เป็นการกำหนดหรือจำกัดความประพฤติของลูกมากเกินไป

11. การไม่เข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับระเบียบวินัยมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่แสดงการกระทำใดๆ ที่สื่อแสดงถึงความเข้มงวดในระเบียบวินัย เช่น การลงโทษอย่างรุนแรง การไม่ยืดหยุ่นในระเบียบวินัย การบังคับให้ลูกปฏิบัติตามระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด โดยไม่คำนึงถึงความพร้อม

12. การไม่ปกป้องคุ้มครองมากเกินไป หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่แสดงต่อลูกอย่างไม่ปกป้องคุ้มครองมากเกินไป หรือไม่แสดงพฤติกรรมต่างๆ เหมือนหนึ่งลูกไม่มีความสามารถดูแลตนเองได้ หรือเหมือนลูกเป็นเด็กเล็กๆ

13. การที่พ่อแม่ไม่คอยย้าเตือนถึงความสำเร็จมากเกินไป หมายถึง พ่อแม่ไม่คอยย้าเตือนหรือรบกวนให้ลูกได้รับความสำเร็จในการทำงานมากเกินไป เช่น ไม่เคี่ยวเข็ญให้ลูกกระทำสิ่งต่างๆ มากเกินไป

14. การยินดีให้กำลังใจเพื่อความสำเร็จ หมายถึง การที่พ่อแม่ให้กำลังใจส่งเสริมหรือกระตุ้นให้ลูกประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน ทั้งการกระทำและด้วยคำพูด

15. ความกลมเกลียวของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่กระทำต่อกันในลักษณะที่ไม่มีความขัดแย้งซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน มีความรักใคร่สามัคคีกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัย

สัมพันธภาพระหว่างพ่อแม่ลูก จึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก การที่เด็กจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีบุคลิกภาพที่ดีในอนาคต สามารถปรับตัวได้ จะต้องได้รับสิ่งสำคัญอันเป็นรากฐานอย่างเพียงพอ นั่นคือ ความรัก ความอบอุ่น และการเลี้ยงดูจากบุคคลในครอบครัว

สรุป ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ที่พ่อแม่ลูกปฏิบัติต่อกันด้วยดี อันจะส่งผลต่อการปรับตัวที่ดีของลูกในการดำเนินชีวิต

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาการสร้างสัมพันธ์ในครอบครัวที่เป็นไปในทางลบ ที่พ่อแม่แสดงออกทางด้านวาจาและท่าทางที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้มีผลต่อการปรับตัวของลูก และส่งผลทำให้เข้าไปสนทนทางอินเทอร์เน็ต

2.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุด้านบรรยากาศในโรงเรียน

จำรัส นองมาก (2547. ออนไลน์) ได้กล่าวถึง การจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขไว้ว่า

1. บรรยากาศในห้องเรียน สภาพทั่วไปต้องสะอาดเรียบร้อย นักเรียนได้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เหมาะสม เช่น มีป้ายนิเทศให้ความรู้ มุมประสบการณ์ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมากที่สุด มีกฎหรือระเบียบในการปฏิบัติตน มีความผูกพันกับเพื่อนฝูงในทางที่ดี และมีกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นเพื่อเสริมผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เช่น ผลงานของผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง และชื่นชมผลงานของผู้อื่น เป็นต้น

2. บรรยากาศในโรงเรียน สภาพภายในโรงเรียนโดยทั่วไปต้องสะอาด สวยงาม ร่มรื่น และปลอดภัย โรงเรียนต้องทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าโรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านที่สองของนักเรียน เมื่อเข้ามาอยู่ที่โรงเรียน มีความรู้สึกสะดวกสบาย และอบอุ่น มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่างๆ สวนหย่อม ไม้ดอก ไม้ประดับ เป็นต้น ต้องพร้อมที่จะให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาหาความรู้ และนอกจากนั้นปฏิสัมพันธ์ของบุคลากรในโรงเรียนกับนักเรียน กับผู้ปกครองนักเรียน และกับบุคลากรในโรงเรียนด้วยกันต้องเป็นไปในทางที่ดีเป็นที่ประทับใจของผู้พบเห็น

3. ความพร้อมของผู้เรียน ผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจจึงจะเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งได้อย่างมีความสุข ความพร้อมทางร่างกายนอกจากสภาพปกติไม่เจ็บป่วย ทิวย หงวนนอน หรืออาการอื่นๆ ทางร่างกายแล้วยังจะต้องหมายถึงความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็นต่อการเรียนในเนื้อหาวิชานั้นๆ ส่วนความพร้อมทางด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกของผู้เรียน ทำอย่างไรให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่อยากจะเรียน ซึ่งถ้าครูผู้สอนสามารถทำให้นักเรียนชอบวิชาที่สอนนั้นแล้ว ความรู้สึกเช่นที่ว่าก็จะเกิดขึ้นเอง

4. ความพร้อมของผู้สอน ครูผู้สอนที่มีความพร้อม จะสามารถจัดกิจกรรมได้อย่างมั่นใจ การสอนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ความพร้อมของครูผู้สอนจะเกี่ยวข้องกับการวางแผนการสอน การศึกษาเอกสารหลักสูตร คู่มือครู เอกสารความรู้ต่างๆ ที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการสอน การออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดทำเอกสารประกอบการจัดกิจกรรม เช่น ใบงานแบบงานบันทึกการสังเกตพฤติกรรม แบบบันทึกคะแนน ฯลฯ และนอกจากนั้นจะต้องเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ให้พร้อมที่จะอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์ต่างๆ ในโรงเรียนให้กับผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งสี่ประการดังกล่าวแล้ว เพื่อจะได้เกื้อหนุนให้ผู้เรียน เรียนอยู่ในโรงเรียนอย่างมีความสุขได้ง่ายขึ้น

สรุป การจัดสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุข หมายถึง การจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนมีผลต่อการเรียนรู้ และรับรู้ของนักเรียนทั้งภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนในสถานศึกษาและส่งผลต่อการปรับตัวเข้าสู่สังคมของเด็ก ซึ่งหากโรงเรียนไม่มีสิ่งที่ดีต่อการจัดบรรยากาศในโรงเรียนให้มีความสุข อาจจะส่งผลให้นักเรียนเข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ตได้ เนื่องจากสภาพบรรยากาศในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จะเป็นไปในลักษณะเปรียบเสมือนโลกแห่งความฝัน ที่มีความสุขสบาย ธรรมชาติจะดูดีสมบูรณ์แบบ จะรู้สึกปลอดภัยและทุกสิ่งทุกอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาบรรยากาศในโรงเรียน ที่เป็นสาเหตุชักจูงให้นักเรียนเข้ามาสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่ ความรู้สึกไม่สบายใจ การถูกตำหนิ การไม่ได้รับความเอาใจใส่ การไม่เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นหรือปรึกษาปัญหาต่างๆ ของครูอาจารย์ ไม่มีสถานที่พักผ่อน กฎเกณฑ์ต่างๆ ภายในโรงเรียน

2.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน

ความหมายของสัมพันธภาพกับเพื่อน

วัยรุ่นเป็นวัยแห่งการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน จำเนียง ช่วงโชติและคณะ (2524 : 394 – 395) กล่าวว่า วัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับเพื่อนมากขึ้น และมีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมากขึ้น วัยรุ่นพยายามตีตัวออกห่างจากครอบครัว คุณค่าและคำสั่งสอนที่บิดามารดามอบให้จะลดน้อยลง ขณะที่ความคิดเห็น เจตคติของเพื่อน กลายเป็นอิทธิพลต่อวัยรุ่นอย่างจริงจัง ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และเด็กวัยรุ่นจะเป็นทั้งความรัก ความรู้สึกผิด และการโต้แย้งขัดดอกขัดใจกัน แต่ในมิตรภาพของเด็กวัยรุ่นนั้นจะเต็มไปด้วยความรู้สึกแบบเพื่อน การมีความสัมพันธ์แบบเคียงบ่าเคียงไหล่กัน การใกล้ชิดในลักษณะที่ช่วยให้เขาสามารถมองเห็นลักษณะความเป็นตัวของตัวเองได้

และนอกจากนี้วัยรุ่นยังเป็นวัยที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นต้องการเป็นอิสระสู่สังคมภายนอก โดยวัยรุ่นจะศึกษาประสบการณ์ชีวิตและสังคมภายนอกด้วยการคบเพื่อนวัยเดียวกันกับเขา ดังนั้นวัยรุ่นจึงให้ความสำคัญกับเพื่อนมากที่สุดและมีความหมายต่อวัยรุ่นมาก จะรู้สึกขาดเพื่อนหรือเสียเพื่อนไม่ได้ ในการประกอบกิจกรรมต่างๆ มักจะอาศัยอยู่กับเพื่อน จะเล่าเรื่องหรือขอความคิดเห็นจากเพื่อนและปรึกษาทุกซอกทุกกับเพื่อน มากกว่าพ่อแม่ของตน

ไรล์แมน (สุพัตรา สุภาพ. 2529 : 69 อ้างอิงจาก Riesman. 1997 : 81) กล่าวว่ากลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดสำหรับวัยรุ่น โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบัน วัยรุ่นมักจะยึดเอาแบบอย่างจากกลุ่มเพื่อนเป็นแนวทางในการปฏิบัติ โดยกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลดังต่อไปนี้

1. สอนให้วัยรุ่นรู้จักอำนาจที่ไม่ใช่เป็นแบบส่วนตัวในกลุ่มเพื่อนเล่น วัยรุ่นจะเรียนรู้กฎเกณฑ์ต่างๆ จากการมีส่วนร่วมเล่นด้วย
2. กลุ่มเพื่อนช่วยให้วัยรุ่นได้ทดลองข้อกำหนด หรือกฎเกณฑ์ของผู้ใหญ่ ตามปกติ วัยรุ่นเมื่ออยู่ในกลุ่มมักจะกล้าทำอะไรที่ขัดแย้งหรือลองดีผู้ใหญ่ มากกว่าทำโดยลำพังคนเดียว แต่ในขณะเดียวกันก็จะทดสอบว่ากลุ่มจะขัดแย้งหรือตีสองกับผู้ใหญ่ได้แค่ไหน และพอจะเชื่อถือฟังพาได้แค่ไหนซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับกำลังใจ
3. กลุ่มเพื่อนอาจจะถ่ายทอดระเบียบวิธีและคุณค่าที่ผู้ใหญ่ต้องการหรืออาจจะเป็นไปในรูปตรงข้าม ซึ่งโดยทั่วไปกลุ่มเพื่อนจะเป็นตัวแทนถ่ายทอดที่มีคุณค่าที่ผู้ใหญ่ต้องการอย่างได้ผลดีที่สุด หากกลุ่มสนับสนุนระเบียบและคุณค่านั้น

อลิศรา ชูชาติ และคณะ (2538 : 57) กล่าวว่า โดยธรรมชาติของวัยรุ่นแล้ว เพื่อนเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติ ค่านิยมของวัยรุ่นเป็นอันมาก และวัยรุ่นก็พยายามสร้างกลุ่มและวัฒนธรรมกลุ่มของตนเองที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น ดังนั้นการคบเพื่อนดีถือเป็นโชคดีของบุคคลนั้น แต่ถ้าคบเพื่อนไม่ดีแล้วจะมีการชักจูงไปในทาง เบี่ยงเบน ซึ่งวัยรุ่นก็มีลักษณะทางธรรมชาติที่พร้อมจะเอียงเอนอยู่แล้ว คือ อยากรู้ อยากลอง ชอบเสี่ยง ชอบสนุก

นอกจากนี้ นันทิยา คงประพันธ์ (2543 : 22) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่กระทำตามอย่างกลุ่มเพื่อน เมื่อเพื่อนชักจูงหรือโน้มน้าว มักจะไม่ปฏิเสธ เนื่องจากวัยรุ่นนั้นไม่ชอบที่จะทำตัวแตกต่างจากกลุ่ม ดังนั้นเมื่อเพื่อนชวนให้ไปเที่ยวหรือเล่นห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตก็จะไม่ปฏิเสธ เพราะยังรวมกลุ่มกับเพื่อนที่ชอบเล่นอยู่

สรุป สัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของนักเรียนกับเพื่อนที่ปฏิบัติต่อกันในการเรียนและด้านส่วนตัว โดยเพื่อนจะมีบทบาทความสำคัญในการตัดสินใจของวัยรุ่นมาก วัยรุ่นจะเลียนแบบเพื่อนและแสดงพฤติกรรมที่เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม โดยเมื่อวัยรุ่นมีการปรับตัวทางด้านสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งกลุ่มเพื่อนจะเป็นตัวถ่ายทอดที่มีคุณค่าที่ผู้ใหญ่อต้องการได้ผลดีที่สุด แต่หากวัยรุ่นไม่ได้รับความสนใจหรือการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน อาจมีการหากลุ่มที่มีการยอมรับตนเองมากกว่า โดยในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตบุคคลทุกคนจะได้รับการยอมรับจากกลุ่มคนที่สนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้วยกัน อีกทั้งยังสามารถติดต่อกันได้ทุกครั้งที่ต้องการ เป็นการตอบสนองต่อความต้องการของวัยรุ่นได้ดี

โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับสัมพันธภาพกับเพื่อนที่เป็นการส่งผลผลักดันให้เข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่ แก่ การถูกเพื่อนดูถูก การไม่ได้รับความสนใจ การไม่ได้รับการยอมรับ การถูกเอาเปรียบ การไม่ได้รับความช่วยเหลือและการแยกตัวออกจากกลุ่มเพื่อน

2.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

เนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดผลทั้งดีและไม่ดี การวิจัยครั้งนี้จึงศึกษาทั้งสองด้าน ดังนี้

ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ทางด้านบวก

จากการสำรวจของเอแบค-เคเอสซีอินเทอร์เน็ตโพลล์ (www.aba_ksc.poll.th.org/) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พบข้อดีของการใช้ห้องสนทนา สรุปได้ดังนี้ ทำให้มีเพื่อนมาก เพิ่มความรู้ คลายเครียด ให้ความสนุกสนาน เป็นการฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ มีความสะดวกสบายในการติดต่อสื่อสาร เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ฝึกการใช้พิมพ์ดีด/คอมพิวเตอร์ และอื่นๆ อาทิ เป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม/ได้เพิ่มประสบการณ์ ตามลำดับ

จิราพรรณ สุขอนันต์ (2544 : 15; อ้างอิงจาก <http://www.smartman-th.com/010407love.html>) ได้กล่าวถึงข้อดีของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต คือ เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการนัดพบกัน สามารถ

สร้างภาพของตัวเองจากบุคลิกภาพในตอนที่เราได้ ก่อนที่จะได้คิดเรื่องหน้าตา มีเวลาในการหาคำตอบที่น่าฟังให้แก่คำถามของคู่สนทนาได้มากขึ้น สามารถหยุดการสนทนาได้หากการสนทนานั้นไม่ราบรื่น มีโอกาสที่จะพบกับบุคคลอื่นได้ทั่วทุกสารทิศ สามารถที่จะคุยกับบุคคลอื่นได้ครั้งละหลายๆ คน จนกว่าจะเจอคนที่ถูกใจ และหากไม่ใช่คนหน้าตาดีก็สามารถที่จะทำให้บุคคลอื่นชื่นชอบได้จากทักษะในการโต้ตอบกันระหว่างการสนทนา ซึ่งจะเหมาะสำหรับคนที่ขี้อาย ในขณะที่เดียวกันก็สามารถที่จะทำกิจกรรมอื่นๆ ขณะสนทนาไปด้วย เช่น กินข้าว ดูฟุตบอล เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีข้อดีอื่นๆ อีก เช่น การรวมกลุ่มเพื่อนที่รู้จักกันในโลกออนไลน์ รวมกลุ่มกันทำกิจกรรมเพื่อสังคมหรือการท่องเที่ยวเกี่ยวกับเพศ เพื่อเป็นช่องทางที่จะช่วยให้ระบายความรู้สึกในใจ เป็นต้น สอดคล้องกับที่โรเบิร์ต เคราต์ (Robert Kraut : 1998) ได้กล่าวว่า เพื่อนที่ได้จากการออนไลน์แตกต่างจากเพื่อนที่อยู่ในโรงเรียนหรือเพื่อนบ้าน ที่พร้อมจะช่วยเหลือตลอดเวลาด้วยความเต็มใจ เพราะเพื่อนออนไลน์ไม่ได้อยู่กับเราทุกวัน แต่มีเหมือนกันระหว่างเพื่อนออนไลน์กับเพื่อนในชีวิตจริงตรงที่เข้าใจในบทสนทนา ได้เคียงกันในเรื่องต่างๆ ได้เท่านั้นเอง

สกาเวเดียน เครือวิยะ (2544 : ออนไลน์) กล่าวว่า ข้อดีของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต คือ เราสามารถพูดคุยกับคนอื่นได้ โดยใช้อินเทอร์เน็ต ทำให้เราไม่เครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้รับความบันเทิง อีกทั้งหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้ง่าย แทนที่จะเสียเวลาในการเปิดหนังสือ

สันติ วิริยะรังสฤษฎ์ (2545 : 84) กล่าวว่า ประโยชน์ที่ได้คือ การพูดคุยกับชาวต่างประเทศซึ่งจะเป็นการฝึกหัดการใช้ภาษา การฝึกการพิมพ์ การขอคำปรึกษาในบางเรื่อง

จากข่าวหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ (18 มีนาคม 2545 : 18) กล่าวถึง เจฟฟรีย์ กาวิน อาจารย์สอนวิชาจิตวิทยาของมหาวิทยาลัย บาร์ ประเทศอังกฤษ บอกว่า ความสัมพันธ์แบบ “เสมือนจริง” ของผู้คนมากมายได้แบ่งบานจากการพบกันในระบบออนไลน์ และบอกอีกว่า ห่วงสนทนาไม่ได้นำไปสู่ความสัมพันธ์แบบผิวเผินและไร้ตัวตน แต่นำไปสู่ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด เพราะผู้คนจะแสดงตัวทางอินเทอร์เน็ตอย่างอิสระมากกว่า และพูดคุยอย่างเปิดเผยและจริงใจมากกว่า โดยจากการสัมภาษณ์เจาะลึกที่สนทนาทางอินเทอร์เน็ตประจำ 42 คน อายุ 19 – 26 ปี พบว่า มี 29 คน บอกว่าตนเองมีความสนิทสนมหรือมีความสัมพันธ์ที่โรแมนติกกับคนที่เจอทางออนไลน์ และมี 21 คน กำลังจะนัดคู่สนทนาไปเจอตัวจริงกัน และมี 1 คนที่กำลังจะแต่งงานกัน และพบว่าแนวโน้มที่พวกเขาเจอค่อนข้างง่ายที่ความสัมพันธ์ทางหน้าจอคอมพิวเตอร์จะกลายมาเป็นความสัมพันธ์นอกจอ เพราะพวกเขารู้จักกันมาก่อนแล้ว ในขณะที่เดียวกัน การพูดคุยแบบออนไลน์ คนเรามักจะเปิดเผยและจริงใจ ผู้หญิงก็แสดงออกทางเพศอย่างเปิดเผยมากขึ้น

ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ทางด้านลบ

สมสุข หินวิมาน (อ้างอิงจากจิราพรพรรณ สุขอนันต์. 2544 : 13) กล่าวถึง ผลกระทบที่อินเทอร์เน็ตมีต่อสังคมไทยว่า

1. พวงโลกาณูวัตน์ (Globalization) พวกนี้เชื่อว่าเทคโนโลยี จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของสังคมและย่นย่อเวลาและระยะทาง (time & space) นอกจากนี้ยังช่วยบ่งชี้ความจริง

2. พวกแอนตี้อินเทอร์เน็ต (Anti – Internet) จะมองว่าการเข้ามาของเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อรองรับบริษัทข้ามชาติ และพยายามครอบงำประเทศโลกที่สาม

3. จะเป็นพวกผสมผสานระหว่าง วัฒนธรรมต่างประเทศกับวัฒนธรรมไทย เช่น ผันดีฟันถึงกันบังนะ (fun dee fun tung kan bung na) ฉันทินข้าว (chan kin kao) ถึงอินเทอร์เน็ตจะเป็นสื่อใหม่แต่ใหม่เฉพาะตัวสื่อ แต่วัตถุที่เข้ามาอยู่ในตัวสื่อยังเป็นแบบดั้งเดิม

การที่อินเทอร์เน็ตจะเป็นช่องทางเปิดโอกาสให้สร้างบุคคลใหม่ขึ้นมาทั้งเพศ อายุ เชื้อชาติและสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม กลายเป็นเรื่องหาหลักฐานไม่ได้ และสามารถเป็นใครก็ได้ จึงเป็นส่วนหนึ่งของการทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ตั้งแต่การก่อวินาศกรรม ล่อลวง ลักพาตัว กักขังหน่วงเหนี่ยว ข่มขืน และฆาตกรรม สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้ความสัมพันธ์ของมนุษย์เสื่อมถอย การใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์สื่อสารทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยไม่ต้องเห็นตัว การใช้งานคอมพิวเตอร์หรือแม้แต่การเล่นเกมส์มีลักษณะการใช้งานเพียงคนเดียว ทำให้ความสัมพันธ์กับผู้อื่นลดน้อยลง ผลกระทบนี้ทำให้มีความเชื่อว่ามนุษย์สัมพันธ์ของบุคคลจะลดน้อยลง สังคมใหม่จะเป็นสังคมที่ไม่ต้องพึ่งพากันมาก

เจตจันทร์ ตันติเดชามงคล (2543 : ออนไลน์) ได้กล่าวถึงคำว่า “อินเทอร์เน็ต ซินโดรม” เป็นคำที่เรียกภาวะของผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตมากเกินไปจนเกิดความจำเจ โดยปกติคนทั่วไปใช้เวลาเล่นอินเทอร์เน็ตประมาณ 1 – 2 ชั่วโมงต่อวัน แต่ยังมีคนอีกจำนวนไม่น้อยที่เล่นอินเทอร์เน็ตยาวนานกว่า 4 – 5 ชั่วโมงติดต่อกันหรือเป็นประจำหรือบางคนอยู่กับอินเทอร์เน็ตทั้งวัน จนกระทั่งสูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง และส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต ร่างกาย สุขภาพจิต สัมพันธภาพกับสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ เป็นต้น ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านสุขภาพร่างกาย อวัยวะที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด คือ “ดวงตา” เพราะเราจำเป็นต้องใช้ตามอง จากการศึกษาวิจัยพบว่า บุคคลที่อยู่กับจอคอมพิวเตอร์เป็นเวลานานเกินกว่า 2 – 3 ชั่วโมงติดต่อกันในช่วง 4 เดือนขึ้นไป มีโอกาสในการเป็นโรคเกี่ยวกับสายตา วิชัย ประสาทฤทธา ประจำภาควิชาจักษุวิทยา คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดีเปิดเผยว่า “ในช่วง 5 – 6 ปี หลังจำนวนคนไทยที่มารับการรักษาโรคตายังมีจำนวนมากเท่าเดิม แต่เป็นที่น่าสนใจว่ามีคนไทยมาติดต่อขอรับการรักษาโรคตาที่มีสาเหตุมาจากคอมพิวเตอร์เพิ่มมากขึ้นประมาณร้อยละ 10 – 20 ทั้งที่เมื่อก่อนไม่เคยมีผู้ป่วยมาติดต่อขอรับการรักษาเลย” วิชัยยังกล่าวอีกว่า “ตาคนเราต้องเปียกอยู่ตลอดเวลา เปลือกตาที่กะพริบจะทำหน้าที่เหมือนที่ปิดน้ำฝนรถยนต์กะพริบลงมาเพื่อเช็ดทำความสะอาดดวงตา และนำน้ำตามาเคลือบให้ตาเปียกอยู่เสมอ เมื่อเราจ้องจอคอมพิวเตอร์ตาเราจะกะพริบน้อยลงโดยปกติคนเรากะพริบตา 7 – 8 ครั้งต่อนาที แต่เมื่อมีสมาธิสนใจเพ่งดู การกะพริบจะน้อยลงเหลือ 3 – 4 ครั้งต่อนาที การทำความสะอาดตาก็จะน้อยลง ตาจะแห้งทำให้รู้สึกแสบตา ตาอักเสบ สายตาสั้น ง่วงนอนซึ่งเป็นอาการที่เรียกว่า “สายตาเพลีย” นอกจากสายตาแล้วคอมพิวเตอร์ยังทำให้เกิดโรคผิวหนัง เพราะจอคอมพิวเตอร์เป็นไฟฟ้าสถิตประจุลบ และหน้าจอคอมพิวเตอร์มักจะมีฝุ่นมาจับเต็มไปหมด เราจึงใกล้จอคอมพิวเตอร์ตัวเราเป็นไฟฟ้าสถิต

ประจวบกับไฟฟ้าประจุลบจากคอมพิวเตอร์จะวิ่งเข้าไปหน้าเราที่เป็นประจวบกับวิ่งมาพร้อมกับฝุ่นผงมาติดที่หน้าทำให้เกิดผื่นคัน บริเวณใบหน้า แก้ม รอบดวงตาเรา ผู้ที่เล่นอินเทอร์เน็ตนานๆ ยังมีโอกาสเป็นโรคเกี่ยวกับทางเดินอาหารได้ คือ โรคกระเพาะอาหารเพราะว่าเล่นอินเทอร์เน็ตจนไม่ยอมทานอาหาร ทานไม่เป็นเวลา

2. สภาพจิตใจ มักจะพบว่าผู้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตจะเกิดความเครียด (Stress) เสมอๆ อันเนื่องมาจากต้องวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่มีมากมาย ทำให้ขาดสมาธิในการศึกษาเล่าเรียนในห้องเรียน เพราะจิตใจจดจ่ออยู่กับอินเทอร์เน็ต ประสิทธิภาพในการทำงานลดน้อยลงเพราะขาดสมาธิในการทำงาน จิตใจล่องลอย

3. อารมณ์ เป็นที่เชื่อกันว่า มนุษย์ที่อยู่กับเทคโนโลยีมากๆ มักทำให้เกิดการเบี่ยงเบนอารมณ์ไปจากปกติ เพราะรับเอาวัตถุมากกว่าทางด้านจิตใจ ซึ่งเทคโนโลยีไม่สามารถรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของมนุษย์ได้ ทำให้คนขาดสิ่งประคับประคองใจ เกิดการปรับตัวให้แก้ปัญหาความคับข้องใจ ความเครียดเอาไว้ เมื่อเก็บสะสมเป็นเวลานานและบ่อยครั้งเข้า สิ่งที่เกิดขึ้นจะผลักดันให้เกิดการแสดงออกมาทางด้านอารมณ์เป็นไปในลักษณะก้าวร้าว

4. บุคลิกภาพ จะเป็นบุคคลที่เก็บเนื้อตัว พยายามหลีกเลี่ยงการทำกิจกรรมกับคนอื่นๆ เพราะให้เวลากับคอมพิวเตอร์มากกว่าอยู่กับคนอื่นด้วยกัน ทำให้เป็นคนที่ไม่คุ้นเคยกับสังคม ขาดทักษะในการเข้าสังคม กลัวว่าตนเองจะทำบางอย่างที่ไม่เหมาะสม กลัวว่าคนอื่นจะรังเกียจและเบียดเบียน ก็พยายามหลีกเลี่ยงไม่พบปะผู้อื่น ทำให้ความสัมพันธ์กับเพื่อนๆ และครอบครัวลดลง

5. สังคม เมื่อคนที่ขาดความสัมพันธ์กับครอบครัว ทำให้ขาดการเรียนรู้ประสบการณ์ที่ดี ซึ่งบิดาและมารดาถ่ายทอดให้ เมื่อเกิดปัญหาก็มักจะแก้ปัญหาอย่างไม่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อส่วนรวมได้ รวมทั้งเมื่อมนุษย์รับรู้ถึงสภาพการณ์ในสังคมน้อยลง ทำให้การตัดสินใจบางเรื่องมีโอกาสผิดพลาดสูง ความอดทนต่อปัญหาและสิ่งกระตุ้นลดลง

โรเบิร์ต เคราต์ (Robert Kraut : 1998 ; อ้างอิงจาก <http://cyberstar.ksc.net/june98/review/netdanger.html>) มหาวิทยาลัย คาร์เนกีเมลลอน กล่าวว่า การเล่นอินเทอร์เน็ตเพียงสัปดาห์ละไม่กี่ชั่วโมง ก็จะทำให้คนที่เล่นนั้นรู้สึกโดดเดี่ยว แยกตัวออกจากคนอื่น หดหู่เศร้าใจได้ และหากเล่นอินเทอร์เน็ตมากขึ้นเท่าใด อาการก็จะยิ่งหนักขึ้นมากเท่านั้น การเข้าไปเล่นอินเทอร์เน็ต ทำให้เวลาที่เคยใช้พูดคุยหยอกล้อกับครอบครัวหรือเพื่อนสนิทลดน้อยลง ทำให้ความสัมพันธ์ห่างเหินออกไป และผลการศึกษาของเคราต์ ยังพบอีกว่าคนที่ชอบสังคม เมื่อใช้อินเทอร์เน็ตก็จะยิ่งเป็นโอกาสให้แสดงตัวตนของพวกเขามากขึ้น แต่สำหรับคนที่สนใจตนเองการใช้อินเทอร์เน็ตของคนกลุ่มนี้จะยิ่งทำให้ยิ่งจมอยู่กับตัวเองมากขึ้น สูญเสียความสัมพันธ์ทางสังคมกับครอบครัวเข้าไป

สไปเดอร์แมน (จิราพรพรรณ สุขอนันต์. 2540 : 20; อ้างอิงจาก SpiderMan : มปป.) กล่าวว่า การสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตนั้น ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลที่แท้จริงให้ใครรู้ ทำให้ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ เลือกที่จะสร้างตัวตน ในการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตแทนที่จะต้องบอกใครต่อใครถึงตัวตนที่แท้จริง ดังนั้นหากใครที่คิด

ให้บริการต่างๆ บนอินเทอร์เน็ตจะต้องอาศัยวุฒิภาวะ วิจารณญาณและความรับผิดชอบในการติดต่อสื่อสารค่อนข้างมาก หากใครที่มีสิ่งเหล่านี้ก็น่าเป็นห่วง

จากการสำรวจของเอแบค-เคเอสซี อินเทอร์เน็ตโพลล์ (www.aba_ksc.poll.th.org/)

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ได้กล่าวถึงข้อเสียของการใช้ห้องสนทนาสรุปได้ดังนี้ เปลืองเวลามาก ทำให้ไม่ได้พักผ่อนเต็มที่ มีผลเสียต่อสายตา ทำให้มีการเรียนตกต่ำ บางครั้งเจอกับคนที่ไม่สุภาพ มีการโกหกไม่จริงใจต่อกัน เสียค่าใช้จ่ายมากทั้งค่าไฟและค่าโทรศัพท์ และอื่นๆ อาทิ อาจโดนรบกวนโดยบุคคลที่ไม่รู้จัก มีคนส่งไวรัสคอมพิวเตอร์มาให้ ตามลำดับ

พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์ (2543 : 27 – 28,40) กล่าวถึง “ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต (Chatting)” เป็นส่วนที่อันตรายมาก จากการพูดคุยในห้องสนทนาว่า คนที่ติดอินเทอร์เน็ตใหม่ๆ ส่วนมากมักจะติดในเรื่องการสนทนาหรือ ที่วัยรุ่นเรียกว่า “แชท” มีหลายรูปแบบมาก เช่น การสนทนาผ่านเว็บ การสนทนาในโปรแกรมไออาร์ซีหรือโปรแกรมเพิร์ช ก็ยังได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่นเช่นเคย ผู้ที่ยังไม่เคยใช้อินเทอร์เน็ตมาก่อนและเห็นว่าการสนทนาในอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องสนุกและใหม่ เพราะบุคคลกลุ่มนี้อาจจะไม่รู้เท่าทันคนที่แอบแฝงมาในคารม อาจจะถูกเป็นเหยื่อของบุคคลเหล่านี้ได้ โดยเกิดจากบุคคลที่ชอบหลอกเด็กหรือชอบมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก ซึ่งบุคคลกลุ่มนี้จะแอบอ้างเข้ามาพูดคุยในห้องสนทนาที่มีเด็กเยอะๆ และจะชวนคุยหลอกล่อจนเด็กตายใจ และนัดออกมาพบปะกันข้างนอก เด็กบางคนหลงเชื่อออกมาพบปะคนแปลกหน้าจนในที่สุดบุคคลที่นัดหมายก็ลวนลามทางเพศ บางคนรุนแรงและมีการทำร้ายร่างกายด้วย การแกล้งทำเป็นเด็กเหมือนกันแล้วพูดคุยให้ตายใจแล้วให้ไปพบหรือส่งของต่างๆ มาให้ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังกล่าวอีกว่า เว็บไซต์ต่างๆ มักจะมีห้องสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเพศไว้ให้บริการอยู่แล้ว หัวข้อเกี่ยวกับการสนทนาเรื่องเพศล้วนๆ คำพูดที่ใช้ก็เป็นคำพูดที่สื่อในทางอนาจาร และชักชวนให้ร่วมเพศ ซึ่งตัวของผู้ดูแลควบคุมเว็บไซต์จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการสนทนา และที่เยาวชนไทยกำลังนิยมโดยไม่ต้องเห็นหน้าหรือพบตัว ทำให้ผู้ใช้เกิดความคะนอง จึงทำให้เกิดเลวเลว ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายตามมาได้ทั้งกับตนเองและผู้อื่น และที่สำคัญหากต่อมามีการขอที่อยู่หรือเบอร์โทรศัพท์หรือนัดแนะกันออกไปพบกันจริงๆ อาจจะเป็นอันตรายได้

อรสม สุทธิสาคร (2544 : 145) กล่าวว่า เด็กวัยรุ่นชอบเล่นแชตกัน หาคู่หาเพื่อนใหม่ อยู่ในโลกของการสมมุติ อาจจะมีการนัดหมาย ส่งรูปกันสดๆ ให้ดูกัน นัดเจอและเป็นแฟนกัน ซึ่งตรงกับผลงานวิจัยของนิวเจนเรเซียม บริษัทในเครือไทม์ วอร์เนอร์ อิงค์ ผู้ผลิตรายการข่าวสารและความบันเทิง ได้ทำการสำรวจความนิยมของเด็กในกรุงเทพมหานคร พบว่า คอมพิวเตอร์เป็นความคลั่งไคล้ใหม่ที่มาแรงในหมู่วัยรุ่น โดยร้อยละ 44 ของเด็กที่สำรวจเป็นกลุ่มที่ท่องโลกอินเทอร์เน็ต และเด็กกลุ่มนี้จะมีอายุ 13 – 18 ปี เปิดใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสารพูดคุย หรือติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในเครือข่ายเป็นส่วนใหญ่ โลกของอินเทอร์เน็ตเป็นโลกของการหลอกลวง เป็นโลกของความฝัน ซึ่งอาจทำอันตรายได้ ถ้าเจอกับบุคคลผู้ไม่หวังดี

จากข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (24 มกราคม 2547 : 1 – 2) บอกว่า เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 16 ปี ถูกล่อลวงทางเพศจากเด็กวัยรุ่นชายอายุ 16 – 20 ปี โดยการเข้าไปเล่นแชตในเว็บไซต์และใช้คารมล่อลวงจนฝ่ายหญิงเกิดความไว้วางใจจนสามารถนัดออกมาพบได้

สรุป ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นภายหลังจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต อาจจะมีผลทั้งดีและไม่ดีต่อตัวผู้เล่นและบุคคลรอบข้าง โดยในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทั้งทางบวกและทางลบ เพื่อดูว่า เมื่อเข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ตแล้ว จะเกิดผลในด้านใดมากกว่าและเป็นผลอย่างไร

กฎ กติกา เกี่ยวกับการใช้บริการต่างๆ ในการใช้ห้องสนทนาผ่านเครือข่าย IRC

บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีคำสั่งให้ใช้การโต้ตอบกันแบบออนไลน์หลายคำสั่ง เช่น เขียน พูดคุย หรือการสนทนาเป็นกลุ่ม เช่น การคุยผ่านอินเทอร์เน็ต (IRC : Internet Relay Chat) เป็นต้น

โดยการหาหรือเปิดการสนทนา จะต้องคำนึงถึงมารยาทที่สำคัญดังนี้

1. ควรเรียกสนทนาจากผู้ที่เรารู้จักและต้องการสนทนาด้วยหรือมีเรื่องสำคัญที่จะติดต่อด้วย ควรระลึกเสมอว่าการขัดจังหวะผู้อื่นที่กำลังทำงานอยู่อาจจะสร้างปัญหาได้
2. ก่อนการเรียกคู่สนทนาควรตรวจสอบสถานะการใช้งานของคู่สนทนาที่ต้องการเรียกเพราะการเรียกแต่ละครั้งจะมีข้อความไปปรากฏบนหน้าจอของฝ่ายที่ถูกเรียก ซึ่งจะสร้างปัญหาในการทำงานได้
3. หลังจากเรียกไปชั่วขณะคู่ที่ถูกเรียกไม่ตอบกลับ แสดงว่าคู่สนทนาอาจจะติดงานสำคัญ ขอให้หยุดการเรียกเพราะข้อความที่เรียกไปปรากฏบนจออย่างแน่นอนแล้ว

นอออน 2000 (2544 :103) กล่าวว่า มารยาทในการใช้ห้องแชต คือ คุณต้องรู้จักกฎประจำห้องแชต แต่ละห้องและทำตามอย่างเคร่งครัด หากไม่แน่ใจให้หยุดดูการสนทนาสัก 10 นาที โดยอย่าเพิ่งพิมพ์อะไรลงไป และหากพบคนที่ผิดกฎอย่างหนึ่งเลยควรบอกกับเขาด้วย เพื่อให้การสนทนาเป็นไปได้อย่างตลอด

เว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์ไทยเซตดอดเน็ต (www.thaichat.net/border_dr.html) กล่าวถึงกฎ กติกา มารยาทในการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตว่า

1. พึงระลึกไว้เสมอว่า ข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับจากผู้ร่วมสนทนา อาจไม่ใช่ข้อมูลจริงเสมอไป คนที่คุณกำลังคุยด้วย อาจไม่ได้เป็นอย่างที่คุณคิด
2. ไม่ควรให้ชื่อจริง นามสกุลจริง ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ เพื่อความปลอดภัยของตัวเอง (อาจจะให้ E- MAIL address หรือ ICQ แทน)
3. ถ้าการพูดคุยกันเกิดถูกคอก อาจมีการนัดเจอกัน ควรนัดเจอกันในที่สาธารณะ ที่มีคนพลุกพล่านหน่อย หรือเจอกันหลายๆ คนได้ยิ่งดี (โดยเฉพาะสุภาพสตรี)
4. ไม่ควรพิมพ์ประโยคเดียวกันซ้ำๆ หลายครั้ง เพราะจะเป็นการสร้างควมรำคาญให้แก่ผู้ร่วมสนทนาคนอื่น

5. ขณะสนทนาไม่ควรถามทีละหลายๆ คำถาม ควรรอให้อีกฝ่ายได้ตอบกลับมาก่อน แล้วจึงถามต่อ

6. ห้ามใช้คำหยาบหรือคำที่ไม่สุภาพอย่างเด็ดขาด นอกจากจะทำให้ผู้ร่วมสนทนาไม่พอใจแล้ว คุณยังจะไม่ได้รับการต้อนรับจากห้องสนทนานั้นๆ อีกด้วย

สรุป กฎ กติกา เกี่ยวกับการใช้บริการต่างๆ ในการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต หมายถึงกฎระเบียบ ในการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตในแต่ละห้องสนทนาทางเว็บไซต์ เพื่อให้การสนทนานั้นเป็นไปได้อย่างดี

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์ (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทยที่นำเสนอผ่านทางอินเทอร์เน็ต พบว่า วัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงตอนต้น มักจากค้นหาข้อมูลด้วยวิธีการ Chat ในห้องสนทนาเกี่ยวกับเพศโดยเฉพาะ ส่วนวัยรุ่นชายและหญิงตอนปลาย มักจะใช้ Search Engine หา โดยวัยรุ่นชายมักขอค้นหาภาพลามกมากกว่าเนื้อหา ส่วนวัยรุ่นหญิงมักจะขอค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศมากกว่าภาพ และวัยรุ่นทั้งสองกลุ่มร้อยละ 68 ใช้อินเทอร์เน็ตดูเรื่องเซ็กส์ในเวลาว่าง โดยให้เหตุผลว่า เป็นเวลาส่วนตัว ไม่มีใครมารบกวน ไม่ต้องกลัวพ่อแม่ผู้ปกครองจะรู้ และวัยรุ่นไทยส่วนหนึ่งจะใช้อินเทอร์เน็ตหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศสัปดาห์ละครั้ง และร้อยละ 28 ดูเรื่องเซ็กส์ทุกวัน นอกจากนั้นกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่มีพฤติกรรมในการหาข้อมูลเรื่องเพศบ่อยกว่าวัยรุ่นชาย

วิริญญ์ ชาญวิชัย (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเองและความชอบพอกันสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษา พบว่า ในการสนทนาระหว่างคู่สนทนาที่เป็นเพศเดียวกันจะมีการเปิดเผยตนเองไม่แตกต่างกัน ส่วนการเปิดเผยตนเองระหว่างคู่สนทนาที่ต่างเพศ ระดับการเปิดเผยตนเองของนิสิตนักศึกษาชายจะเปิดเผยตนเองสูงกว่านิสิตนักศึกษาหญิง

จิรพรรณ สุxonันต์ (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้สนทนาผ่านระบบเครือข่าย IRC พบว่า ผู้สนทนาทางอินเทอร์เน็ตมีความสุภาพอ่อนโยนดี ด้านสติปัญญา และด้านความซื่อตรงต่อหน้าที่ระดับดี มีด้านการแสดงตัวและด้านความมั่นคงทางอารมณ์ระดับปานกลาง ส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์มีแนวโน้มค่อนข้างไปทางต่ำ ซึ่งควรจะส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพด้านนี้ โดยให้ความรู้ผ่านระบบเครือข่าย IRC หรือให้บริการแนะแนวให้กับบุคคลกลุ่มนี้ด้วย

พิเชษฐ์ เวชพลวรรธ (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของวัยรุ่นที่สื่อสารในห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต พบว่า วัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงมีความแตกต่างกันในการตัดสินใจในแต่ละสถานการณ์ โดยวัยรุ่นชายจะมีการตัดสินใจยอมรับหรือปฏิบัติในแต่ละสถานการณ์โดยอาศัยความพึงพอใจและไม่ได้คำนึงถึงสังคมและคนรอบข้าง ในขณะที่วัยรุ่นหญิงจะมีการตัดสินใจยอมรับหรือปฏิบัติในแต่ละสถานการณ์

โดยอาศัยความถูกต้องที่วัฒนธรรมและสังคมกำหนด อย่างไรก็ตามวัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมใช้ค่านิยมของการมีอิสรภาพอย่างไร้ขอบเขต ซึ่งก่อให้เกิดค่านิยมร่วมกัน ที่มุ่งเน้นไปในเรื่องของการแสวงหาความรักและความสัมพันธ์ทางเพศ

สรวรรณ โตตาบ (2544 : 177) ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษารูปแบบพฤติกรรมตามความสนใจของวัยรุ่นในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าวัยรุ่นมีความสนใจในการพักผ่อนหย่อนใจในเรื่องของการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย โดยวัยรุ่นชายจะมีพฤติกรรมมากกว่าวัยรุ่นหญิง ประเภทโรงเรียนชายล้วนจะมีการใช้อินเทอร์เน็ตมาก และวัยรุ่นส่วนใหญ่ที่ใช้จะมีฐานะดี

ญาณานุช เตมียศิลปิน (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการใช้ภาษาในห้องสนทนา พบว่าลักษณะภาษาในห้องสนทนาภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ในการเปิดการสนทนาผู้สนทนาใช้การทักทายสูงสุด สำหรับการเปลี่ยนหัวข้อสนทนา พบว่า ใช้ประโยคคำถามที่สุด มีการพิมพ์ซ้ำปรากฏอยู่มากในห้องสนทนาภาษาไทย ซึ่งการใช้ภาษาในห้องสนทนาภาษาไทยและภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

สาลิณี รัตนพันธ์ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาสุขภาวะทางจิตของวัยรุ่นที่เสพอินเทอร์เน็ต พบว่า วัยรุ่นที่มีระยะเวลาเสพอินเทอร์เน็ตน้อย จะไม่แตกต่างกับการเสพอินเทอร์เน็ตนานและวัยรุ่นหญิงที่เสพอินเทอร์เน็ตมีสุขภาวะทางจิตดีกว่าวัยรุ่นชาย ทั้งในด้านความเหงาว่าเหว ความเครียด ความรักและความซึมเศร้า

รัชนิกร ลักษณะ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อินเทอร์เน็ตกับพฤติกรรมทางสังคมของวัยรุ่น พบว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านช่วงเวลากการใช้อินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมทางสังคมในด้านการรักษาระเบียบวินัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านเพศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่าเพศชายมีการเก็บตัวสูงกว่าเพศหญิง แต่ไม่พบความแตกต่างของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านเวลา ด้านจุดมุ่งหมาย ระดับอายุที่แตกต่างกัน และระดับชั้นกับการมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับครอบครัว ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความก้าวร้าว และการเก็บตัวของวัยรุ่น

พริยา คงเครือ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตเทศบาล เมืองศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชายและกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เรียนรู้วิธีการใช้อินเทอร์เน็ตจากร้านบริการมากที่สุด โดยมีจุดประสงค์เพื่อความบันเทิง ส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ต 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ และในแต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 1 – 2 ชั่วโมง โดยเข้าไปใช้ช่วงเวลา 16.01 – 20.00 นาฬิกา ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่นักเรียนว่าง โดยค่าใช้จ่ายในการใช้บริการจากผู้ปกครอง โดยเป็นค่าบริการไม่เกิน 100 บาท ต่อสัปดาห์ และมีรายจ่ายนอกจากค่าชั่วโมง คือ การจ่ายสำหรับการพิมพ์จากร้าน บริการส่วนใหญ่ที่นักเรียนใช้ คือ สนทนาในเครือข่าย IRC กิจกรรมส่วนใหญ่ที่ใช้ในอินเทอร์เน็ต คือ เล่นเกมส์ เว็บไซต์ต่างๆ ที่ให้บริการคือ เว็บไซต์ฟุตบอล เว็บไซต์นักร้อง การสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต (Chat) โดยใช้ห้องสนทนาภาษาไทย กระดานข่าวพาสงู คือ เว็บไซต์หาเพื่อนใหม่ และเว็บไซต์เพลงจากค่ายเพลงไทย

วรรณภา เพ็ญวิชกุล (2544 : 111 – 114) ได้ศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับชั้น

มัธยมศึกษาและนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี พบว่า นักเรียนและนักศึกษามีวิธีการเรียนใช้อินเทอร์เน็ตจากร้านที่บริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ใช้บริการอินเทอร์เน็ต 1 – 3 ครั้งต่อสัปดาห์ ครั้งละประมาณ 1 – 2 ชั่วโมง ในช่วงเวลา 16.00 – 20.00 น. เป็นวันหยุดสำคัญและใช้เวลาที่ตนเองว่าง โดยใช้บริการจากร้านอินเทอร์เน็ต เพราะร้านมีเครื่องคอมพิวเตอร์มากจึงสะดวกในการใช้ เมื่อมีเครื่องว่างใช้ได้เลย ได้รับเงินค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครอง โดยเสียครั้งละไม่เกิน 100 บาทต่อสัปดาห์ และมีรายจ่ายที่ต้องเพิ่มนอกเหนือจากการเช่าชั่วโมงคือ ค่าพิมพ์ของร้าน

ทัศนพร วาทยานนท์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร โดยการศึกษาวิจัยจะใช้กับคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐาน พบว่า นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ต สัปดาห์ละ 1 – 5 ชั่วโมง เวลาที่เลือกใช้มากที่สุด คือ 20.00 – 22.59 นาฬิกา โดยใช้ตามลำพังที่บ้านตนเอง และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนกับผลการเรียนเฉลี่ย พบว่า จะมีผลการเรียนเฉลี่ยบวก กับ การใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง การใช้เว็บไซต์ค้นคว้าประกอบการเรียน และติดต่อกับเพื่อนต่างประเทศและในประเทศ ส่วนจะมีผลการเรียนเฉลี่ยลบ กับ นักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตบ้านเพื่อน การใช้อินเทอร์เน็ตกับเพื่อน และการเลือกเนื้อหาเว็บไซต์กีฬา

ดาริกา เอนกนิธิ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความทันสมัยของวัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว – แสดงตัวในระดับที่แตกต่างกัน พบว่า วัยรุ่นมีบุคลิกภาพเก็บตัว บุคลิกภาพแบบก้าวร้าวมืดและบุคลิกภาพแสดงตัว มีความทันสมัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงจะมีความทันสมัยมากกว่าเพศชาย และวัยรุ่นตอนปลาย (16 – 19 ปี) จะมีความทันสมัยสูงกว่าวัยรุ่นตอนต้น (12 – 15 ปี)

วันเพ็ญ อายุการ (2512 : 102) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว เก็บตัว การยอมรับตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า เด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิง อายุระหว่าง 13 – 20 ปี ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพและมาตราส่วนประมาณค่าการยอมรับตนเอง พบว่า เด็กชายมีลักษณะการแสดงตัวมากกว่าเด็กหญิง และผู้ที่มีลักษณะแสดงตัวสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ได้ง่ายและเป็นผู้เป็นที่ดี

สดีโส นิยมจันทร์ (2541 : 83) ได้ศึกษาปัญหาทางการเรียน ส่วนตัวและสังคม และวิธีเผชิญปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประสบปัญหาทางการเรียนในระดับปานกลาง

ปิยาภรณ์ วิบูลย์ศรีสังจะ (2546 : 85) ได้ศึกษาปัญหาการเรียน สาเหตุ และแนวทางแก้ไขปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี ประสบปัญหาทางการเรียนในระดับปานกลาง มีสาเหตุของปัญหาทางการเรียนจากตัวเองมากที่สุด และใช้แนวทางแก้ไขปัญหาการเรียนแบบสู้ปัญหา มากที่สุด

กุลวรรณ วิทยาวงศ์รุจิ (2526 : 58 – 59) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับการปรับตัว โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนอยู่ในโรงเรียนสหศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 499 คน ผลการศึกษาพบว่า การมีสัมพันธภาพในครอบครัวทางบวก การปรับตัวและพฤติกรรมของวัยรุ่นก็เป็นในทางที่ดีด้วย แต่ในทางตรงข้าม ถ้ามีสัมพันธภาพในครอบครัวทางลบ การปรับตัวและพฤติกรรมของวัยรุ่นก็จะเป็นไปได้ยากขึ้น

ศิริลักษณ์ ศรีวนาสณฑ์ (2534 : 1) ศึกษาเรื่องการเล่นวิดีโอเกมกับพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่ซื้อเครื่องเล่นวิดีโอเกม นักเรียนจะเล่นเกมคนเดียว และใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเล่นเกมในวันหยุด มีความสัมพันธ์กับคะแนนพฤติกรรมทางสังคมในระดับต่ำ และพบกว่าการเปลี่ยนแปลงหลังจากการเล่นวิดีโอเกม คือ นักเรียนไม่สนใจคนในบ้าน

โรเบิร์ต เคร้าท์ (Robert Kraut. 1998) คณะวิจัยแห่งมหาวิทยาลัยคามิจีเย้ เมลลอน (Camegle Mallon University) ในเมืองพิตเบิร์ก นำโดยนักจิตวิทยา โรเบิร์ต เคร้าท์ (Robert Kraut) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสุขภาพจิต และการสื่อสารกับคนอื่นในสังคมของบุคคล จำนวน 169 คน 73 ครอบครัว เป็นครอบครัวที่ไม่เคยใช้อินเทอร์เน็ตมาก่อน คณะวิจัยได้ติดตามผลจากการใช้อินเทอร์เน็ตใช้ช่วงเวลา 1 - 2 ปี ของการศึกษา คณะวิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ร่วมโครงการการศึกษาวิจัย ดูความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมการอยู่ร่วมกับผู้อื่น คือ ปฏิสัมพันธ์กับคนในครอบครัว และต่อเพื่อน วัดระดับความซึมเศร้ากับความรู้สึกโดดเดี่ยว ผลการศึกษาพบว่า คนที่ใช้เวลาอยู่กับอินเทอร์เน็ต จะสนิทกับคนในครอบครัวน้อยลง พบเพื่อนฝูงน้อยลง มีคะแนนซึมเศร้าสูง และมีความเครียดเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ถึงแม้จะใช้เวลาอยู่กับอินเทอร์เน็ตเพียงสัปดาห์ละ 1 - 4 ชั่วโมง

ธอร์นเบอร์ (อมรรัตน์ ศรีเจริญพรรค. 2546 : 25 ; อ้างอิงจาก Thornburg. 1975 : 181 - 185) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อโรงเรียนกับกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน พบว่า นักเรียนร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน และอีกร้อยละ 24 แสดงทัศนคติที่ไม่ดีอย่างรุนแรง ซึ่งแสดงออกหลายลักษณะ เช่น เห็นว่าหลักสูตรการเรียนการสอนไม่มีประโยชน์ เมื่อการเรียน ครูสอนนั้นเรื่องคะแนนเกินไป ครูลำเอียงและกฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป

คัมมี โนบิว เอ็นโด ฮายาชิบาระ (Kammie Nobue Endo Hayashibara. 1998) ศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารของวัยรุ่นบนอินเทอร์เน็ต : ศึกษาวัยรุ่นในห้องสนทนา พบว่า การสนทนาของวัยรุ่นมีการพัฒนามาตรฐานของวิธีการส่วนตัวในการพูดคุย มีการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมลักษณะเทคนิคพิเศษของแต่ละบุคคล โดยส่วนมากมีการพูดคุยในเรื่องที่สนใจร่วมกัน และการจัดให้สอดคล้องกับประเด็นสำคัญในการติชม ทั้งในเรื่องเพศและความไม่ลงรอยกลมกลืน

หลุยส์ เรยอง (Louis Leung. 2002) ศึกษาเกี่ยวกับการเก็บตัว การเปิดเผยตนเองในการใช้ ICQ พบว่า การเก็บตัวไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ในการใช้ ICQ แต่ในทางกลับกันมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยตนเอง การใช้อินเทอร์เน็ตจะเป็นตัวควบคุมการเปิดเผยตนเอง การเก็บตัวส่วนใหญ่จะไม่เชื่อตรง ซึ่งมีผลทางลบอย่างมาก และมีการเปิดเผยตนเองไปในทางตรงข้ามกับความเหมาะสม ชื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา และความถูกต้องของการเปิดเผยตนเอง

โมนิกา ที วิกิตี (Monica T. Whitty. 2002) ศึกษาเกี่ยวกับ การพูดโกหก การตรวจสอบรายละเอียด ในการเปิดเผย การให้กำลังใจและความซื่อสัตย์ของบุคคลในห้องสนทนา พบว่า ผู้หญิงมีความเป็นไปได้ในการสนับสนุนอารมณ์มากกว่าผู้ชาย ส่วนผู้ชายจะเป็นไปได้ที่จะโกหก โดยเฉพาะเรื่องของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ส่วนผู้หญิงจะมีความเป็นไปได้ในการโกหกเพื่อความปลอดภัย

เครีย โบเบรค (Katie Bonebrake. 2003) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนอุดมศึกษาต่อ ความสัมพันธ์กับองค์ประกอบและความสัมพันธ์ของบุคคล พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันกับความสัมพันธ์แบบใหม่ทางอินเตอร์เน็ต แต่อย่างไรก็ตามก็เกิดความแตกต่างของความสัมพันธ์ภายในกลุ่มที่ใช้อินเตอร์เน็ต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับมัธยมศึกษา) เขตพื้นที่การศึกษา 3 เขต ในกรุงเทพมหานคร ที่มีพฤติกรรมการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต อย่างน้อย 1 – 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับมัธยมศึกษา) เขตพื้นที่การศึกษา 3 เขต ในกรุงเทพมหานคร ที่มีพฤติกรรมการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต อย่างน้อย 1 – 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยใช้การสุ่มหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ตามขั้นตอนดังนี้

1. แบ่งโรงเรียนตามพื้นที่การศึกษา 3 เขต โดยเขตพื้นที่การศึกษา 1 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 39 โรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษา 2 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 35 โรงเรียน และเขตพื้นที่การศึกษา 3 มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 42 โรงเรียน รวมทั้งหมด จำนวน 116 โรงเรียน
2. ในแต่ละพื้นที่การศึกษาแบ่งขนาดโรงเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวนนักเรียน 2,500 คน ขึ้นไป กลุ่มโรงเรียนขนาดกลาง จำนวนนักเรียน 1,500 – 2,499 คน กลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 500 – 1,499 คน และกลุ่มขนาดเล็กสุด จำนวนนักเรียน 301 – 499 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ออนไลน์)
3. เลือกโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จับฉลากรายชื่อโรงเรียนจากแต่ละพื้นที่ แต่ละขนาดของโรงเรียน จำนวน 10 โรงเรียน เนื่องจากในเขตพื้นที่ 1 และ 2 ไม่มีโรงเรียนสหศึกษากลุ่มขนาดเล็กสุด ประกอบไปด้วย โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนกุนนทีรุทธาวิทยา

โรงเรียนมัธยมศึกษาศาสตร์ โรงเรียนบางกะปิ โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ โรงเรียนบดินเดชา (สิงห์ สิงหเสนี 4) โรงเรียนวัดสิงห์ โรงเรียนราชโอรส โรงเรียนฤทธิณรงค์รอน และโรงเรียนพิทยาลงกรณ์พิทยาคม

4. เลือกนักเรียนที่มีพฤติกรรมการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต อย่างน้อย 1 – 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยขอความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์หัวหน้าระดับ และอาจารย์แนะแนวคัดเลือกมาให้ โดยกำหนดให้นักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 300 คน โรงเรียนขนาดกลาง 200 คน โรงเรียนขนาดเล็ก 100 คน และโรงเรียนขนาดเล็กสุด 50 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,850 คน สามารถเก็บข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องได้ทั้งหมด 1,572 คน

ตาราง 3 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จำแนกตามพื้นที่การศึกษา

เขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร	โรงเรียน	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ เก็บได้ (คน)
เขต 1	โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย	300	250
	โรงเรียนกุนนทีรุทธาวิทยาลัย	200	194
	โรงเรียนมัธยมศึกษาศาสตร์	100	95
เขต 2	โรงเรียนบางกะปิ	300	241
	โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ	200	177
	โรงเรียนบดินเดชา (สิงห์ สิงหเสนี 4)	100	95
เขต 3	โรงเรียนวัดสิงห์	300	200
	โรงเรียนราชโอรส	200	190
	โรงเรียนฤทธิณรงค์รอน	100	90
	โรงเรียนพิทยาลงกรณ์พิทยาคม	50	40
รวม	10 โรงเรียน	1,850	1,572

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับพฤติกรรมการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
2. แบบสอบถามปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องของนักเรียนที่มีพฤติกรรมการสนทนาทาง

อินเทอร์เน็ต

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับพฤติกรรมการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยแบบให้เลือกตอบ มีข้อคำถามทั้งหมด 7 ข้อ ดังนี้

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวและพฤติกรรมการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง หลังข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว และโปรดตอบทุกข้อ

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ 16 ปี ☐ 17 ปี ☐ 18 ปี
3. ระดับชั้น ☐ ม.4 ☐ ม.5 ☐ ม.6
4. ผลการเรียน ☐ น้อยกว่า 1.99 ☐ 2.00 – 2.99 ☐ มากกว่า 3.00
5. สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ☐ บ้านตนเอง/บ้านญาติ ☐ โรงเรียน ☐ อินเทอร์เน็ตคาเฟ่
6. ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
☐ น้อยกว่า 2 ชม. ☐ 2-5 ชม. ☐ 6-9 ชม. ☐ 10 ชม. หรือมากกว่านั้น
7. ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยเฉลี่ย
☐ 1-100 บาท ☐ 100-200 บาท ☐ 200-300 บาท ☐ มากกว่า 300 บาท ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

2.1 ศึกษาแนวและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ให้สอดคล้องตามจุดมุ่งหมายและนิยามศัพท์เฉพาะ ได้จำนวนข้อคำถามทั้งหมด 103 ข้อ

2.2 นำมาสร้างแบบสอบถามแล้วนำไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโท คือนักช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ และรองศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือนักช่วยศาสตราจารย์ บุญยฤทธิ์ คงคาเพชร อาจารย์ ดร.พาสนา จุรัสรัตน์ และอาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง ตรวจสอบความตรงสอดคล้องทางด้านภาษา เนื้อหาแบบสอบถาม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ นิยามศัพท์ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2.3 นำแบบสอบถามปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนธนบุรีวรเทพีพินิจวิทยา ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อดูความเที่ยงตรงของเนื้อหาและเพื่อหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้ค่า t-test เลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้ในการวิจัย และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Alpha Coefficient Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.98 จำนวน 86 ข้อ แบ่งออกเป็น

1. ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านบุคลิกภาพ	จำนวน 10 ข้อ
2. ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านการเรียน	จำนวน 8 ข้อ
3. ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง	จำนวน 8 ข้อ
4. สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	จำนวน 13 ข้อ
5. สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว	จำนวน 9 ข้อ
6. สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านบรรยากาศในโรงเรียน	จำนวน 10 ข้อ
7. สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน	จำนวน 8 ข้อ
8. ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก	จำนวน 10 ข้อ
9. ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ	จำนวน 10 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถามปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง หลังข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง
ของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว และโปรดตอบทุกข้อ

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงปานกลาง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนพอสมควร
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนค่อนข้างน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง ปานกลาง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0.	ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านบุคลิกภาพ นักเรียนมีความสุขขณะสนทนากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตคนเดียว					
0.	ด้านการเรียน นักเรียนสนทนากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต จนส่งรายงาน อาจารย์ไม่ทัน					
0.	ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง นักเรียนปรึกษาเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตมากกว่าเพื่อนใน ห้องเรียน					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง ปานกลาง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0.	สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทำให้หาแฟนได้ง่าย					
0.	ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว นักเรียนคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตมีความสบายใจมากกว่า คุยกับพ่อแม่					
0.	ด้านบรรยากาศในโรงเรียน นักเรียนรู้สึกว่าการถูกเกณฑ์ในโรงเรียนเข้มงวดมาก เมื่อเทียบกับ กฎเกณฑ์ในการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต					
0.	ด้านสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน นักเรียนรู้สึกว่าการเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตวางใจและปรับทุกข์ได้มา กว่าเพื่อนในห้องเรียน					
0.	ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต นักเรียนมีเพื่อนมากขึ้น					
00.	นักเรียนไม่ค่อยมีเวลาในการทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบสอบถามในแต่ละข้อ จะกำหนดลักษณะไว้ดังนี้

1. ลักษณะข้อคำถามในเชิงนิมิต จะให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ระดับคะแนน 5
จริง	ระดับคะแนน 4
จริงปานกลาง	ระดับคะแนน 3
จริงน้อย	ระดับคะแนน 2
จริงน้อยที่สุด	ระดับคะแนน 1

2. ลักษณะข้อคำถามในเชิงนิเสธ จะให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ระดับคะแนน 1
จริง	ระดับคะแนน 2
จริงปานกลาง	ระดับคะแนน 3
จริงน้อย	ระดับคะแนน 4
จริงน้อยที่สุด	ระดับคะแนน 5

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 มีคะแนนปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาอยู่ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 มีคะแนนปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 มีคะแนนปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาอยู่ในระดับต่ำ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. นำหนังสือขออนุญาตในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย
2. ติดต่อขอความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์หัวหน้าระดับ และอาจารย์แนะแนว ในการกำหนดวัน – เวลา ที่ จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับอาจารย์ประจำชั้น อาจารย์หัวหน้าระดับและอาจารย์แนะแนว และในบางโรงเรียนผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์หัวหน้าระดับ และอาจารย์แนะแนวในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามของนักเรียน คัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์

4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าความถี่
 - 1.2 ค่าร้อยละ
 - 1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.4 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

2. สถิติสำหรับตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าสถิติ t-test Independent samples

2.2 ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค (Alpha Coefficient

Cronbach)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสำรวจ
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

3. ทดสอบสมมุติฐานการวิจัย

3.1 สมมุติฐานข้อที่ 1 ทดสอบความแตกต่างด้านเพศ ใช้สถิติทดสอบค่า t-test for independent samples

3.2 สมมุติฐานข้อที่ 2 – 7 ทดสอบความแตกต่างด้านอายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One – Way ANOVA และเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วย Least Significant Different (LSD)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ใน กรุงเทพมหานคร ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์
2. การเสนอผลการวิเคราะห์
3. ผลการศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	คะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนของกลุ่มประชากร
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F- distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกของกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Mean of Square)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability) ของค่าสถิติทดสอบ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

การเสนอผลการวิเคราะห์

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ประเภท ปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามเพศ

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามอายุ

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามระดับชั้น

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 7 ผลการเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 8 ผลการเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 9 ผลการเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และ ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตัวแปร	ระดับตัวแปร	จำนวนนักเรียน (N = 1,572)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	747	47.52
	หญิง	825	52.48
อายุ	16 ปี	797	50.70
	17 ปี	565	35.94
	18 ปี	210	13.56

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับตัวแปร	จำนวนนักเรียน (N = 1,572)	ร้อยละ
ระดับชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 4	623	39.63
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	398	25.32
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	551	35.05
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	น้อยกว่า 1.99	139	8.84
	2.00 – 2.99	785	49.94
	มากกว่า 3.00	648	41.22
สถานที่ในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	บ้านตนเอง/บ้านญาติ	1,008	64.12
	โรงเรียน	199	12.66
	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	365	23.22
ระยะเวลาในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	น้อยกว่า 2 ชั่วโมง	706	44.91
	2 – 5 ชั่วโมง	617	39.25
	6 – 9 ชั่วโมง	121	7.70
	10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น	128	8.14
ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	1 – 100 บาท	587	37.34
	100 – 200 บาท	342	21.76
	200 – 300 บาท	241	15.33
	มากกว่า 300 บาท	284	18.07
	อื่นๆ	118	7.51

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับอายุ 16 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการเรียนรู้ในระดับ 2.00 – 2.99 ใช้คอมพิวเตอร์ที่บ้านตนเองมากที่สุด ใช้เวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 2 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ และนักเรียนส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 1 – 100 บาท

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ประเมินปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ประเมินปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตัวแปรที่ศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับของ ปัญหา
ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ด้านบุคลิกภาพ	2.88	.57	ปานกลาง
ด้านการเรียน	2.34	.99	ปานกลาง
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง	2.28	1.05	ต่ำ
รวมปัญหาทุกด้าน	2.53	.78	ปานกลาง
สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	2.40	1.02	ปานกลาง
ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว	2.34	1.06	ปานกลาง
ด้านบรรยากาศในโรงเรียน	2.71	0.83	ปานกลาง
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน	2.44	0.74	ปานกลาง
รวมสาเหตุทุกด้าน	2.47	0.83	ปานกลาง
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก	3.18	.95	ปานกลาง
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ	2.77	.86	ปานกลาง
รวมผลสืบเนื่องทุกด้าน	2.98	.80	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนมีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านบุคลิกภาพและปัญหาด้านการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้างอยู่ในระดับต่ำ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และมีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยรวมทุกด้านและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามเพศ

ตาราง 6 การเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน
จำแนกตามเพศ

ตัวแปรที่ศึกษา	ชาย (n = 747)		หญิง (n = 825)		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต						
ด้านบุคลิกภาพ	3.02	.61	2.76	.49	9.11***	.000
ด้านการเรียน	2.75	1.08	1.97	.73	16.58***	.000
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง	2.67	1.15	1.92	.81	14.57***	.000
รวมปัญหาทุกด้าน	2.83	0.87	2.26	.58	15.04***	.000
สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต						
ด้านเจตคติในการในการสนทนาทาง						
อินเทอร์เน็ต	2.79	1.07	2.05	.82	15.37***	.000
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว	2.64	1.10	2.07	.96	10.96***	.000
ด้านบรรยากาศในโรงเรียน	2.92	.82	2.52	.80	9.82***	.000
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน	2.74	.76	2.17	.61	16.05***	.000
รวมสาเหตุทุกด้าน	2.78	.86	2.19	.68	14.78***	.000
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต						
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก	3.25	.89	3.12	1.00	2.78**	.005
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ	2.98	.89	2.59	.78	9.23***	.000
รวมผลสืบเนื่องทุกด้าน	3.11	.80	2.85	.78	6.56***	.000

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักเรียนชายมีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มากกว่า นักเรียนหญิง

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามอายุ

ตาราง 7 การเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามอายุ

ตัวแปรที่ศึกษา	F	p	ผลการเปรียบเทียบรายคู่
ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ด้านบุคลิกภาพ	4.87**	.008	17 ปี > 16 ปี > 18 ปี
ด้านการเรียน	5.13**	.006	17 ปี > 16 ปี > 18 ปี
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง	6.11**	.002	17 ปี > 16 ปี > 18 ปี
รวมปัญหาทุกด้าน	6.11**	.002	17 ปี > 16 ปี > 18 ปี
สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ด้านเจตคติของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	3.39*	.034	16 ปี > 17 ปี > 18 ปี
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว	8.54***	.000	17 ปี > 16 ปี > 18 ปี
ด้านบรรยากาศในโรงเรียน	13.22***	.000	17 ปี > 16 ปี > 18 ปี
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน	6.98***	.001	17 ปี > 18 ปี > 16 ปี
รวมสาเหตุทุกด้าน	6.50**	.002	17 ปี > 16 ปี > 18 ปี
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก	13.35***	.000	17 ปี > 16 ปี > 18 ปี
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ	5.72**	.003	17 ปี > 16 ปี > 18 ปี
รวมผลสืบเนื่องทุกด้าน	11.80***	.000	17 ปี > 16 ปี > 18 ปี

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน และรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า

1. นักเรียนอายุ 17 ปี มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง มากกว่า นักเรียนอายุ 16 ปี กับนักเรียนอายุ 18 ปี
2. นักเรียนอายุ 16 ปี มีปัญหาจากการสนทนาทางด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง มากกว่า นักเรียนที่มีอายุ 18 ปี

นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาแยกด้าน พบว่า สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า

1. นักเรียนอายุ 17 ปี มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน มากกว่า นักเรียนอายุ 16 ปี และ

นักเรียนอายุ 18 ปี

2. นักเรียนอายุ 16 ปี มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว และด้านบรรยากาศในโรงเรียน มากกว่า นักเรียนอายุ 18 ปี

3. นักเรียนอายุ 18 ปี มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน มากกว่า นักเรียนอายุ 16 ปี

4. นักเรียนอายุ 16 ปี มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มากกว่า นักเรียนอายุ 17 ปี และ นักเรียนอายุ 18 ปี

5. นักเรียนอายุ 17 ปี มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มากกว่า นักเรียนอายุ 18 ปี

นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อแยกพิจารณา พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า

1. นักเรียนอายุ 17 ปี มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวกและทางลบ มากกว่า นักเรียนอายุ 16 ปี กับ นักเรียนอายุ 18 ปี

2. นักเรียนอายุ 16 ปี มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวกและทางลบ มากกว่า นักเรียนอายุ 18 ปี

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามระดับชั้น

ตาราง 8 การเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนจำแนกตามระดับชั้น

ตัวแปรที่ศึกษา	F	P	ผลการเปรียบเทียบรายคู่
ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ด้านบุคลิกภาพ	4.86**	.008	ม.5 > ม.4 > ม.6
ด้านการเรียน	20.5***	.000	ม.5 > ม.4 > ม.6
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง	12.29***	.000	ม.5 > ม.4 > ม.6
รวมปัญหาทุกด้าน	13.53***	.000	ม.5 > ม.4 > ม.6

ตาราง 8 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	F	p	ผลการเปรียบเทียบรายคู่
สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ด้านเจตคติของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	17.47***	.000	ม.4 > ม.5 > ม.6
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว	13.34***	.000	ม.5 > ม.4 > ม.6
ด้านบรรยากาศในโรงเรียน	13.04***	.000	ม.5 > ม.4 > ม.6
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน	22.55***	.000	ม.5 > ม.4 > ม.6
รวมสาเหตุทุกด้าน	15.54***	.000	ม.5 > ม.4 > ม.6
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก	3.15*	.043	ม.4 > ม.5 > ม.6
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ	7.97***	.000	ม.4 > ม.5 > ม.6
รวมผลสืบเนื่องทุกด้าน	6.15**	.002	ม.4 > ม.5 > ม.6

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง มากกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง มากกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้านและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน มากกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัวและด้านบรรยากาศในโรงเรียน มากกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มากกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มากกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทั้งทางบวกและทางลบ มากกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทั้งทางบวกและทางลบ มากกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 9 การเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	F	p	ผลการเปรียบเทียบรายคู่
ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ด้านบุคลิกภาพ	36.66***	.000	น้อยกว่า 1.99 ลงมา > 2.00 – 2.99 > 3.00 ขึ้นไป
ด้านการเรียน	106.36***	.000	น้อยกว่า 1.99 ลงมา > 2.00 – 2.99 > 3.00 ขึ้นไป
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง	122.52***	.000	น้อยกว่า 1.99 ลงมา > 2.00 – 2.99 > 3.00 ขึ้นไป
รวมปัญหาทุกด้าน	105.85***	.000	น้อยกว่า 1.99 ลงมา > 2.00 – 2.99 > 3.00 ขึ้นไป
สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ด้านเจตคติของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	91.69***	.000	น้อยกว่า 1.99 ลงมา > 2.00 – 2.99 > 3.00 ขึ้นไป
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว	90.27***	.000	น้อยกว่า 1.99 ลงมา > 2.00 – 2.99 > 3.00 ขึ้นไป
ด้านบรรยากาศในโรงเรียน	19.22***	.000	น้อยกว่า 1.99 ลงมา > 2.00 – 2.99 > 3.00 ขึ้นไป

ตาราง 9 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	F	p	ผลการเปรียบเทียบรายคู่
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน	118.05***	.000	น้อยกว่า 1.99 ลงมา > 2.00 – 2.99 > 3.00 ขึ้นไป
รวมสาเหตุทุกด้าน	86.37***	.000	น้อยกว่า 1.99 ลงมา > 2.00 – 2.99 > 3.00 ขึ้นไป
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก	15.47***	.000	3.00 ขึ้นไป > น้อยกว่า 1.99 ลงมา > 2.00 – 2.99
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ	20.42***	.000	น้อยกว่า 1.99 ลงมา > 2.00 – 2.99 > 3.00 ขึ้นไป
รวมผลสืบเนื่องทุกด้าน	7.95***	.000	น้อยกว่า 1.99 ลงมา > 3.00 ขึ้นไป > 2.00 – 2.99

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่า 1.99 ลงมา มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง มากกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 กับ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป

2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง มากกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป

นักเรียนที่อยู่ในระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่า 1.99 ลงมา มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน มากกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 กับ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป

2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน มากกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป

นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก มากกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่า 1.99 ลงมา กับ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่า 1.99 ลงมา มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก มากกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่า 1.99 ลงมา มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ มากกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 กับ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป
4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.99 มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ มากกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป

ตอนที่ 7 ผลการเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตาราง 10 การเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตัวแปรที่ศึกษา	F	p	ผลการเปรียบเทียบรายคู่
ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ด้านบุคลิกภาพ	15.68***	.000	บ้านตนเอง/บ้านญาติ > อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ > โรงเรียน
ด้านการเรียน	33.46***	.000	บ้านตนเอง/บ้านญาติ > อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ > โรงเรียน
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง	12.62***	.000	บ้านตนเอง/บ้านญาติ > อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ > โรงเรียน
รวมปัญหาทุกด้าน	23.36***	.000	บ้านตนเอง/บ้านญาติ > อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ > โรงเรียน
สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ด้านเจตคติของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	15.48***	.000	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ > บ้านตนเอง/บ้านญาติ > โรงเรียน

ตาราง 10 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	F	p	ผลการเปรียบเทียบรายคู่
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว	9.66***	.000	บ้านตนเอง/บ้านญาติ > อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ > โรงเรียน
ด้านบรรยากาศในโรงเรียน	5.45**	.004	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ > บ้านตนเอง/บ้านญาติ > โรงเรียน
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน	5.41**	.005	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ > บ้านตนเอง/บ้านญาติ > โรงเรียน
รวมสาเหตุทุกด้าน	11.26***	.000	บ้านตนเอง/บ้านญาติ > อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ > โรงเรียน
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก	23.76***	.000	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ > บ้านตนเอง/บ้านญาติ > โรงเรียน
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ	13.73***	.000	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ > บ้านตนเอง/บ้านญาติ > โรงเรียน
รวมผลสืบเนื่องทุกด้าน	23.09***	.000	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ > บ้านตนเอง/บ้านญาติ > โรงเรียน

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง/บ้านญาติ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง มากกว่า นักเรียนที่มีสถานที่อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ กับ นักเรียนที่มีสถานที่โรงเรียน และนักเรียนที่มีสถานที่อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง มากกว่า นักเรียนที่สถานที่โรงเรียน

นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตต่างกัน มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อแยกพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตต่างกัน มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตและด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียนและด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า

1. นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านบรรยากาศในโรงเรียน

ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน มากกว่า สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง/บ้านญาติ กับ สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางโรงเรียน

2. นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง/บ้านญาติ มากกว่า สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางโรงเรียน

3. นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง/บ้านญาติ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว มากกว่า สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ กับ สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางโรงเรียน

4. นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ มากกว่า สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางโรงเรียน

นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวกและทางลบ มากกว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง/บ้านญาติ กับ สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางโรงเรียน และ นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง/บ้านญาติ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวกและทางลบ มากกว่า สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางโรงเรียน

ตอนที่ 8 ผลการเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตาราง 11 การเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตัวแปรที่ศึกษา	F	p	ผลการเปรียบเทียบรายคู่
ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ด้านบุคลิกภาพ	7.018***	.000	2 – 5 ช.ม. > น้อยกว่า 2 ช.ม. > 10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น > 6 – 9 ช.ม.
ด้านการเรียน	3.956**	.008	2 – 5 ช.ม. > น้อยกว่า 2 ช.ม. > 10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น > 6 – 9 ช.ม.
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง	8.755***	.000	2 – 5 ช.ม. > น้อยกว่า 2 ช.ม. > 10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น > 6 – 9 ช.ม.
รวมปัญหาทุกด้าน	7.298***	.000	2 – 5 ช.ม. > น้อยกว่า 2 ช.ม. > 10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น > 6 – 9 ช.ม.

ตาราง 11 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	F	p	ผลการเปรียบเทียบรายคู่
สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ด้านเจตคติของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	6.927***	.000	2 – 5 ช.ม. > 10 ช.ม. หรือมากกว่า นั้น > น้อยกว่า 2 ช.ม. > 6 – 9 ช.ม.
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว	9.106***	.000	2 – 5 ช.ม. > น้อยกว่า 2 ช.ม. > 10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น > 6 – 9 ช.ม.
ด้านบรรยากาศในโรงเรียน	3.975***	.008	น้อยกว่า 2 ช.ม. > 2 – 5 ช.ม. > 10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น > 6 – 9 ช.ม.
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน	6.387***	.000	น้อยกว่า 2 ช.ม. > 2 – 5 ช.ม. > 10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น > 6 – 9 ช.ม.
รวมสาเหตุทุกด้าน	6.731***	.000	2 – 5 ช.ม. > น้อยกว่า 2 ช.ม. > 10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น > 6 – 9 ช.ม.
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก	17.29***	.000	10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น > 2 – 5 ช.ม. > 6 – 9 ช.ม. > น้อยกว่า 2 ช.ม.
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ	4.67**	.003	2 – 5 ช.ม. > น้อยกว่า 2 ช.ม. > 10 ช. ม. หรือมากกว่านั้น > 6 – 9 ช.ม.
รวมผลสืบเนื่องทุกด้าน	6.44***	.000	10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น > 2 – 5 ช.ม. > น้อยกว่า 2 ช.ม. > 6 – 9 ช.ม.

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตต่างกัน มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพและด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า

1. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 2 - 5 ชั่วโมง มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง มากกว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 2 ชั่วโมง 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น กับ 6 - 9 ชั่วโมง
2. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 2 ชั่วโมง มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง มากกว่า 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น กับ 6 - 9 ชั่วโมง
3. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น มากกว่า

6 – 9 ชั่วโมง

นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตต่างกัน มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า

1. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 2 – 5 ชั่วโมง มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และด้านสัมพันธภาพในครอบครัว มากกว่า 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น, น้อยกว่า 2 ชั่วโมง และ 6 – 9 ชั่วโมง

2. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มากกว่า น้อยกว่า 2 ชั่วโมง และ 6 – 9 ชั่วโมง

3. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 2 ชั่วโมง มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มากกว่า 6 – 9 ชั่วโมง

4. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 2 ชั่วโมง มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว มากกว่า 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น และ 6 – 9 ชั่วโมง

5. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว มากกว่า 6 – 9 ชั่วโมง

6. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 2 ชั่วโมง มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน มากกว่า 2 – 5 ชั่วโมง 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น และ 6 – 9 ชั่วโมง

7. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 2 – 5 ชั่วโมง มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน มากกว่า 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น และ 6 – 9 ชั่วโมง

8. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น มากกว่า 6 – 9 ชั่วโมง

นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตต่างกัน มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาแยกรายด้านพบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า

1. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้นมีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก มากกว่า 2 – 5 ชั่วโมง 6 – 9 ชั่วโมง น้อยกว่า 2 ชั่วโมง
2. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 2 – 5 ชั่วโมง มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก มากกว่า 6 – 9 ชั่วโมง น้อยกว่า 2 ชั่วโมง
3. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 6 – 9 ชั่วโมง มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก มากกว่า น้อยกว่า 2 ชั่วโมง
4. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 2 – 5 ชั่วโมง มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ มากกว่า น้อยกว่า 2 ชั่วโมง 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น 6 – 9 ชั่วโมง
5. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต น้อยกว่า 2 ชั่วโมง มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ มากกว่า 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น 6 – 9 ชั่วโมง
6. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ มากกว่า 6 – 9 ชั่วโมง

ตอนที่ 9 ผลการเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตาราง 12 การเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตัวแปรที่ศึกษา	F	p	ผลการเปรียบเทียบรายคู่
ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ด้านบุคลิกภาพ	18.11***	.000	1 – 100 บาท > 100 – 200 บาท > 200 – 300 บาท > มากกว่า 300 บาท > อื่นๆ
ด้านการเรียน	17.36***	.000	1 – 100 บาท > 100 – 200 บาท > 200 – 300 บาท > อื่นๆ > มากกว่า 300 บาท
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง	17.23***	.000	1 – 100 บาท > 100 – 200 บาท > 200 – 300 บาท > มากกว่า 300 บาท > อื่นๆ
รวมปัญหาทุกด้าน	20.34***	.000	1 – 100 บาท > 100 – 200 บาท > 200 – 300 บาท > มากกว่า 300 บาท > อื่นๆ
สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ด้านเจตคติของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	17.31***	.000	100 – 200 บาท > 1 – 100 บาท > 200 – 300 บาท > อื่นๆ > มากกว่า 300 บาท

ตาราง 12 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	F	p	ผลการเปรียบเทียบรายคู่
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว	14.55***	.000	1 – 100 บาท > 100 – 200 บาท > อื่นๆ > 200 – 300 บาท > มากกว่า 300 บาท
ด้านบรรยากาศในโรงเรียน	11.61***	.000	1 – 100 บาท > อื่นๆ > 100 – 200 บาท > 200 – 300 บาท > มากกว่า 300 บาท
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน	15.14***	.000	1 – 100 บาท > 100 – 200 บาท > 200 – 300 บาท > อื่นๆ > มากกว่า 300 บาท
รวมสาเหตุทุกด้าน	17.06***	.000	1 – 100 บาท > 100 – 200 บาท > 200 – 300 บาท > อื่นๆ > มากกว่า 300 บาท
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต			
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก	7.36***	.000	1 – 100 > อื่นๆ > มากกว่า 300 บาท > 100 – 200 บาท > 200 – 300 บาท
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ	12.23***	.000	1 – 100 บาท > 100 – 200 บาท > 200 – 300 บาท > อื่นๆ > มากกว่า 300 บาท
รวมผลสืบเนื่องทุกด้าน	10.73***	.000	1 – 100 บาท > 100 – 200 บาท > อื่นๆ > 200 – 300 บาท > มากกว่า 300 บาท

จากตาราง 12 พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ต่างกัน มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่ แล้วพบว่า

1. นักเรียนที่มีค่าใช้จ่าย 1 – 100 บาท มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพ มากกว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 200 – 300 บาท มากกว่า 300 บาท และ อื่นๆ
2. นักเรียนที่มีค่าใช้จ่าย 200 - 300 บาท มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพ มากกว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มากกว่า 300 บาท และ อื่นๆ และ
3. นักเรียนที่มีค่าใช้จ่าย มากกว่า 300 บาท มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพ มากกว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตอื่นๆ

นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ต่างกัน มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่ แล้ว พบว่า

1. นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 1 – 100 บาท มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก มากกว่า อื่นๆ มากกว่า 300 บาท 100 – 200 บาท 200 – 300 บาท
2. นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต อื่นๆ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก มากกว่า มากกว่า 300 บาท 100 – 200 บาท 200 – 300 บาท
3. นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มากกว่า 300 บาท มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก มากกว่า 100 – 200 บาท 200 – 300 บาท
4. นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 100 – 200 บาท มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก มากกว่า 200 – 300 บาท
5. นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 1 – 100 บาท มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ มากกว่า 100 – 200 บาท 200 – 300 บาท อื่นๆ มากกว่า 300 บาท
6. นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 100 – 200 บาท มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ มากกว่า 200 – 300 บาท อื่นๆ มากกว่า 300 บาท
7. นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 200 – 300 บาท มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ มากกว่า อื่นๆ มากกว่า 300 บาท
8. นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต อื่นๆ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ มากกว่า มากกว่า 300 บาท

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต สรุปขั้นตอนและผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรด้านเพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานที่เข้ามาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่มีเพศ แตกต่างกัน มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีอายุ แตกต่างกัน มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีระดับชั้น แตกต่างกัน มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน
6. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน
7. นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับมัธยมศึกษา) เขตพื้นที่การศึกษา 3 เขต ที่มีพฤติกรรมการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต อย่างน้อย 1 — 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับมัธยมศึกษา) เขตพื้นที่การศึกษา 3 เขต ที่มีพฤติกรรมการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต อย่างน้อย 1 — 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยใช้การสุ่มหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เลือกโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นโรงเรียนสหศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากทุกพื้นที่การศึกษาและขนาดของโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ออนไลน์) จำนวน 10 โรงเรียน คือ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนกุนทรวิเทศวิทยาลัย โรงเรียนมัธยมวัดปทุมคงคา โรงเรียนบางกะปิ โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ โรงเรียนบดินเดชา (สิงห์ สิงหเสนี 4) โรงเรียนวัดสิงห์ โรงเรียนราชโอรส โรงเรียนฤทธิณรงค์รอน และโรงเรียนพิทยาลงกรณ์พิทยาคม จำนวน 1,572 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับพฤติกรรมการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
2. แบบสอบถามปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องของนักเรียนที่มีพฤติกรรมการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้า ปรากฏผลดังนี้

1. การศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า
 - 1.1 นักเรียนมีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกรายด้าน พบว่า นักเรียนมีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพและปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลรอบข้างอยู่ในระดับต่ำ

1.2 นักเรียนมีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยรวมทุกด้านและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกรายด้าน พบว่า มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียนมากที่สุด รองลงมา คือ สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน ด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัว ตามลำดับ

1.3 นักเรียนมีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยรวมทุกด้านและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกรายด้านแล้ว พบว่า มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวกมากกว่า ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ

2. การเปรียบเทียบระดับปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า

2.1 ด้านเพศ พบว่า นักเรียนชายมีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลรอบข้าง มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทั้งทางบวกและทางลบ สูงกว่า นักเรียนหญิง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

2.2 ด้านอายุ พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 17 ปี มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลรอบข้าง มากที่สุด มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนมากที่สุด ส่วนสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต นักเรียนที่มีอายุ 16 ปี มากกว่า และนักเรียนที่มีอายุ 17 ปี มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทั้งทางบวกและทางลบ มากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

2.3 ด้านระดับชั้น พบว่า นักเรียนที่อยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลรอบข้าง มากที่สุด มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน มากที่สุด ส่วนสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต นักเรียนที่อยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากกว่า และนักเรียนที่อยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทั้งทางบวกและทางลบ มากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3

2.4 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลรอบข้าง มากที่สุด และมีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน มากที่สุด และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทั้งทางบวก มากกว่า ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ มากกว่า ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4

2.5 ด้านสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง/บ้านญาติ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียนรู้ และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง มากที่สุด และมีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน มากที่สุด และนักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวกและทางลบ มากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 5

2.6 ด้านระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต พบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 2 - 5 ชั่วโมง มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียนรู้ และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง มากที่สุด และมีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน มากที่สุด และนักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก มากกว่า ทุกช่วงชั่วโมง ส่วนนักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 2 - 5 ชั่วโมง มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ มากกว่า ทุกช่วงชั่วโมง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 6

2.7 ด้านค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 1 — 100 บาท มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียนรู้ และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง มากที่สุด มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน มากที่สุด และมีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวกและทางลบ มากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 7

การอภิปรายผล

ผลการศึกษาเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้

1. การศึกษาปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า

1.1 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ปัญหาด้านบุคลิกภาพและปัญหาด้านการเรียนรู้ในระดับปานกลาง โดยปัญหาด้านบุคลิกภาพที่ผู้วิจัยศึกษา พบว่า นักเรียนที่เข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จะมีบุคลิกภาพตามแบบจุง (ทศพร มณีศรีข้า; และนิรันดร์ จุลทรัพย์. 2542 : 9 — 10; อ้างอิงจาก Hergenham. 1990 : 58 — 85 citing Jung.) ในด้านการเก็บตัวอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเป็นการช่วยเหลือ

ให้กับบุคคลที่มีลักษณะที่อาย ยึดตัวเองเป็นหลัก ปรับตัวยาก ได้สามารถแสดงออกถึงความต้องการได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งยังสามารถทดแทนสิ่งที่ขาดหายไปในโลกของความเป็นจริงได้ เช่น การไม่มีอิสระเสรี ไม่มีเสรีภาพภายในโรงเรียนและครอบครัว ทำให้นักเรียนมีการตอบสนองต่อสถานการณ์หรือสิ่งเร้าต่างๆ ออกมาในรูปของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตแทนการพูดคุยหรือปรึกษาปัญหาต่างๆ กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด เช่น บิดา มารดา พี่น้อง ครูอาจารย์ เป็นต้น นอกจากนี้มีการใช้ภาษาที่ค่อนข้างก้าวร้าวและเปิดเผยตนเองแบบขวานผ่าซาก ซึ่งในโลกของความเป็นจริงไม่สามารถใช้ได้ มีการใช้คำพูดซ้ำๆ การใช้ส่วนเกินคำ เช่น อ้อ ก้อ อะนะ เป็นต้น และการหลีกเลี่ยงคำหรือใช้คำอื่นๆ ทดแทน เช่น พะ แทนคำว่า วะ เป็นต้น (ชัชวาล ศรลัมพ์. 2544 : 81) เนื่องจากในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตจะมีการกำหนดห้ามใช้คำพูดหยาบคาย ไม่สุภาพ (เนืออน 2000 : 103) ซึ่งอาจเป็นการฝึกสนทนาในทางที่ดีหรือไม่ดีได้เช่นกัน กล่าวคือ การฝึกการสนทนาที่ดี เป็นการฝึกการคำที่สุภาพหรือคำพูดที่อ่อนหวาน เช่น ทานข้าวหรือยังจ๊ะ เป็นต้น ส่วนการฝึกการสนทนาที่ไม่ดี เป็นการฝึกหลีกเลี่ยงคำพูด แต่ยังคงมีความหมายเช่นเดิม เช่น ไรพะ หมายถึง อะไรวะ เป็นต้น เมื่อเด็กนำคำพูดที่ใช้พูดคุยในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตมาใช้ในโลกความเป็นจริง อาจนำไปใช้แบบผิดหลักไวยากรณ์ในภาษาไทยได้ สอดคล้องกับเกียรติประถม สินรุ่งเรือง (2544 : 88) กล่าวว่า มีการใช้ภาษาผิดหลักไวยากรณ์อย่างมาก มีการสะกดคำผิดๆ และวัยรุ่นชอบคิดว่าไม่สำคัญ ซึ่งนานไปจะกลายเป็นคนที่เอาแต่เร็วเข้าไว้ มีนิสัยรอคอยไม่เป็น สอดคล้องกับงานวิจัยของพาร์กและฟลอยด์ (วิญญา ชาญวิชัย. 2543 : 3; อ้างอิงจาก Parks; & Floyd. 1996) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลผ่านการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต กล่าวว่า การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจะเกิดขึ้นได้น้อยมาก และลักษณะการสื่อสารแบบนี้จะมีความก้าวร้าวทางวาจา มีการเปิดเผยตนแบบขวานผ่าซากมากกว่ากลุ่มคนที่ใช้การสื่อสารแบบเผชิญหน้า ทั้งนี้เพราะการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เป็นการคุยกันผ่านจอคอมพิวเตอร์ที่เป็นตัวกลางเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต และมีผู้ดูแลเว็บไซต์ดูแลข้อมูลเบื้องต้นด้วย ทำให้บุคคลกล้าที่จะแสดงออกทางพฤติกรรมมากยิ่งขึ้น ซึ่งข้อดีก็คือ การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตประเภทนี้สามารถป้องกันตนเองได้ในระดับหนึ่ง ในกรณีที่สนทนากับบุคคลที่ใช้ภาษาไม่เหมาะสม พูดคุยหยาบคาย เราสามารถยกเลิกการสนทนาได้ทันทีเมื่อต้องการ หรือเห็นว่าการสนทนานั้นไม่ปลอดภัย ส่วนข้อเสียคือ นักเรียนที่สนทนาทางอินเทอร์เน็ตจะมีโลกส่วนตัวค่อนข้างสูง หลีกเลี่ยงการทำกิจกรรมกับคนอื่น การใช้เวลาอยู่กับคอมพิวเตอร์มากกว่าอยู่กับเพื่อนหรือบุคคลในครอบครัว ไม่ชอบเข้าสังคม และรูปแบบการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ที่สามารถหยุดการสนทนาได้ทันทีที่ต้องการ เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ตนเองไม่ชอบหรือไม่พอใจ ทำให้ขาดทักษะทางสังคม มีความมั่งคั่งทางอารมณ์ต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิราพรรณ สุขอนันต์ (2544 : 97) ที่พบว่า นักเรียนที่เข้าไปสนทนาจะมีบุคลิกภาพทางด้านความมั่นคงทางอารมณ์อยู่ในระดับต่ำ ส่วนปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากช่วงเวลาที่ทำการศึกษาเป็นช่วงใกล้สอบ นักเรียนมีการเตรียมตัวกับการสอบมากขึ้น โดยเฉพาะในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ต้องอ่านหนังสือเพื่อการเตรียมการสอบเอ็นทรานซ์มหาวิทยาลัย ทำให้ไม่ค่อยได้เข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ตมากนัก และการสนทนาในแต่ละครั้ง เด็กนักเรียนจะมีจุดประสงค์ในการเข้าไปเบื้องต้นเพื่อการหารายงานส่งอาจารย์และพูดคุยกับเพื่อนที่โรงเรียนที่สนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้วยกัน เป็นไปตามที่ศรีเรือน แก้วกังวาน (2540 : 363) กล่าวว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นและตอนปลาย จะสนใจเกี่ยวกับการเล่นน้อยลง เพราะจะ

หมกมุ่นเรื่องราวอื่นๆ แทน เช่น การศึกษาต่อ การเลือกและประกอบอาชีพ การแสวงหาอุดมการณ์สำหรับชีวิต เป็นต้น นักเรียนที่เข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เกิดจากนักเรียนมีความเครียดจากการเรียนภายในห้องเรียน การทำรายงาน เรียนไม่ทันเพื่อน ไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหาหรือบทเรียน มีการนำเอารายงานไปปรึกษากับเพื่อนในกลุ่มที่สนทนาทางอินเทอร์เน็ตเหมือนกันและในขณะเดียวกันก็จะสนทนากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตคนอื่นๆ ด้วย จาก การวิจัยนักเรียนบอกกับผู้วิจัยว่า “การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตอาจทำให้เสียเวลาเรียนและทำให้เรียนไม่ค่อยดี” “ทำให้เราสามารถค้นหาความรู้ทำรายงานได้ไปในตัว การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตก็ทำให้คลายเครียดได้” “ควรมี มาตรการควบคุมมากกว่านี้ เพราะถ้าเราหมกมุ่นจะเสียการเรียนและไม่สนใจการบ้าน” จากคำกล่าวนี้ทำให้ทราบว่า นักเรียนรู้จักใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และรู้จักวิธีป้องกันตนเองจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่ ถูกต้องเหมาะสม ส่วนปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง อยู่ในระดับต่ำ เป็นเพราะนักเรียนที่สนทนากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตจะต้องมีการสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนในการเปิดและปิด การสนทนาทุกครั้ง เป็นการส่งเสริมทักษะอย่างหนึ่งของสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของคริสตัล (Crsytal. 2001 : 55) ที่พบว่า ผู้สนทนามักจะอ้างเหตุผลในการออกจากการสนทนาก่อนกล่าวคำอำลา เพื่อไม่ให้เป็นการเสียมารยาท ต่อผู้อื่น และการใช้กลวิธีการสานต่อของผู้สนทนาทำให้เห็นว่า ในห้องสนทนามีการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม เกิดขึ้น แม้ว่าจะเป็นการพูดคุยที่ไม่เห็นหน้ากัน นอกจากนี้นักเรียนเริ่มจะเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ มีความคิดเป็นผู้ใหญ่มาก ยิ่งขึ้น ทำให้รู้จักที่จะใช้การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์ มีการรับรู้ข่าวสาร ข้อมูลและสื่อต่างๆ ที่ นำเสนอทั้งทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับการใช้ห้องสนทนาอย่างถูกต้องเหมาะสม เช่น การไม่เปิดเผยชื่อ นามสกุล เบอร์โทรศัพท์ ที่อยู่ให้กับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ทำให้นักเรียนมีวิธีในการ ป้องกันตนเองจากภัยที่แอบแฝงทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น อีกทั้งความรัก ความผูกพันและความสัมพันธ์ที่ดีภายใน ครอบครัว ย่อมทำให้การพูดคุยแลกเปลี่ยนทัศนคติ ปัญหาและประสบการณ์ต่างๆ ระหว่างกันในครอบครัว ไม่ ก่อให้เกิดความสะสมปัญหาและความไม่เข้าใจกัน แต่ถ้าหากครอบครัวขาดความรัก ความอบอุ่น อาจจะทำให้เด็ก แสวงหาความรักจากภายนอก เพื่อชดเชยสิ่งที่ขาด เช่น การคบเพื่อนต่างเพศ การสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของเจตจันทร์ ดันติเดชขามงคล (2543 : ออนไลน์) กล่าวถึง โทษของอินเทอร์เน็ต ว่า ทำให้ เกิดปัญหาทางสังคม เมื่อคนขาดความสัมพันธ์กับครอบครัว ทำให้ขาดการเรียนรู้ประสบการณ์ที่ดี ซึ่งบิดาและ มารดาถ่ายทอดให้ เมื่อเกิดปัญหาก็มักจะแก้ปัญหาอย่างไม่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อส่วนรวมได้ รวมทั้งเมื่อมนุษย์รับรู้ถึงสภาพการณ์ในสังคมน้อยลง ทำให้การตัดสินใจบางเรื่องมีโอกาสพลาดสูง ความอดทนต่อ ปัญหาและสิ่งกระตุ้นลดลง

1.2 นักเรียนมีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยรวมทุกด้านและรายด้านอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยนักเรียนมีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน ด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ตามลำดับ สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียน และสาเหตุของการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู อาจารย์ เพื่อนในชั้นเรียน รวมถึงบุคลากรในโรงเรียน หากสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูอาจารย์ นักเรียนกับเพื่อนในชั้นเรียน หรือ

นักเรียนกับบุคลากรไม่ดี ทำให้นักเรียนไม่ไว้วางใจ ทำให้การปรับตัวยากลำบาก ก่อให้เกิดความคับข้องใจ วิตกกังวลซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในการเข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ตได้ ดังนั้น ถ้าโรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดี มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ร่มรื่น สวยงามและปลอดภัย มีสิ่งเสริมให้เกิดการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี จะช่วยลดการเข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ตได้ในระดับหนึ่ง สอดคล้องกับประเด็นที่ อูปรมัย (2523 : 123 – 127) กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มักส่งผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม เข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสุข กระตือรือร้นและช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน และสอดคล้องกับจำรัส นองมาก (2547 : ออนไลน์) กล่าวว่า สภาพบรรยากาศในโรงเรียนที่สะอาด สวยงาม ร่มรื่น มีที่พักผ่อนและการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีของบุคลากรในโรงเรียนกับเด็กและผู้ปกครอง จะช่วยทำให้นักเรียนมีความสุข นอกจากนี้การใช้อินเทอร์เน็ตเกิดจากการเข้าไปศึกษาค้นคว้าหารายงานเพื่อส่งอาจารย์ มีพูดคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตร่วมด้วย การได้มีเพื่อนใหม่ และบางครั้งเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตก็เป็นเพื่อนสนิทในโรงเรียนด้วยเหมือนกัน ซึ่งจะเห็นว่า นักเรียนที่เข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ตนั้น บางคนเข้าไปสนทนากับเพื่อนที่เรียนอยู่ในห้องเดียวกันหรือในชั้นเดียวกันที่มีการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้วย โดยลักษณะของเด็กวัยรุ่นนั้น เพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นอย่างมาก มีจะเลียนแบบเพื่อนและแสดงพฤติกรรมที่เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม สอดคล้องกับอลิศรา ชูชาติ; และคณะ (2538 : 57) กล่าวว่า โดยธรรมชาติของวัยรุ่นแล้ว เพื่อนเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติ ค่านิยมของวัยรุ่นเป็นอันมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของนนทียา คงประพันธ์ (2543 : 22) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่กระทำตามอย่างกลุ่มเพื่อน เมื่อเพื่อนชักจูงหรือโน้มน้าวมักจะไม่ปฏิเสธ เนื่องจากวัยรุ่นนั้นไม่ชอบที่จะทำตัวแตกต่างจากกลุ่ม และการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตจะเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนได้ในระดับหนึ่ง โดยการพูดคุยกันกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตจะมีลักษณะคล้ายกับเพื่อนในชีวิตจริงหรือเพื่อนที่โรงเรียนที่จะต้องมีการกระบวนกรในการเริ่มต้นและปิดท้าย คือ มีการกล่าวคำทักทายและกล่าวคำอำลา เช่น การทักทาย “หวัดดีคะ” และการอำลา “ไปดีมาดีอะ” เป็นต้น (ชัชวดี ศรีลัมพ์. 2544 : 81 – 82) มีการห้ามใช้คำพูดหยาบคาย การพูดคุยกันจะการใช้การพิมพ์ข้อความถึงกันแทนคำพูด ทำให้มีการเว้นระยะในการสนทนาเพื่อให้เกิดคำพูดที่เหมาะสมและทำให้คู่สนทนาพอใจ ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนในชีวิตจริงหรือเพื่อนในโรงเรียนได้ เป็นการฝึกที่จะคิดก่อนพูด ส่วนสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัว โดยการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก แล้วพบว่า นักเรียนมีความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มของพฤติกรรมที่จะออกไปในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยจากคะแนนส่วนใหญ่จะมีความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรมเกี่ยวกับการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 5 อันดับแรก คือ การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตจะทำให้หาแฟนได้ง่าย นักเรียนอยากให้เป็นเพื่อนในอินเทอร์เน็ตคบกันเหมือนเพื่อนในห้องเรียน การเข้าไปคุยกับเพื่อนในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทำให้นักเรียนรู้สึกมีความสุข นักเรียนรู้สึกว่าเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตรู้สึกดีกับนักเรียน นักเรียนรู้สึกมีความสุขที่ได้คบและพูดคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต ทำให้มีแนวโน้มที่นักเรียนจะเข้าไปใช้การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตได้ และส่วนใหญ่มักใช้อินเทอร์เน็ตไปเพื่อความบันเทิงที่ไม่ค่อย

มีสาระ เป็นการพูดคุยหยอกล้อกัน และนักเรียนบางคนใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตพูดคุยกับเพื่อนที่โรงเรียน การดูแลป้องกันต้องอาศัยการอบรมดูแลจากผู้ปกครองและครูอาจารย์ เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงภัยที่อาจจะเกิดขึ้นได้ และไม่ตกเป็นผู้ถูกกระทำจากผู้ที่มีเจตนาร้าย โดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ โดยพิรุมา พันธุทวี; และคณะ (2544 : 47) ได้ระบุศิลปะป้องกันตัวสำหรับเยาวชนโดยสรุป คือ ไม่บอกข้อมูลส่วนตัวให้แก่บุคคลอื่นที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ตได้รู้ ต้องแจ้งให้ผู้ปกครองทราบทันที หากพบข้อความหรือรูปภาพใดๆ ที่ไม่เหมาะสม และต้องไม่ไปพบบุคคลที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต ไม่ส่งรูป สิ่งของใดๆ ให้แก่ผู้อื่นที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ตโดยไม่ขออนุญาตผู้ปกครอง ก่อน ไม่ตอบหรือต่อความกับผู้ที่สื่อข้อความหยาบคาย ต้องเคารพต่อข้อตกลงที่ให้ไว้กับผู้ปกครอง เช่น การกำหนดระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต หรือเว็บไซต์ที่สามารถเข้าใช้ได้อย่างเคร่งครัดโดยไม่พยายามหลบเลี่ยง กฎทั้งหมดข้างต้นไม่ว่ากรณีใด จากการศึกษานักเรียนบอกกับผู้วิจัยว่า “ในการเล่นกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตเราไม่ควรที่จะเชื่อคำพูดของเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตเพราะเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตมีหลายรูปแบบทั้งดีและไม่ดี มีแต่คนใส่หน้ากากใส่กัน ไม่จริงใจเหมือนกับเพื่อนในโรงเรียน ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตควรเพื่อการเพลิดเพลินไม่ควรหลงคำพูดของเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต” “ไม่เห็นด้วยกับการที่วัยรุ่นนิยมสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เพราะเป็นสิ่งที่มีความเสี่ยงมากกว่าผลดี เกิดผลกระทบต่อดังกล่าว และครอบครัวอีกทั้งส่งผลกระทบต่อสังคมอีกด้วย” “บางครั้งเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตอาจจะช่วยเราคลายความเหงาได้” “เพื่อนทางอินเทอร์เน็ตก็คือเพื่อนชั่วคราวที่เราสามารถปรึกษาเรื่องราวต่างๆ ได้ทุกเรื่องเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตสามารถให้คำตอบได้โดยไม่ต้องรู้จักกันมากก็คุยได้ทุกเรื่อง” “มีความสุขที่ได้พูดคุยว่ามีปัญหาอะไรบ้าง” “การที่เราไปสนทนากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต เพราะเราเหงา ต้องการหาเพื่อนคุยเท่านั้น” จากคำกล่าวนี้นี้ ทำให้เห็นว่า นักเรียนมีการใช้การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตนอกจากเพื่อความบันเทิงแล้ว เด็กนักเรียนบางคนใช้การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเพื่อช่วยความเหงา ความอบอุ่นในครอบครัว ไม่กล้าเปิดเผยให้ผู้ปกครองทราบเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ที่นักเรียนได้พบเจอมาในสังคมและหันไปปรึกษาเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตแทน ซึ่งเพื่อนที่ได้จากการออนไลน์แตกต่างจากเพื่อนที่โรงเรียนหรือเพื่อนบ้านที่พร้อมจะช่วยเหลือตลอดเวลาด้วยความเต็มใจ (Robert Kraut. 1998) และเนื่องจากกลัวจะถูกดูถูกหาว่าหมกมุ่น ใจแตก ไม่สนใจการเรียน ทำให้ขาดการเรียนรู้ประสบการณ์ที่ดี ซึ่งบิดามารดาถ่ายทอดให้ เมื่อเกิดปัญหาจะแก้ปัญหาได้อย่างไม่ถูกต้องเหมาะสมเท่าที่ควร อาจทำให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลอื่นได้ ผู้ปกครองควรจะสอดส่องถามปัญหาพูดคุยกับเด็ก เสมือนกับเป็นเพื่อนกับเขา ทำให้เขารู้สึกกล้าที่จะพูดคุยหรือปรึกษากับเราได้ สอดคล้องกับกุลวรรณ วิทยา วงศ์จุ (2526 : 5 – 7) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และรับรู้เรื่องราวต่างๆ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของเด็ก การเห็นชอบของพ่อแม่ ความรัก ความเอาใจใส่และความไว้วางใจของพ่อแม่ ทำให้วัยรุ่นมีการปรับตัวในทางที่ดี

1.3 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก พบว่า การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทำให้มีเพื่อนมาก เพิ่มความรู้ คลายเครียด ให้ความสนุกสนาน เป็นการฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ มีความสะดวกสบายในการติดต่อสื่อสาร เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ฝึกการใช้พิมพ์ดีดหรือคอมพิวเตอร์ และอื่นๆ อาทิ เป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ได้เพิ่มประสบการณ์ เป็นต้น นักเรียนเริ่มมีลักษณะความเป็นผู้ใหญ่ในตัว มี

ความคิดเห็น เจตคติในการดำเนินชีวิต มีการรับรู้ข่าวสารที่ออกมาทางสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ทำให้นักเรียนทราบถึงผลดีและผลเสีย รู้จักวิธีป้องกันตนเองจากภัยที่แอบแฝงมากับการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต อีกทั้งในปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการเรียนของนักเรียนมากขึ้น นักเรียนสามารถใช้อินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูล เรียนรู้ ทำรายงานหรือการบ้านส่งอาจารย์ควบคู่กับการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งถ้าโรงเรียนมีการจัดบริการอินเทอร์เน็ตสำหรับนักเรียน จะช่วยในการลดค่าใช้จ่ายในการออกไปใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ในแต่ละครั้ง และยังอยู่ในการดูแลของครูอาจารย์ด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของจิราพรรณ สุขอนันต์ (2544 : 15) ที่ได้กล่าวถึงข้อดีจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตว่า เสียค่าใช้จ่ายน้อย สามารถสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลในห้องสนทนาได้โดยไม่ต้องคิดถึงเรื่องของหน้าตา สามารถหยุดการสนทนาได้ทันทีหากไม่ราบรื่น มีเวลาในการคิดหาคำตอบที่นำฟังให้กับคู่สนทนาได้ และเหมาะสำหรับบุคคลที่มีลักษณะขี้อาย สอดคล้องกับสำนักงานวิจัยเอแบค-อินเทอร์เน็ตโพลล์ (www.aba_ksc.poll.th.org/) พบว่า ข้อดีของการสนทนาคือ ทำให้ได้เพื่อนมาก เพิ่มพูนความรู้ และคลายเครียดตามลำดับ และสอดคล้องกับแมทธิว กรีน (จิราพรรณ สุขอนันต์. 2544 : 12; อ้างอิงจาก Matthew Green : มปป.) พบว่า ส่วนใหญ่เพื่อผ่อนคลาย นันทนาการ สังสรรค์ และแสวงหาเพื่อนคุย เพื่อการศึกษาและเพื่อนตามลำดับ จากการวิจัย นักเรียนได้บอกกับผู้วิจัยว่า “เพื่อนทางอินเทอร์เน็ตมีทั้งคนดีและไม่ดีต่างๆกันไป ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเลือกคุยกับใครคนที่จริงใจ เวลาที่มันงาเราก็ดูเหมือนเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตช่วยทำ หรือขอคำปรึกษาเมื่อเรามีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตได้ การที่เรามีเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเลือกนำข้อเสียหรือข้อดีนั้นออกมาใช้รู้จักแยกแยะเวลาการเล่นซะหน่อย ไม่คุยกับคนที่คุยเรื่องไร้สาระหรือพวกโรคจิต” “ทำให้สามารถค้นคว้าหาความรู้ทำรายงานได้ และการสนทนากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตก็ทำให้คลายเครียดได้” “เป็นการคลายเครียดได้เพื่อนใหม่ แม้จะไม่สนิทมากมาย แต่ก็คุยได้สนุก เปิดโลกของตัวเองให้กว้างขึ้นด้วย ได้รู้จักคนเยอะๆ ได้แลกเปลี่ยนทัศนะคติกัน แต่ในบางทีก็เจอคนที่ไม่จริงใจ อันนั้นก็ต้องแยกแยะ” “เป็นการพูดคุยของวัยรุ่น จึงไม่เป็นเรื่องที่ผิด เพราะไม่ได้คุยกันในเรื่องเสียหาย”

ส่วนผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ พบว่า การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทำให้เปลืองเวลามาก ทำให้ไม่ได้พักผ่อนเต็มที่ มีผลเสียต่อสายตา ทำให้มีการเรียนตกต่ำ บางครั้งเจอกับคนที่ไม่สุภาพ มีการโกหกไม่จริงใจต่อกัน เสียค่าใช้จ่ายมากทั้งค่าไฟและค่าโทรศัพท์ และอื่นๆ อาทิ อาจโดนรบกวนโดยบุคคลที่ไม่รู้จักหรือมีคนส่งไวรัสคอมพิวเตอร์มาให้ การละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เป็นต้น สอดคล้องกับสำนักงานวิจัยเอแบค-อินเทอร์เน็ตโพลล์ (www.aba_ksc.poll.th.org/) ที่พบว่า ข้อเสียของการสนทนา คือ ทำให้สิ้นเปลืองเวลา ทำให้ร่างกายไม่ได้รับการพักผ่อน และมีผลเสียต่อสายตา ตามลำดับ การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตบางครั้งมีการใช้เพื่อการหาประโยชน์ การละเมิดทางเพศ การล่อลวง การขายบริการทางเพศ ส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรมของคนและค่านิยมทางสังคมเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตอาจก่อให้เกิดการกระทำผิดเช่นนี้ได้ง่ายขึ้น เพราะการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตกับคู่สนทนาที่ไม่เคยพบหน้ากัน ทำให้ผู้ที่มีเจตนาไม่บริสุทธิ์แอบอ้างอย่างไรก็ได้ ไม่ว่าจะเป็น อายุ เพศ เบอร์โทรศัพท์ ข้อมูลส่วนตัวอื่นๆ และเมื่อได้มีการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตแล้ว จะทำให้เกิดความรู้สึกว่า ตนเองได้รู้จักกับเพื่อนคู่สนทนาและเกิดความรู้สึกไว้วางใจ ทั้งๆ ที่ในความเป็นจริงแล้วบุคคลเหล่านั้นยังคงเป็นคนแปลกหน้าสำหรับตนเองอยู่ การทำให้นักเรียนเห็นถึงประโยชน์การใช้งานที่ถูกต้องและตระหนักถึงโทษ

ของการหมกมุ่นอยู่กับการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่ไร้เป้าหมาย ไม่ก่อประโยชน์หรือก่อประโยชน์น้อยกว่าผลเสีย ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และมีการใช้บริการของอินเทอร์เน็ตที่ถูกต้องเหมาะสม จากการวิจัย นักเรียนได้บอกกับผู้วิจัยว่า “อาจจะทำให้เสียเวลาเรียน ทำให้เรียนไม่ค่อยดี อีกอย่างอยู่จอคอมพิวเตอร์นานเกินไปทำให้เสียสายตา” “การสนทนาทางอินเทอร์เน็ต สนทนาได้เพื่อคลายเครียด แต่ไม่ควรสนทนานานเกินไปจนทำให้เสียการเรียนและไม่มีเวลาทำการบ้านที่สำคัญคือเสียค่าใช้จ่ายมาก” ซึ่งจากความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวกและทางลบนั้น ทำให้ทราบว่า นักเรียนที่สนทนาทางอินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มของผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตออกไปในทางบวก โดยนักเรียนจะรู้จักวิธีการใช้ห้องสนทนาอย่างถูกต้องเหมาะสม ไม่หมกมุ่นกับข้อมูลหรือการใช้งานที่ไม่เหมาะสม รู้จักการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้และด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนที่พบเจอกันทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งหากมีการสนทนาที่ไม่เหมาะสม จะทำให้ขาดการเรียนรู้ประสบการณ์ที่ดี และขาดทักษะทางสังคมได้

2. การเปรียบเทียบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า

2.1 เพศ พบว่า นักเรียนชายมีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลรอบข้าง สูงกว่า นักเรียนหญิง ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนชายมีโอกาสแสดงออกทางความต้องการทางจิตใจและสังคมมากกว่านักเรียนหญิง เพราะวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี คำอบรมสั่งสอนและสิ่งต่างๆ ที่ผู้ใหญ่ถ่ายทอดให้ ทำให้นักเรียนหญิงอยู่ในกรอบกฎเกณฑ์มากกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้ การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ยังเป็นไปเพื่อต้องการความรัก ความสนใจจากเพศตรงข้าม ต้องการพูดคุยหรือสื่อสารกับเพื่อนเป็นสำคัญ แต่เนื่องจากการจำกัดในเรื่องของรูปร่าง หน้าตา น้ำเสียง จึงทำให้การตอบสนองเป็นไปอย่างไม่เต็มที่ สอดคล้องกับออร์สม สุธิสสาร (2544 : 145) พบว่า เด็กที่มีอายุ 13 — 18 ปี เปิดใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสารพูดคุย หรือติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในเครือข่ายเป็นส่วนใหญ่ โลกของอินเทอร์เน็ตเป็นโลกของการหลอกลวง เป็นโลกของความฝัน ซึ่งอาจทำอันตรายได้ ถ้าเจอกับบุคคลผู้ไม่หวังดีอีกทั้งการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จะเป็นการเติมเต็มสิ่งที่ต้องการ สามารถปกปิดหรือเปิดเผยสิ่งที่ตนเองต้องการได้ เช่น อารมณ์และความรู้สึก สอดคล้องกับงานวิจัยของวิริยญา ชาญวิชัย (2543 : 107) ที่พบว่า นักศึกษาชายจะมีการเปิดเผยตนเองมากกว่านักศึกษาหญิง แต่ไม่สอดคล้องกับโมนิกา ที่ วิกิตี (Monica T. Whitty. 2002 : ออนไลน์) พบว่า ผู้หญิงมีความเป็นไปได้ในการสนับสนุนอารมณ์มากกว่าผู้ชาย ส่วนใหญ่ผู้ชายจะโกหกเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ส่วนผู้หญิงจะโกหกเพื่อความปลอดภัย นอกจากนี้สาเหตุที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน พบว่า นักเรียนชายมีสาเหตุในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตมากกว่านักเรียนหญิง โดยเฉพาะด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัว และด้านสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน อาจจะเนื่องมาจากสังคมจะปล่อยนักเรียนชายให้มีอิสระมากกว่านักเรียนหญิง สามารถแสดงออกถึงความคิดและความต้องการมากกว่า จึง

อาจทำให้นักเรียนชายคิดว่า ตนเองสามารถที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ได้ดีกว่านักเรียนหญิง รวมถึงการออกไปพบปะกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตไม่ได้ทำให้เกิดความเสียหายมากเท่ากับนักเรียนหญิง สอดคล้องกับงานวิจัยของพิเชษฐ์ เวชพลวรรค (2544 : 121) ที่พบว่า วัยรุ่นชายมีการตัดสินใจยอมรับในแต่ละสถานการณ์ โดยอาศัยความพึงพอใจและไม่คำนึงถึงสังคมและบุคคลรอบข้างมากกว่าวัยรุ่นหญิง เนื่องจากวัยรุ่นหญิงจะตัดสินใจยอมรับหรือปฏิบัติตามแต่ละสถานการณ์ โดยอาศัยความถูกต้องที่วัฒนธรรมและสังคมกำหนด นักเรียนชายมีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทั้งทางบวกและทางลบมากกว่านักเรียนหญิง ในปัจจุบันนักเรียนมีการเรียนรู้ที่จะใช้อินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์กับตนเอง รู้จักวิธีการที่จะป้องกันตนเองจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น จากการศึกษา นักเรียนบอกกับผู้วิจัยว่า “การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตมีทั้งข้อดีและข้อเสีย เราควรรู้จักที่จะปฏิบัติอย่างไรให้ถูกต้อง” “เพื่อนทางอินเทอร์เน็ตมีทั้งดีและไม่ดี แต่ควรเลือกคบด้วย ไม่ใช่เชื่อใจคบกับเขาไป ควรเผื่อใจไว้ด้วยว่าเขาไม่ใช่อุปกรณ์ในท้องเรียนของเรา เวลาคิดเจอกันก็ควรชวนเพื่อนๆ หลายคนไปด้วยกัน ไม่ควรไปคนเดียว” “ยิ่งเล่นยิ่งมัน เรียนหนังสือมันปวดหัว สมอกระเบิด มาเซตกันดีกว่า” “ถ้าจะเซตกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต เราต้องระวัง เพราะไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ถ้านัดเจอกันไม่ควรไปคนเดียว เพราะเดี๋ยวจะออกมาเหมือนข่าว โดยเฉพาะผู้หญิง” เป็นต้น จากคำกล่าวของนักเรียนทำให้ผู้วิจัยทราบว่า นักเรียนมีเจตคติและพฤติกรรมในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมร่วมกัน จึงจำเป็นจะต้องมีการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับบุคคลที่เราสนทนาด้วยอย่างถ่องแท้เสียก่อน เพราะอาจมีกลุ่มคนที่ไม่หวังดีแฝงตัวเข้ามาสนทนา ซึ่งอาจจะทำให้ตกเป็นเหยื่อของบุคคลเหล่านี้ได้

2.2 อายุ พบว่า นักเรียนอายุ 17 ปี ประสบปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มากกว่านักเรียนอายุ 16 ปี และนักเรียนอายุ 18 ปี โดยเมื่อแยกเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนที่มีอายุ 17 ปี จะเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น มีความต้องการติดต่อกับเพื่อนต่างเพศ ต้องการที่จะเรียนรู้สิ่งแปลกใหม่ ต้องการความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจจากบุคคลรอบข้าง มีการสับสนในบุคลิกภาพ การวางตัว อยากพูดอยากคุย อยากมีสังคม มีการปรับตัวทั้งในด้านส่วนตัว การเรียนและสังคมมากขึ้น และการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเป็นการตอบสนองความต้องการในความอยากรู้อยากเห็นได้ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของสไตน์ นิยมจันทร์ (2541 : 83) พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประสบปัญหาด้านการเรียนในระดับปานกลาง มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน อาจเนื่องมาจากนักเรียนอายุ 17 ปี จะให้ความสำคัญกับเพื่อนมากขึ้น พยายามตีตัวออกห่างจากครอบครัว คุณค่าและคำสั่งสอนที่บิดามารดามอบให้จะลดน้อยลง ขณะที่ความคิดเห็น เจตคติของเพื่อน กลายเป็นอิทธิพลอย่างจริงจัง และเมื่อเพื่อนในกลุ่มมีการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จะกระทำตามอย่างกลุ่มเพื่อน เพราะไม่อยากแตกแยกจากกลุ่มเพื่อน และมักจะไม่ปฏิเสธเพราะยังต้องรวมกลุ่มกับเพื่อนที่ชอบเล่นอยู่ สอดคล้องกับนันทิยา คงประพันธ์ (2543 : 85) พบว่า วัยรุ่นจะเลือกไปเที่ยวสถานเริงรมย์กับเพื่อนสนิทมากที่สุด ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อน และวัยรุ่นเป็นวัยที่จะกระทำพฤติกรรมตามเพื่อน เพื่อนมีความสำคัญมากที่สุดสำหรับวัยรุ่น โดยในการเข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ตในแต่ละ

ครั้งอาจจะมีการหารายงานหรือปรึกษากับเพื่อนที่โรงเรียนที่เข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้วยเหมือนกัน เพื่อค้นคว้าหารายงานส่งอาจารย์ตามกำหนด สอดคล้องกับสกวเดือน เครือวิยะ (2544 : ออนไลน์) กล่าวว่า ข้อดีของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต คือ เราสามารถพูดคุยกับคนอื่นได้ โดยใช้อินเทอร์เน็ต ทำให้เราไม่เครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้ความบันเทิง อีกทั้งหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้ง่าย แทนที่จะเสียเวลาในการเปิดหนังสือ ส่วนสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต นักเรียนอายุ 16 ปี มีสาเหตุทางด้านนี้มากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนอายุ 16 ปี เป็นวัยที่เพิ่งจะก้าวจากวัยรุ่นตอนปลายเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น ยังไม่ค่อยมีประสบการณ์ในการตัดสินใจวิเคราะห์มากนัก กว่านักเรียนอายุ 17 ปี และนักเรียนอายุ 18 ปี ที่เริ่มมีประสบการณ์มากขึ้นตามลำดับ ซึ่งการมีประสบการณ์ที่ยังน้อยอยู่ประกอบกับการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทำให้เราสามารถคุยกับบุคคลหลายๆ คนบนอินเทอร์เน็ต โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายทั้งในด้านของเวลาและงบประมาณ จึงทำให้เป็นที่นิยมกันมาก ในขณะเดียวกันจะมีแนวโน้มการเกิดปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตได้ เพราะเนื่องจากประสบการณ์ยังน้อยและยังขาดทักษะทางสังคมอีกหลายอย่าง เช่น การเลือกคบคน การวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารต่างๆ เป็นต้น สอดคล้องกับของปรเมศวร มินศิริ (2546 : 52) พุดว่า การที่เด็กยังมีประสบการณ์น้อย ทำให้แยกแยะไม่ได้ว่า ข้อมูลหรือการสนทนาในอินเทอร์เน็ต บางอย่างไม่ใช่ข้อเท็จจริงเสมอไป นอกจากนี้นักเรียนที่มีอายุ 17 ปียังมีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทั้งทางบวกและทางลบ ทั้งนี้เพราะนักเรียนอายุ 17 ปี เริ่มจะมีการค้นคว้าทางด้านอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ทั้งทางด้านการเรียน หารายงานส่งอาจารย์ และการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย มีการเปิดรับเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ สื่อ ประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ต และในขณะเดียวกันก็จะสนทนากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตรวมอยู่ด้วย มีการรับรู้จากข่าวหนังสือพิมพ์ วารสาร โทรทัศน์ วิทยุ และอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะผลสืบเนื่องทางลบซึ่งจะออกข่าวให้เห็นอยู่เรื่อยๆ เช่น จากข่าววันที่ 24 มกราคม 2547 (เดลินิวส์. 2547 : 1 – 2) บอกว่า เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 16 ปี ถูกล่อลวงทางเพศจากเด็กวัยรุ่นชายอายุ 16 – 20 ปี โดยการเข้าไปเล่นแชตในเว็บไซต์และใช้คารมล่อลวงจนฝ่ายหญิงเกิดความไว้วางใจจนสามารถนัดออกมาพบได้ เป็นต้น จึงทำให้ทราบถึงลักษณะการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

2.3 ระดับชั้น พบว่า นักเรียนที่มีปัญหา สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด เมื่อแยกโดยการเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ และด้านการเรียน ส่วนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลรอบข้างมากที่สุด มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุด และมีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด โดยการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาระดับชั้นเพื่อดูลักษณะการคู่ขนานกับตัวแปรด้านอายุ ซึ่งพบว่าสิ่งที่เหมือนกัน คือ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ และด้านการเรียน มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัว

ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน สิ่งที่แตกต่างกัน คือ มีปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทั้งทางบวกและทางลบ ในกรณีที่ไม่พบความเหมือนกัน ผู้วิจัยสันนิษฐานว่า จากการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลนักเรียนในช่วงปลายปี ทำให้การนับช่วงของอายุจึงอาจมีความคลาดเคลื่อนได้ ในที่นี้ผู้วิจัยจะอภิปรายผลเฉพาะส่วนที่แตกต่างกัน ดังนี้ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง และมีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวกและทางลบ มากที่สุด อาจเนื่องมาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งที่ใหม่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน ตื่นเต้น เราใจ ได้แสดงออกอย่างเต็มที่ สนองตอบความต้องการของวัยรุ่นได้ดี ทำให้มีความต้องการที่จะเข้าใช้บริการห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตในการหาประสบการณ์ การผ่อนคลายความเครียดจากการเรียน การสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต และเป็นการสร้างสังคมในกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของเคอีย์ โบเบรค (Katie Bonebrake. 2003 : ออนไลน์) พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันกับความสัมพันธ์แบบใหม่ทางอินเทอร์เน็ต แต่อย่างไรก็ตามก็เกิดความแตกต่างของความสัมพันธ์ภายในกลุ่มที่ใช้อินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เป็นวัยอยากรู้อยากเห็น ต้องการสัมผัสแปลกใหม่ของเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดการใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้น อีกทั้งยังมีประโยชน์ต่อการเรียนโดยเฉพาะภาษาอังกฤษและเพื่อความบันเทิงความรู้ รวมถึงการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตได้เพื่อนใหม่มากขึ้น และนักเรียนได้มีการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการศึกษา แต่หากนักเรียนมีการหมกมุ่นกับข้อมูลและใช้งานไม่เหมาะสม จะทำให้เสียเวลาและไม่เกิดประโยชน์ต่อการเรียน สอดคล้องกับคำกล่าวของปรเมศวร มินศิริ (2546 : 52) พูดยว่า การที่เด็กแบ่งเวลาไม่ถูกต้องในการใช้งานอินเทอร์เน็ต จะทำให้เสียการเรียน และทำให้การเล่นกีฬาและฝึกทักษะชีวิตในสังคมลดลง อีกทั้งการที่เด็กยังมีประสบการณ์น้อย ทำให้แยกแยะไม่ได้ว่า ข้อมูลหรือการสนทนาในอินเทอร์เน็ต บางอย่างไม่ใช่ข้อเท็จจริงเสมอไป

2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 1.99 ลงมา โดยเมื่อแยกเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน และมีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวกมากกว่า เนื่องจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะไม่ค่อยได้รับการยอมรับจากบิดามารดา ครูอาจารย์และเพื่อนๆ ในชั้นเรียนเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนกลุ่มนี้มีภาวะความเครียดและการปรับตัวยากลำบากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเป็นอีกหนทางหนึ่งซึ่งช่วยการปรับตัวได้ดี กล่าวคือ การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตจะต้องมีการสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต ได้รับคำปรึกษา ได้เพื่อนคุย คลายเครียดและแก้เหงาได้ เป็นการชดเชยสิ่งที่ขาดหายไปในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สดใส นิยมจันทร์ (2541 : 86) พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ประสบปัญหาด้านการเรียน ส่วนตัวและสังคม แตกต่างกัน และงานวิจัยของปิยาภัทร์ วิบูลย์ศรีสัจจะ (2546 : 85) พบว่า ประสบ

ปัญหาการเรียนในระดับปานกลาง มีสาเหตุของปัญหาการเรียนจากตัวเองมากที่สุด และใช้แนวทางแก้ไข ปัญหาการเรียนแบบลู่ปัญหามากที่สุด

2.5 สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต พบว่า นักเรียนมีการใช้สถานที่บ้านตนเองหรือบ้านญาติมากที่สุด รองลงมาเป็นอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ และโรงเรียนตามลำดับ นักเรียนมีปัญหา สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตจากบ้านตนเอง/บ้านญาติมากที่สุด และมีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตจากอินเทอร์เน็ตคาเฟ่มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้างจากสถานที่ในการสนทนาทางบ้านตนเอง/บ้านญาติมากที่สุด มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านบรรยากาศในโรงเรียน ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนจากสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตคาเฟ่มากที่สุด ส่วนสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว สถานที่ในการสนทนาทางบ้านตนเอง/บ้านญาติมากที่สุด และมีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทั้งทางบวกและลบจากสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตคาเฟ่มากที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับศูนย์วิจัยกรุงเทพโพลล์ (12 พฤษภาคม 2544) ได้ทำการสำรวจเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร พบว่า โดยส่วนใหญ่จะใช้อินเทอร์เน็ตที่ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของพริยา คงเครือ (2548 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนเรียนรู้การใช้อินเทอร์เน็ตจากร้านที่ให้บริการมากที่สุด และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ พัฒนาศรณ (2544 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ส่วนใหญ่จะใช้บริการที่ร้านบริการอินเทอร์เน็ต เพราะร้านมีเครื่องคอมพิวเตอร์มาก จึงสะดวกในการใช้ เมื่อเครื่องว่างใช้ได้เลย แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ พัฒนาศรณ (2543 : 34 — 35) พบว่า ส่วนใหญ่จะใช้คอมพิวเตอร์จากบ้าน มีเพียงส่วนน้อยที่ใช้อินเทอร์เน็ตจากโรงเรียน โดยส่วนใหญ่จะใช้เวลากลางคืน เพราะเป็นเวลาส่วนตัว เนื่องจากไม่มีนักวิชาการท่านใดที่ศึกษาเกี่ยวกับประเด็นนี้ไว้ ผู้วิจัยจะขออภิปรายจากการศึกษาแล้วพบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตบ้านตนเองและบ้านญาติมากที่สุด มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง และมีสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพบุคคลในครอบครัว อาจเนื่องมาจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านจะมีความเป็นส่วนตัวมากกว่าการใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียนและอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ และสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้จนดึก ทั้งการศึกษาค้นคว้าหารายงานส่งอาจารย์ และพูดคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต จึงอาจจะก่อให้เกิดปัญหาและสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตได้ ส่วนสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ เป็นสถานที่ให้บริการสำหรับนักท่องเที่ยวอินเทอร์เน็ตทั่วไป ได้เข้าไปค้นหาเว็บไซต์ที่ตนเองต้องการได้ โดยมีการเสียค่าบริการให้กับร้านที่ให้บริการทางอินเทอร์เน็ต ไม่ได้รับการควบคุมดูแลจากผู้ใหญ่หรือผู้ปกครอง ดังนั้น นักเรียนที่เข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่จึงมีอิสระในการพิมพ์และการพูดคุยมากกว่า ซึ่งการสนทนาที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตจากอินเทอร์เน็ตคาเฟ่อาจจะก่อให้เกิดผลสืบเนื่องทั้งทางบวกและทางลบได้มากกว่าเช่นกัน

2.6 ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต พบว่า นักเรียนมีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 2 ชั่วโมงมากที่สุด รองลงมาเป็น 2 — 5 ชั่วโมง 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น และ 6 — 9 ชั่วโมง ตามลำดับ นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 2 — 5 ชั่วโมง มีปัญหา สาเหตุ และผล

สืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุด โดยเฉพาะผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ ส่วนนักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวกมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียนและด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้างจากระยะเวลา 2 — 5 ชั่วโมงมากที่สุด มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตและด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัวจากระยะเวลา 2 — 5 ชั่วโมงมากที่สุด ส่วนสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางด้านบรรยากาศในโรงเรียนกับด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนจากระยะเวลาน้อยกว่า 2 ชั่วโมงมากที่สุด มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวกจากระยะเวลา 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้นมากที่สุด และมีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบจากระยะเวลา 2 — 5 ชั่วโมงมากที่สุด เนื่องจากเวลาส่วนใหญ่ของนักเรียนต้องใช้เวลาร่วมเทให้กับการเรียนเป็นหลัก บางครั้งนักเรียนก็มีการสร้างสรรค์โลกของเขาให้มีความสุขที่สุด นอกเหนือจากการใช้เวลาในการเรียนภายในโรงเรียนหรือการเรียนพิเศษ วัยรุ่นจะใช้เวลาที่เหลือเกือบทั้งหมดให้กับการติดต่อกับเพื่อน โดยเป็นการพูดคุยเป็นหลัก จากภายในโรงเรียน ไปยังร้านค้าที่ชื่นชอบ กลับมาพูดคุยโทรศัพท์ที่บ้านหรือสนทนาทางอินเทอร์เน็ตจนดึก ซึ่งถ้านักเรียนมีการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตมากเกินไป อาจส่งผลถึงการเรียนและสัมพันธภาพภายในครอบครัวได้ สอดคล้องกับปัญญา เปรมปรีดี (2544 : 18) กล่าวว่า การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตส่งผลทำให้ผลการเรียนแย่งลง เพิ่มภาระครูและผู้ปกครอง ทั้งนี้เพราะเวลาที่ควรใช้เพื่อทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียน กลับถูกใช้ไปในการแชท เวลาที่อยู่ในห้องเรียน ที่ควรตั้งใจเรียนกับเป็นการเหม่อลอยหรือขงเหงาหวานนอน ลงท้ายต้องหาครูมาติวเพิ่มหรือต้องไปเรียนพิเศษ และเนื่องจากช่วงเวลาในการศึกษาเป็นช่วงที่นักเรียนใกล้สอบและมีการเตรียมตัวกับการสอบมากขึ้น และในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ต้องมีการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย ต้องใช้เวลาอยู่กับการอ่านหนังสือ ศึกษาข้อมูลเพื่อใช้ในการสอบเข้าศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัย จึงไม่ค่อยมีเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นไปตามที่ศิริเรือน แก้วกังวาน (2540 : 363) ที่กล่าวว่า เด็กวัยรุ่นตอนกลางและตอนปลายจะหมกมุ่นกับการศึกษาต่อและการเลือกอาชีพในอนาคต เป็นต้น สอดคล้องกับศูนย์วิจัยกรุงเทพโพลล์ (12 พฤษภาคม 2544) ได้ทำการสำรวจเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า มีการใช้สัปดาห์ละ 3 — 4 วัน คิดเป็น 1 — 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตจะช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา สามารถติดต่อกับบุคคลได้ทั่วโลกในเวลาเดียวกัน ยังสามารถทำกิจกรรมอย่างอื่นควบคู่กันไปด้วย เช่น ดูหนัง ฟังเพลง รับประทานอาหาร ดาวโหลดโปรแกรมต่างๆ ทำให้เกิดการใช้เวลาอย่างคุ้มค่า สอดคล้องกับงานวิจัยของพริยา คงเครือ (2548 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้บริการทางอินเทอร์เน็ต 1 — 2 ครั้งต่อสัปดาห์และใช้บริการในแต่ละครั้งประมาณ 1 — 2 ชั่วโมง โดยเข้าไปใช้บริการช่วงเวลา 16.01 — 20.00 นาฬิกา ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่นักเรียนว่างจากการศึกษาในโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณภา เพิ่มวณิชกุล (2544 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนและนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต 1 — 3 ครั้งต่อสัปดาห์ และใช้บริการในแต่ละครั้งประมาณ 1 — 2 ชั่วโมง โดยเข้าไปใช้บริการช่วงเวลา 16.01 — 20.00 นาฬิกา ในวันหยุดสำคัญ เพราะเป็นช่วงที่ตนเองว่าง และสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชนิกร ลักษณะ (2546 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า พฤติกรรมการใช้

อินเทอร์เน็ตในด้านช่วงเวลาต่างหากกับพฤติกรรมทางสังคมในด้านรักษาระเบียบวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะกับเพศชายที่มีการเก็บตัวสูงกว่าเพศหญิง

2.7 ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต พบว่า นักเรียนมีการเสียค่าใช้จ่าย 1 – 100

บาท มากที่สุด รองลงมาเป็น 100 – 200 บาท มากกว่า 300 บาท 200 – 300 บาท และอื่นๆ ตามลำดับ โดยการวิจัยครั้งนี้ คำว่า อื่นๆ หมายถึง การที่นักเรียนไม่ต้องเสียค่าบริการในการใช้อินเทอร์เน็ต นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 1 – 100 บาท มีปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 1 – 100 บาท มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียน และด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้างมากที่สุด มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง ด้านบรรยากาศในโรงเรียน และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนมากที่สุด ส่วนสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 100 – 200 บาทมากที่สุด และนักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 1 – 100 บาท มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทั้งทางบวกและทางลบมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนยังเป็นเด็กในระดับมัธยมศึกษาที่ต้องศึกษาเล่าเรียนและยังไม่ประกอบอาชีพ เงินค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ได้มาจากผู้ปกครอง ถ้านักเรียนได้รับค่าใช้จ่ายส่วนตัวเป็นจำนวนมาก ก็ย่อมมีกำลังในการเสียค่าบริการในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เพราะการมีเงินค่าใช้จ่ายมากย่อมมีโอกาสใช้จ่ายฟุ่มเฟือยได้ทุกอย่างตามที่ตนเองต้องการ โดยส่วนใหญ่ค่าบริการทางอินเทอร์เน็ตประมาณ 15 – 25 บาทต่อชั่วโมง และนอกจากนี้นักเรียนต้องยังให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายในการเรียนและการทำรายงานส่งอาจารย์อีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของพีรยา คงเครือ (2548 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายในการใช้บริการจากผู้ปกครอง ไม่เกิน 100 บาทต่อสัปดาห์ สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณภา เพ็มวณิชกุล (2544 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตจากการขอเงินผู้ปกครอง โดยเสียบริการไม่เกิน 100 บาทต่อสัปดาห์ และมีรายจ่ายที่ต้องจ่ายเพิ่มนอกเหนือจากการเช่าชั่วโมง คือการพิมพ์และค่ากระดาษของร้าน เมื่อต้องการเก็บข้อมูลที่หาไว้แล้ว และสอดคล้องกับปัญญา เปรมปรีดิ์ (2544 : 17 – 18) ที่กล่าวถึง ค่าใช้จ่ายที่ต้องสูญเสียไปจากการที่นักเรียนใช้เวลาในการแชตกันวันละ 5 – 10 ชั่วโมง ต้องเสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยเดือนละ 675 บาท ซึ่งถ้ามีคนแชตประมาณ 100,000 คน ต้องสูญเสียประมาณ 810 ล้านบาทต่อปี ที่ต้องจ่ายให้กับบริษัทที่ให้บริการทางอินเทอร์เน็ตและมีต้นทุนกว่า 90 เปอร์เซ็นต์เป็นของต่างประเทศซึ่งเป็นเงินที่ไหลออกไปต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. บิดา มารดา และผู้ปกครองควรเอาใจใส่วัยรุ่น การดูแลใกล้ชิด โดยเฉพาะนักเรียนชาย เปิดโอกาสให้ได้พูดคุยถึงประสบการณ์ ปัญหา สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเขา ทั้งทางด้านการเรียน การปรับตัว มีความเข้าใจธรรมชาติของวัยรุ่น โดยเฉพาะเกี่ยวกับการคบเพื่อน และความต้องการเป็นอิสระในเรื่องต่างๆ โดยการทำตัวเปรียบเสมือนเป็นเพื่อนกับเขา เช่น การเอาใจใส่ติดตามให้ทันกับเทคโนโลยีที่บุตรหลานใช้งาน เป็นต้น เพื่อที่จะได้คอยให้คำแนะนำ และชี้แนะให้บุตรหลานรู้จักเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

2. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมต่างๆ ให้ความรู้ในการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับนักเรียน อบรมในเรื่องเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต การชี้ให้เห็นถึงคุณและโทษของการใช้อินเทอร์เน็ต จะช่วยให้นักเรียนตระหนักถึงการใช้ที่มีประโยชน์มากยิ่งขึ้น และจัดสถานที่สำหรับการพักผ่อน นันทนาการ เป็นการผ่อนคลายความเครียด และส่งเสริมการใช้เวลาให้เหมาะสม อีกทั้งครูอาจารย์และบุคลากรในโรงเรียน ควรให้ความสนใจ ความรัก ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคน เปิดโอกาสให้นักเรียนเมื่อมีปัญหาและต้องการคำปรึกษา ซึ่งจะเป็นการลดปัญหาที่เด็กอาจถูกล่อลวงทางอินเทอร์เน็ตได้

3. สถาบันหรือหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรเข้ามาส่งเสริมให้เกิดการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่เหมาะสม เช่น การรวมกลุ่มในผู้สนทนาที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกันเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ที่เป็นปัญหาทางสังคม เพื่อให้เกิดการศึกษาปัญหา สาเหตุ และแนวทางในการร่วมมือกันแก้ไขปัญหาของสังคมให้ลดลง เป็นต้น

4. ผู้บริหารเว็บไซต์หรือผู้ดูแลเว็บไซต์ ที่ให้บริการในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ควรมีการจัดระบบการลงทะเบียนในการเข้าใช้บริการการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตให้รัดกุมมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถตรวจสอบผู้ใช้บริการได้ เช่น การลงทะเบียนโดยยึดเลขบัตรประชาชน เป็นต้น หากมีผู้ไม่ประสงค์ดีเข้ามาร่วมสนทนา ซึ่งจะเป็นอีกทางหนึ่งในการติดตามผู้กระทำความผิดได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามกลุ่มวัยรุ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรมีการศึกษาเชิงลึกเพิ่มเติม มีการศึกษามุมมองจากบุคคลหลายฝ่ายที่มีความเกี่ยวข้องกับการเข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน เช่น บิดา มารดา พี่น้อง เพื่อน ครูอาจารย์ ผู้บริหารเว็บไซต์หรือผู้ดูแลเว็บไซต์ เป็นต้น เพื่อให้ทราบถึงประเด็นต่างๆ จากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่กว้างขึ้น เพื่อให้เห็นภาพรวมและความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เห็นลักษณะของกลุ่มแต่ละกลุ่มได้ชัดเจน

3. เนื่องจากการสื่อสารในโลกของอินเทอร์เน็ต มีการติดต่อกันโดยใช้กระดานข่าวหรือกระดานสนทนา (Web board) ซึ่งอีกแห่งที่นักเรียนให้ความสนใจในการเข้าไปใช้บริการ ปัจจุบันมีการใช้ภาษาหรือการตั้งกระทู้ที่ค่อนข้างรุนแรง สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผยและไม่จำกัด จึงน่าจะมีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาสาเหตุ และผลกระทบของการสนทนาทางผ่านทางกระดานข่าวหรือกระดานสนทนา (Web board)

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฏ กติกา มารยาทในการ Chat. (2547). (ออนไลน์). แหล่งที่มา: www.thaichat.net/border_dr.html.
วันสืบค้น 5 มกราคม 2547.
- กองบรรณาธิการไทยโพสต์. (2546). ชาวเน็ตเฮ-ทาร์กแท่ได้ใน"แชตรูม". (ออนไลน์). แหล่งที่มา:
http://www.thaipost.net/index.asp?bk=thai-post&post_date=16/Oct/2546&new_id=16089&cat_id=110600. วันที่สืบค้น 5 มกราคม 2547.
- กัญญา สุวรรณแสง. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- กุลบุรณี เกียรติบุตร. (2546). การศึกษาบุคลิกภาพของเยาวชนที่มีประวัติการเสพยาบ้า. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กุลวรรณ วิทยาวัชรุจิ. (2526). ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับการปรับตัว. ปรินิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- เกียรติประถม สิ้นรุ่งเรืองกุล. (2544). *Clinic Internet*. กรุงเทพฯ: นวสาร.
- เกื้อกุล สถาพรจนา. (2538). *จิตวิทยาทั่วไป*. จะเชิงตรา : ภาคจิตวิทยาและการแนะแนว สถาบันราชภัฏจะเชิงตรา.
- เกศณี ดิพะมวง. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต การปรับตัวทางสังคม
อินเทอร์เน็ตและการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนที่เข้าร่วม
โครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิตแพทย์ชี้ระบาดแล้วโรคติด "เน็ต". (2543, 2 มกราคม). *มติชน*. หน้า 1, 17.
- จิราพรรณ สุขอนันต์. (2544). การศึกษาบุคลิกภาพของผู้สนทนาผ่านระบบเครือข่าย IRC (*Internet Relay Chat*). ปรินิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม (คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.
- เจตจันทร์ ตันติเดชามงคล. (2543). ผลกระทบของระบบอินเทอร์เน็ตที่มีต่อคุณค่าทางจริยศาสตร์ในสังคม
ไทย. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: Available:http://www.geocities.com/mr_Monday17/.
วันที่สืบค้น 5 มกราคม 2547.
- จำเนียง ช่างโชติ และคณะ. (2524). *จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จรัส นองมาก. (2547?). การเรียนการสอนที่ให้นักเรียนมีความสุข. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:
<http://www.ttc.ac.th/text/text/html>. วันที่สืบค้น 27 กันยายน 2547.

- ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม. (2527). พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทของครู. เชียงใหม่: โครงการตำรา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฉัตรชัย คุณปิติลักษณ์. (2545?). (ออนไลน์). แหล่งที่มา: www.catcha.co.th. วันที่สืบค้น 5 มกราคม 2547.
- ชาวเน็ตเฮ – หาร์กแท้ได้ใน “แชตรูม”. (2545, 18 มีนาคม). ไทยโพสต์. หน้า 18.
- ชูดา จิตพิทักษ์. (2525). พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สารมวลชน.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2518). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัชวดี ศรีลัมพ์. (2544, มกราคม – มิถุนายน). การใช้ภาษาในห้องสนทนา Language Use in Chat Room. วารสารศิลปศาสตร์. 1(1) : 77 – 92.
- ญาดานุช เตมียมศิลป์. (2546). ภาษาที่ใช้ในห้องสนทนา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2519). “การวัดเจตคติ” ในเอกสารเพื่อการอบรมการวิจัยการศึกษาเล่มที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นายกรัฐมนตรี.
- ดริกา เอกภกนิธิ. (2547). การเปรียบเทียบความทันสมัยของวัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว – แสดงตัวในระดับที่แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ทศพร ประเสริฐสุข. (2542, สิงหาคม). “ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์กับการศึกษา”. พฤติกรรมศาสตร์. 5(1) : 9 – 35.
- ทศพร มณีศรีขำ; และนิรันดร์ จุลทรัพย์. (2542). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง และคุณธรรมแห่งพลเมืองดีของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชาและมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร
- ทัศนพร วานานิยานนท์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (โสตทัศนศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นีออน 2000 (นามแฝง). (2544, มิถุนายน). มารยาทในการใช้ห้องแชต. Computer Review (ภาษาไทย). 18(211) : 103.
- นันทนา วงษ์อินทร์. (2543). การพัฒนาอารมณ์รวมบทความทางวิชาการ EQ. กรุงเทพมหานคร : เดสก์ท็อป.

- นันทิยา คงประพันธ์. (2543). การศึกษาพฤติกรรมและสาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นใน กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บัวทอง สว่างโสภาคกุล. (2525). การแนะแนว. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประดิษฐ์ อุปรมย์. (2523). “ครอบครัวและชุมชนกับนักเรียนวัยรุ่น.” เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมวัยรุ่น. หน้า 245 – 280. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปรเมศวร มินศิริ. (2546, มิถุนายน – กรกฎาคม). อยากเห็นเด็กไทย ทำอย่างไรให้อินเตอร์เน็ตดี. *Cover Story*. 8(115) : 52.
- ปราณี रामสูต. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิณเจริญกิจ.
- ปิยพร ดวงทอง. (2539). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการแสดงตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (วัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ปิยาภรณ์ วิบูลย์ศรีสังจะ. (2546). การศึกษาปัญหาการเรียน สาเหตุ และแนวทางในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนอัญมณีวิทยานบุรี กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปัญญา เปรมปรีดิ์. (2544, มกราคม). อินเทอร์เน็ตเป็นอันตรายต่อเด็กมากจริงหรือ?. *Internet Magazine (ภาษาไทย)*. 6(1) : หน้า 17–18.
- พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์. (2543). การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทยที่นำเสนอผ่านทางอินเทอร์เน็ต. ปรินญานิพนธ์ นิเทศศาสตร์ (ประชาสัมพันธ์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พวงสร้อย วรกุล. (2522). การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานครและจังหวัดสงขลา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิรุมา พันธุ์ทวี และคณะ. (2544). ทำอย่างไรได้กับปัญหา..ภาพลามกและการล่อหลวงบนอินเทอร์เน็ต. ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ธนาเพรส แอนด์ กราฟฟิค.
- ปรีชา คงเครือ. (2548). การใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเทศบาล เมืองศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

- พิเชษฐ์ เวชพลักรัชม. (2544). การตัดสินใจเชิงจริยธรรมของวัยรุ่นที่สื่อสารในห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต. ปรินุณานิพนธ์ วารสารสนเทศ (วารสารสนเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ไพบูรณ์ เทวรักษ์. (2523). จิตวิทยาการศึกษาพฤติกรรมภายในและภายนอก. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์. (2533). การวัดเจตคติเบื้องต้น. เอกสารประกอบคำสอนวิชา วัย306. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัชนิกร ลักษณะ. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อินเทอร์เน็ตกับพฤติกรรมทางสังคมของวัยรุ่น. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลักษณะ พลอยเลื่อมแสง. (2545, พฤษภาคม – สิงหาคม). ผลกระทบของอินเทอร์เน็ตต่อสุขภาพจิตของผู้ใช้ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. *สวนปรง*. 18(2) : 34 – 46.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์ – มีนาคม). “คำเหลี่ยงการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้.”. *ข่าวสารการวิจัยการศึกษา*. 18(3) : 8 – 11.
- วิรัชญา ชาญวิชัย. (2543). การเปิดเผยตนเองและความชอบพอคู่สนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนิสิตนักศึกษา. ปรินุณานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาสังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณภา เพิ่มวณิชกุล (2544). การศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาและนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย. ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศุณิสรา ทดลา. (2542). รูปแบบพฤติกรรมสื่อสารในห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สกาเดือน เครือวิยะ. (2544). เด็กไทยกับอินเทอร์เน็ต. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: http://www.rilp.ac.th/jumnain/sps/script/show_article.pl?mag_id=4&group_id=19&article_id=175. วันที่สืบค้น 12 เมษายน 2547.
- สดไส นิยมจันทร์. (2541). การศึกษาปัญหาด้านการเรียน ส่วนตัวและสังคม และวิธีเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สรวรรณ โตตาบ. (2544). การศึกษารูปแบบพฤติกรรมตามความสนใจของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร :
ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
(สังคมศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียว. ถ่ายเอกสาร.
- สาลินี รัตนพันธ์. (2546). การศึกษาสภาวะทางจิตของวัยรุ่นที่เสพยาอินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิทธิชัย ประสานวงศ์. (2540). *Internet ปฏิบัติด้วย Netscape Communicator 4*. กรุงเทพฯ: ซอฟเพรส.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2529). จิตวิทยาการจัดการพฤติกรรมมนุษย์. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุจินดา กิจการเจริญสิน. (2543). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้ระบบสื่อสารไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์
(E-mail) ของผู้ใช้บริการระบบสื่อสารไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัทธา สุขภาพ. (2529). ปัญหาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สุนณา อุษณีย์มาศ. (2543). สัญยะทางเพศในห้องสนทนาทางคอมพิวเตอร์ในกรอบจิตวิทยายุคหลังสมัยใหม่
ของ IRC. Webmaster.com. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตร์ (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สันติ วิริยะรังสฤษฎ์. (2545). *Net Life คู่มือชีวิตประจำวันบนเน็ต*. กรุงเทพฯ: การเงินธนาคาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2547). ข้อมูลโรงเรียน จำแนกตามจำนวนนักเรียนและขนาด
โรงเรียน. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: [http://210.1.20.11/showdoc48/school/search/
stu_se_sch.html](http://210.1.20.11/showdoc48/school/search/stu_se_sch.html). วันสืบค้น 27 กันยายน 2547.
- สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. (2545). รายงานผลการสำรวจจากผู้
อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ
แห่งชาติ.
- สำนักงานวิจัยแอบัค – เคเอสซี อินเทอร์เน็ตโพลล์. (2001?). (ออนไลน์). แหล่งที่มา:
www.abac_ksc.poll.th.org/ วันที่สืบค้น 5 มกราคม 2547.
- อรสม สุทธิสาคร. (2544). เด็กพันธุ์ใหม่...วัย X Click ชีวิตวัยรุ่นไทยยุคปี 2000. กรุงเทพฯ: สารคดี.
- อมรรัตน์ ศรีเจริญพรรค. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาตอนปลาย โรงเรียนประจักษ์ศิลปาคม บางซื่อ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อลิศรา ชูชาติ และคณะ. (2538). การศึกษาทัศนคติและค่านิยมของหญิงวัยรุ่น ในสถานเรีงมณั ในเขต
กรุงเทพมหานคร. ม.ป.ท.

- Bonebrake, Katie. (2003). *College students's Internet use, relationship formation, and personality correlates*. (Online). Available: <http://www.liebertpub.com/CPB/default1.asp>. Retrieved April 12,2004.
- Crystal, David. (2001). *Language and the Internet*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hayadhibara, Kammie Nobue Endo. (1998). *Adolescent communication on the internet : Investigation of a teenage chat room*. (Online). Available: www.lib.umi.com/dissertations/preview_page/1391330/1. Retrieved April 12,2004.
- Leung, Louis. (2002). *Loneliness, self – disclosure, and ICQ ("I seek you") use*. (Online). Available: <http://www.liebertpub.com/CPB/default1.asp>. Retrieved April 12,2004.
- Robert Kraut et al. (1998, September). Internet Paradox : A social – Technology thay Reduce Social Improvement and Psychology Well –Being. *America Psychologist*. 53 (9) : 1017 – 1031.
- Whitty, Monica T. (2002). *Liar, liar! An examination of how open, supportive and honest people are in chat rooms*. (Online). Available: <http://www.elsevier.com/inca/publications/store/7/5/9>. Retrieved April 12,2004.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

แบบสอบถาม

พฤติกรรมสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ต (Chat Room)

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นอินเทอร์เน็ต

2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน

ขอให้ตอบทุกข้อตามความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำ และสถานการณ์ที่เป็นจริง ซึ่งคำตอบที่ได้จะเป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อการวิจัยในครั้งนี้ คำตอบของนักเรียนไม่มีถูกหรือผิด และจะเก็บเป็นความลับไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อนักเรียน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง หลังข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว และโปรดตอบทุกข้อ

ขอขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมืออย่างดีในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวจารุกร พุทธการุณย์วงศ์

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ 16 ปี ☐ 17 ปี ☐ 18 ปี
3. ระดับชั้น ☐ ม.4 ☐ ม.5 ☐ ม.6
4. ผลการเรียน ☐ น้อยกว่า 1.99 ☐ 2.00 – 2.99 ☐ มากกว่า 3.00
5. สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ☐ บ้านตนเอง/บ้านญาติ ☐ โรงเรียน ☐ อินเทอร์เน็ตคาเฟ่
6. ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตสัปดาห์
☐ น้อยกว่า 2 ช.ม. ☐ 2-5 ช.ม. ☐ 6-9 ช.ม. ☐ 10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น
7. ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์
☐ 1 - 100 บาท ☐ 100 - 200 บาท ☐ 200 - 300 บาท ☐ มากกว่า 300 บาท ☐ อื่นๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นอินเทอร์เน็ต

- คำชี้แจง จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
- จริงปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนพอสมควร
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนค่อนข้างน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงปาน กลาง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	ด้านบุคลิกภาพ นักเรียนมีความสุขขณะสนทนากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตคนเดียว					
2.	นักเรียนสนทนาทางอินเทอร์เน็ตแล้วรู้สึกไร้ค่าญ ถ้าต้องทำงานกับคนกลุ่มใหญ่					
3.	บางครั้งนักเรียนรู้สึกมีความสุข บางครั้งนักเรียนเศร้าโดยไม่มีเหตุผล					
4.	ขณะพูดคุยกับเพื่อน นักเรียนจะไม่กล้าสบตาเพื่อน					
5.	ปกตินักเรียนจะเป็นคนเงียบขรึม ไม่ค่อยพูดคุยกับใคร					
6.	นักเรียนชอบเก็บความรู้สึกไว้คนเดียว เคยไม่ยอมบอกใคร					
7.	นักเรียนมักจะทำงานที่ใช้ความคิดเห็นส่วนตัวมากกว่าทำงานที่ต้องการฟังความคิดเห็นของเพื่อน					
8.	นักเรียนไม่ไปเที่ยวกับเพื่อน ในวันเวลาที่นัดคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงปาน กลาง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
------------	---------	----------------	------	-----------------	--------------	--------------------

9.	เวลานักเรียนแสดงความรู้สึกมักจะแสดงออกอย่างเต็มที่ เช่น เวลาเสียใจจะร้องไห้เป็นวัน ๆ					
10.	เมื่อนักเรียนสนทนากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต นักเรียนจะไม่ยอมเลิกจนกว่าเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตจะเป็นฝ่ายบอกเลิกการสนทนาก่อน					
ด้านการเรียน						
1.	นักเรียนมีเวลาดูหนังสือทบทวนน้อย					
2.	นักเรียนไม่ค่อยสนใจในการเรียนเท่าที่ควร					
3.	นักเรียนสนทนากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต จนส่งรายงานอาจารย์ไม่ทัน					
4.	นักเรียนมีผลการเรียนลดลงทุกปีการศึกษา					
5.	นักเรียนจะเอารายงานไปปรึกษากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต					
6.	นักเรียนคิดว่าบทเรียนไม่น่าสนใจเท่ากับการคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต					
7.	นักเรียนมักจะใจลอยคิดถึงเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต					
8.	นักเรียนอยากหนีเรียน ไปคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต					
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง						
1.	นักเรียนปรึกษาเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตมากกว่าเพื่อนในห้องเรียน					
2.	เพื่อนในห้องไม่ให้ความสนใจนักเรียน					
3.	พ่อแม่ไม่เข้าใจความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน					
4.	เมื่อเกิดปัญหาหรือเรื่องเข้าใจผิดพ่อแม่ไม่ยอมรับฟังเหตุผลที่นักเรียนชี้แจง					
5.	พ่อแม่ของนักเรียนใช้วาจาตุด้านนักเรียนอย่างไม่มีเหตุผล					
6.	บุคคลรอบข้างกล่าวร้ายในสิ่งที่นักเรียนเคยกระทำผิดมาก่อน					
7.	ถึงแม้จะอยู่ที่บ้านนักเรียนก็รู้สึกว่าเหว่อยากออกไปสนทนากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต					
8.	ครูไม่ให้ความสนใจนักเรียนเท่าที่ควร					
ด้านเจตคติในการเล่นห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต						
1.	การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทำให้หาแฟนได้ง่าย					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงปาน กลาง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
------------	---------	----------------	------	-----------------	--------------	--------------------

2.	นักเรียนปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตได้ทุกเรื่อง					
3.	นักเรียนรู้สึกกว่าเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตรู้สึกดีกับนักเรียน					
4.	นักเรียนคิดว่าเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตมีความจริงใจเท่าๆ กับเพื่อนในโรงเรียน					
5.	การเข้าไปคุยกับเพื่อนในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ทำให้ นักเรียนรู้สึกมีความสุข					
6.	นักเรียนชอบพูดคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตมากกว่าเพื่อนใน โรงเรียน					
7.	นักเรียนอยากให้เพื่อนทางอินเทอร์เน็ตคบกันเหมือนเพื่อนใน ห้องเรียน					
8.	นักเรียนรู้สึกมีความสุขที่ได้คบและพูดคุยกับเพื่อนทาง อินเทอร์เน็ต					
9.	นักเรียนรู้สึกว่าอยากคบเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตไปเรื่อยๆ ไม่ อยากเลิกคบ					
10.	ถ้าจะหาเพื่อนคุย นักเรียนจะคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต					
11.	สักวันนักเรียนจะต้องเป็นแฟนกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตให้ได้					
12.	เพื่อนทางอินเทอร์เน็ตมีความสำคัญต่อการตัดสินใจของ นักเรียน					
13.	เวลามีปัญหาฉันจะปรึกษาเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตก่อนเสมอ					
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว						
1.	นักเรียนคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตมีความสุขสบายใจมากกว่า คุยกับพ่อแม่					
2.	เพื่อนทางอินเทอร์เน็ตไม่เคยด่าว่าดูถูกนักเรียนเหมือนพ่อแม่					
3.	เวลาพ่อแม่อารมณ์เสีย มักจะมาลงกับนักเรียน					
4.	พ่อแม่สอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิดจน นักเรียนไม่มีเวลาเป็นส่วนตัว					
5.	เมื่อเกิดความผิดพลาดหรือเข้าใจผิดขึ้นพ่อแม่มักจะดุด่า นักเรียนเสมอโดยไม่รับฟังเหตุผลก่อน					
6.	พ่อแม่ไม่ยอมรับฟังหรือสนใจเรื่องที่นักเรียนจะพูด					
7.	พ่อแม่จะตัดบทก่อนที่นักเรียนจะพูดหรือเล่าเรื่องต่างๆ จนจบ					
8.	พ่อแม่จะลงโทษทันทีโดยไม่ถามเหตุผลในการกระทำผิดของ นักเรียน					
ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงปาน กลาง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด

9.	พ่อแม่จะพูดหรือกล่าวหาความผิดในอดีตของนักเรียนอยู่บ่อยๆ					
ด้านบรรยากาศในโรงเรียน						
1.	นักเรียนรู้สึกว่าการถูกเกณฑ์ในโรงเรียนเข้มงวดมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์ในการใช้ห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต					
2.	นักเรียนไม่โอกาสได้ปรึกษารายงานกับอาจารย์					
3.	นักเรียนสามารถปรับตัวได้ดีภายในโรงเรียน					
4.	สถานที่ภายในโรงเรียนไม่มีที่พักผ่อนสำหรับนักเรียน					
5.	นักเรียนมักถูกตำหนิจากอาจารย์ด้วยเรื่องเล็กๆ น้อยๆ					
6.	นักเรียนอยู่โรงเรียนแล้วรู้สึกอึดอัดใจ					
7.	เพื่อนและครูอาจารย์ในโรงเรียนไม่เข้าใจนักเรียน					
8.	อาจารย์ปกครองเข้มงวดเรื่องระเบียบมากเกินไป					
9.	อาจารย์ไม่ให้ความสำคัญกับนักเรียนเวลาเกิดปัญหาขึ้น					
10.	อาจารย์ไม่ค่อยมีเวลาว่างให้นักเรียนเข้าพบปรึกษาเรื่องรายงาน					
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน						
1.	นักเรียนรู้สึกว่าเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตวางใจและรับทุกซ่ได้มากกว่าเพื่อนในห้องเรียน					
2.	เพื่อนในห้องเรียนทำให้นักเรียนรู้สึกดี อบอุ่นและเป็นสมาชิกคนหนึ่งในห้องเรียน					
3.	นักเรียนรู้สึกว่าเพื่อนเอาเปรียบนักเรียน					
4.	นักเรียนมีการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนน้อยลงหลังจากเข้าไปสนทนาทางอินเทอร์เน็ต					
5.	นักเรียนสนิทสนมกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต					
6.	เพื่อนทางอินเทอร์เน็ตสามารถเป็นเพื่อนกับนักเรียนได้เวลาที่นักเรียนอยู่คนเดียว					
7.	แม้นักเรียนจะได้รับการยอมรับจากเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตแต่นักเรียนก็ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนในโรงเรียน					
8.	เพื่อนในห้องเรียนจะพูดจาไม่ดีกับนักเรียน ไม่เหมือนเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต					
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต						
1.	นักเรียนมีเพื่อนมากขึ้น					
2.	นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น					
ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงปานกลาง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด

3.	นักเรียนได้คลายเครียดในขณะพูดคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต					
4.	นักเรียนรู้สึกว่าการพูดคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต ทำให้สนุกและอยากคุยไปเรื่อยๆ ไม่อยากหยุด					
5.	นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษากับเพื่อนชาวต่างประเทศ					
6.	นักเรียนสามารถติดต่อกับเพื่อนได้ทุกมุมโลกในเวลาเดียวกัน					
7.	นักเรียนสามารถค้นหางานได้ในขณะที่สนทนากับเพื่อนและสามารถถามเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตได้					
8.	นักเรียนเก่งคอมพิวเตอร์มากขึ้นหลังจากพูดคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต					
9.	นักเรียนพิมพ์ดีดได้เร็วขึ้น					
10.	นักเรียนสามารถปรึกษารายงานกับเพื่อนที่สนทนาได้					
11.	นักเรียนไม่ค่อยมีเวลาในการทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียน					
12.	นักเรียนเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมากในการเข้าไปสนทนาแต่ละครั้ง					
13.	นักเรียนรู้สึกปวดตาในขณะที่สนทนากับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต					
14.	นักเรียนมักจะพบว่าเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตใช้ถ้อยคำไม่สุภาพ					
15.	ผลการเรียนของนักเรียนลดลงหลังจากสนทนาทางอินเทอร์เน็ต					
16.	นักเรียนปวดศีรษะและรู้สึกเครียดเวลาคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตนานๆ					
17.	นักเรียนใช้เวลานานในการคุยกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตแต่ละครั้ง					
18.	เพื่อนทางอินเทอร์เน็ตมักจะพูดหรือแสดงให้เห็นว่าไม่จริงใจและโกหกกัน					
19.	สังคมของเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตมักจะเปลี่ยนแปลงบ่อยๆ ไม่เหมือนกับเพื่อนในโรงเรียน					
20.	เพื่อนทางอินเทอร์เน็ตเป็นเพื่อนจอมปลอมสำหรับนักเรียน					

ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

- ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ของนักเรียน จำแนกตามอายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
- ค่าเฉลี่ยปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จำแนกตามอายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต และค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทางสถิติของ Least Significant Different (LSD)
- การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นรายข้อของแบบสอบถาม

ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน
จำแนกตามอายุ

ตาราง 13 ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน
จำแนกตามอายุ

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS
ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ด้านบุคลิกภาพ	ระหว่างกลุ่ม	3.10	2	1.55
	ภายในกลุ่ม	498.85	1,569	0.32
	รวม	501.95	1,571	
ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	10.10	2	5.05
	ภายในกลุ่ม	1,543.26	1,569	.98
	รวม	1,553.35	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง	ระหว่างกลุ่ม	13.48	2	6.74
	ภายในกลุ่ม	1,731.53	1,569	1.10
	รวม	1,745.01	1,571	
รวมปัญหาทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	7.45	2	3.73
	ภายในกลุ่ม	956.19	1,569	.61
	รวม	963.64	1,571	
สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ด้านเจตคติของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	6.97	2	3.49
	ภายในกลุ่ม	1,613.96	1,569	1.03
	รวม	1,620.93	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	19.14	2	9.57
	ภายในกลุ่ม	1,758.67	1,569	1.12
	รวม	1,777.81	1,571	
ด้านบรรยากาศในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	18.14	2	9.07
	ภายในกลุ่ม	1,076.79	1,569	.69
	รวม	1,094.93	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	7.67	2	3.83
	ภายในกลุ่ม	861.22	1,569	.55
	รวม	868.89	1,571	
รวมสาเหตุทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	8.80	2	4.40
	ภายในกลุ่ม	1,061.83	1,569	.68
	รวม	1,070.63	1,571	

ตาราง 13 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
	ระหว่างกลุ่ม	23.62	2	11.81
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก	ภายในกลุ่ม	1,387.40	1,569	.88
	รวม	1,411.01	1,571	
	ระหว่างกลุ่ม	8.36	2	4.18
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ	ภายในกลุ่ม	1,147.03	1,569	.73
	รวม	1,155.39	1,571	
รวมผลสืบเนื่องทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	14.93	2	7.47
	ภายในกลุ่ม	991.47	1,569	.63
	รวม	1,007.40	1,571	

ค่าเฉลี่ยปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบ โดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD (Least Significant Different) เพื่อดูว่าคู่ใดมีความแตกต่างกัน ปรากฏผลดังตาราง 14 – 25 ดังนี้

ตาราง 14 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ

อายุ	$\bar{X}$	18 ปี	16 ปี	17 ปี
18 ปี	2.81	-		
16 ปี	2.86	.05	-	
17 ปี	2.94	.13*	.07*	-

จากตาราง 14 พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 17 ปี กับ นักเรียนที่มีอายุ 16 ปีและ 18 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .13 และ .07 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน

อายุ	$\bar{X}$	18 ปี	16 ปี	17 ปี
18 ปี	2.20	-		
16 ปี	2.30	.10	-	
17 ปี	2.44	.23*	.13*	-

จากตาราง 15 พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 17 ปี กับ นักเรียนที่มีอายุ 16 ปี และ 18 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .23 และ .13 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง

อายุ	$\bar{X}$	18 ปี	16 ปี	17 ปี
18 ปี	2.07	-		
16 ปี	2.27	.21*	-	
17 ปี	2.36	.30*	.09	-

จากตาราง 16 พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 18 ปี กับ นักเรียนที่มีอายุ 17 ปี และ 16 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .30 กับ .21 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

อายุ	$\bar{X}$	18 ปี	16 ปี	17 ปี
18 ปี	2.39	-		
16 ปี	2.51	0.11	-	
17 ปี	2.61	0.21*	0.09*	-

จากตาราง 17 พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 17 ปี กับ นักเรียนที่มีอายุ 18 ปี และ 16 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .21 และ .09 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

อายุ	$\bar{X}$	18 ปี	17 ปี	16 ปี
18 ปี	2.23	-		
17 ปี	2.41	.18*	-	
16 ปี	2.44	.20*	.02	-

จากตาราง 18 พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 18 ปี กับ 17 ปี และ 16 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .18 และ .20 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคล ในครอบครัว

อายุ	$\bar{X}$	18 ปี	16 ปี	17 ปี
18 ปี	2.12	-		
16 ปี	2.31	.19*	-	
17 ปี	2.46	.34*	.15*	-

จากตาราง 19 พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 16 ปี 18 ปี และ 17 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .15, .19 และ .34 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพในครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 20 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียน

อายุ	$\bar{X}$	18 ปี	16 ปี	17 ปี
18 ปี	2.57	-		
16 ปี	2.64	.07	-	
17 ปี	2.85	.27*	.20*	-

จากตาราง 20 พบว่า นักเรียนที่มีอายุนักเรียนที่อายุ 17 ปี กับ 16 ปี และ 18 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .20 และ .27 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ตาราง 21 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน

อายุ	$\bar{X}$	16 ปี	18 ปี	17 ปี
16 ปี	2.38	-		
18 ปี	2.41	.03	-	
17 ปี	2.53	.15*	.12*	-

จากตาราง 21 พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 17 ปี กับ 18 ปี และ 16 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .12 และ .15 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ตาราง 22 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

อายุ	$\bar{X}$	18 ปี	16 ปี	17 ปี
18 ปี	2.33	-		
16 ปี	2.45	.12	-	
17 ปี	2.56	0.23*	.11*	-

จากตาราง 22 พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 17 ปี กับ 18 ปี และ 16 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .23 และ .11 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 23 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบวก

อายุ	$\bar{X}$	18 ปี	16 ปี	17 ปี
18 ปี	2.87	-		
16 ปี	3.21	.34*	-	
17 ปี	3.25	.38*	.04	-

จากตาราง 23 พบว่า นักเรียนอายุ 18 ปี กับ อายุ 16 ปี และ อายุ 17 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .34 และ .38 ตามลำดับ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านลบ

อายุ	$\bar{X}$	18 ปี	16 ปี	17 ปี
18 ปี	2.59	-		
16 ปี	2.78	.19*	-	
17 ปี	2.83	.23*	.05	-

จากตาราง 24 พบว่า นักเรียนอายุ 18 ปี กับ อายุ 16 ปี และ อายุ 17 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .19 และ .23 ตามลำดับ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 25 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

อายุ	$\bar{X}$	18 ปี	16 ปี	17 ปี
18 ปี	2.73	-		
16 ปี	3.00	.26*	-	
17 ปี	3.04	.31*	.04	-

จากตาราง 25 พบว่า นักเรียนอายุ 18 ปี กับ อายุ 16 ปี และ อายุ 17 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .26 และ .31 ตามลำดับ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้น

ตาราง 26 ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้น

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS
ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ด้านบุคลิกภาพ	ระหว่างกลุ่ม	3.09	2	1.55
	ภายในกลุ่ม	498.86	1,569	.32
	รวม	501.95	1,571	
ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	39.55	2	19.78
	ภายในกลุ่ม	1,513.80	1,569	.97
	รวม	1,553.35	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง	ระหว่างกลุ่ม	26.91	2	13.45
	ภายในกลุ่ม	1,718.10	1,569	1.1
	รวม	1,745.01	1,571	
รวมปัญหาทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	16.34	2	8.17
	ภายในกลุ่ม	947.30	1,569	.60
	รวม	963.64	1,571	

ตาราง 26 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS
สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ด้านเจตคติของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	35.31	2	17.65
	ภายในกลุ่ม	1,585.63	1,569	1.01
	รวม	1,620.93	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	29.73	2	14.87
	ภายในกลุ่ม	1,748.08	1,569	1.11
	รวม	1,777.81	1,571	
ด้านบรรยากาศในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	17.91	2	8.95
	ภายในกลุ่ม	1,077.02	1,569	.69
	รวม	1,094.93	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	24.28	2	12.14
	ภายในกลุ่ม	844.61	1,569	.54
	รวม	868.89	1,571	
รวมสาเหตุทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	20.79	2	10.40
	ภายในกลุ่ม	1,049.84	1,569	.67
	รวม	1,070.63	1,571	
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	5.64	2	2.82
	ภายในกลุ่ม	1,405.37	1,569	.90
	รวม	1,411.01	1,571	
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ	ระหว่างกลุ่ม	11.62	2	5.81
	ภายในกลุ่ม	1,143.77	1,569	.73
	รวม	1,155.39	1,571	
รวมผลสืบเนื่องทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	8.30	2	4.15
	ภายในกลุ่ม	999.10	1,569	.64
	รวม	1,007.40	1,571	

ค่าเฉลี่ยปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบ โดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD (Least Significant Different) เพื่อดูว่า คู่ใดมีความแตกต่างกัน ปรากฏผลดังตาราง 27 — 38 ดังนี้

ตาราง 27 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ม.6	ม.4	ม.5
ม.6	2.82	-		
ม.4	2.91	.09*	-	
ม.5	2.92	.10*	.01	-

จากตาราง 27 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .10 กับ .09 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 28 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ม.6	ม.4	ม.5
ม.6	2.16	-		
ม.4	2.35	.19*	-	
ม.5	2.57	.41*	.22*	-

จากตาราง 28 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .41 กับ .19 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 29 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ม.6	ม.5	ม.4
ม.6	2.10	-		
ม.5	2.37	.27*	-	
ม.4	2.37	.27*	.00	-

จากตาราง 29 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .27 มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 30 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ม.6	ม.4	ม.5
ม.6	2.40	-		
ม.4	2.57	0.18*	-	
ม.5	2.64	0.25*	0.07	-

จากตาราง 30 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .18 กับ .25 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 31 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ม.6	ม.5	ม.4
ม.6	2.21	-		
ม.5	2.44	.23*	-	
ม.4	2.55	.34*	.11	-

จากตาราง 31 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .23 และ .34 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 32 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ม.6	ม.4	ม.5
ม.6	2.17	-		
ม.4	2.39	.22*	-	
ม.5	2.51	.34*	.12	-

จากตาราง 32 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .22 และ .34 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 33 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านบรรยากาศในโรงเรียน

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ม.6	ม.4	ม.5
ม.6	2.63	-		
ม.4	2.66	.02	-	
ม.5	2.89	.26*	.23*	-

จากตาราง 33 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .23 และ .26 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้าน บรรยากาศในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 34 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ม.6	ม.4	ม.5
ม.6	2.30	-		
ม.4	2.44	.14*	-	
ม.5	2.63	.32*	.18*	-

จากตาราง 34 พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .14, .18 และ .32 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 35 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ม.6	ม.4	ม.5
ม.6	2.32	-		
ม.4	2.52	.20*	-	
ม.5	2.61	.28*	.08	-

จากตาราง 35 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .20 และ .28 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวม ทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 36 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบวก

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ม.6	ม.5	ม.4
ม.6	3.10	-		
ม.5	3.21	.10	-	
ม.4	3.24	.14*	.03	-

จากตาราง 36 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .14 มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 37 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านลบ

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ม.6	ม.5	ม.4
ม.6	2.66	-		
ม.5	2.78	.12*	-	
ม.4	2.86	.20*	.08	-

จากตาราง 37 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .12 และ .20 ตามลำดับ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 38 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ม.6	ม.5	ม.4
ม.6	2.88	-		
ม.5	2.99	.11*	-	
ม.4	3.05	.17*	.05	-

จากตาราง 38 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับ มัธยมศึกษาปีที่ 5 และ มัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .11 และ .17 มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 39 ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS
ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ด้านบุคลิกภาพ	ระหว่างกลุ่ม	22.41	2	11.20
	ภายในกลุ่ม	479.54	1,569	.31
	รวม	501.95	1,571	
ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	185.46	2	92.73
	ภายในกลุ่ม	1,367.90	1,569	.87
	รวม	1,553.35	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง	ระหว่างกลุ่ม	235.72	2	117.86
	ภายในกลุ่ม	1,509.29	1,569	.96
	รวม	1,745.01	1,571	
รวมปัญหาทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	114.57	2	57.28
	ภายในกลุ่ม	849.07	1,569	.54
	รวม	963.64	1,571	
สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ด้านเจตคติของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	169.62	2	84.81
	ภายในกลุ่ม	1451.31	1,569	.93
	รวม	1,620.93	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	183.45	2	91.73
	ภายในกลุ่ม	1,594.36	1,569	1.02
	รวม	1,777.81	1,571	
ด้านบรรยากาศในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	26.19	2	13.09
	ภายในกลุ่ม	1,068.74	1,569	.68
	รวม	1,094.93	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	113.65	2	56.83
	ภายในกลุ่ม	755.24	1,569	.48
	รวม	868.89	1,571	
รวมสาเหตุทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	106.18	2	53.09
	ภายในกลุ่ม	964.45	1,569	.62
	รวม	1,070.63	1,571	
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	27.28	2	13.64
	ภายในกลุ่ม	1,383.73	1,569	.88
	รวม	1,411.01	1,571	

ตาราง 39 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ	ระหว่างกลุ่ม	29.31	2	14.66
	ภายในกลุ่ม	1,126.07	1,569	.72
	รวม	1,155.39	1,571	
รวมผลสืบเนื่องทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	10.11	2	5.06
	ภายในกลุ่ม	991.29	1,569	.64
	รวม	1,007.40	1,571	

ค่าเฉลี่ยปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบ โดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD (Least Significant Different) เพื่อดูว่า คู่ใดมีความแตกต่างกัน ปรากฏผลดังตาราง 40 — 51 ดังนี้

ตาราง 40 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	3.00 ขึ้นไป	2.00 — 2.99	น้อยกว่า 1.99
3.00 ขึ้นไป	2.79	-		
2.00 — 2.99	2.89	.10*	-	
น้อยกว่า 1.99	3.29	.44*	.34*	-

จากตาราง 40 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และสูง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .44, .34 และ .10 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 41 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	3.00 ขึ้นไป	2.00 — 2.99	น้อยกว่า 1.99
3.00 ขึ้นไป	2.02	-		
2.00 — 2.99	2.44	.42*	-	
น้อยกว่า 1.99	3.24	1.22*	.80*	-

จากตาราง 41 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และสูง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.22, .80 และ .42 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 42 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	3.00 ขึ้นไป	2.00 — 2.99	น้อยกว่า 1.99
3.00 ขึ้นไป	1.96	-		
2.00 — 2.99	2.34	.38*	-	
น้อยกว่า 1.99	3.38	1.42*	1.04*	-

จากตาราง 42 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และสูง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.42, 1.04 และ .38 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 43 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	3.00 ขึ้นไป	2.00 — 2.99	น้อยกว่า 1.99
3.00 ขึ้นไป	2.30	-		
2.00 — 2.99	2.58	0.28*	-	
น้อยกว่า 1.99	3.28	0.98*	0.69*	-

จากตาราง 43 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป 2.00 — 2.99 และ น้อยกว่า 1.99 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .28, .98 และ .69 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 44 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	3.00 ขึ้นไป	2.00 — 2.99	น้อยกว่า 1.99
3.00 ขึ้นไป	2.17	-		
2.00 — 2.99	2.42	.25*	-	
น้อยกว่า 1.99	3.39	1.22*	.97*	-

จากตาราง 44 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ ปานกลาง และ สูง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .25, .97 และ 1.22 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 45 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคล
ในครอบครัว

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	3.00 ขึ้นไป	2.00 — 2.99	น้อยกว่า 1.99
3.00 ขึ้นไป	2.05	-		
2.00 — 2.99	2.41	.36*	-	
น้อยกว่า 1.99	3.29	1.24*	.87*	-

จากตาราง 45 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ ปานกลาง และ สูง โดยมีผล
ต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .36, .87 และ 1.24 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพ
กับบุคคลในครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 46 เปรียบเทียบสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านบรรยากาศในโรงเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	3.00 ขึ้นไป	2.00 — 2.99	น้อยกว่า 1.99
3.00 ขึ้นไป	2.56	-		
2.00 — 2.99	2.79	.22*	-	
น้อยกว่า 1.99	2.94	.38*	.16*	-

จากตาราง 46 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ ปานกลาง และ สูง โดยมีผล
ต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .16, .22 และ .38 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศใน
โรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 47 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	3.00 ขึ้นไป	2.00 — 2.99	น้อยกว่า 1.99
3.00 ขึ้นไป	2.13	-		
2.00 — 2.99	2.61	.48*	-	
น้อยกว่า 1.99	2.90	.76*	.28*	-

จากตาราง 47 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ ปานกลาง และ สูง โดยมีผล
ต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .28, .48 และ .76 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับ
เพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 48 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	3.00 ขึ้นไป	2.00 — 2.99	น้อยกว่า 1.99
3.00 ขึ้นไป	2.23	-		
2.00 — 2.99	2.55	.31*	-	
น้อยกว่า 1.99	3.16	.92*	.61*	-

จากตาราง 48 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป 2.00 — 2.99 และ น้อยกว่า 1.99 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .31, .92 และ .61 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 49 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบวก

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	2.00 — 2.99	น้อยกว่า 1.99	3.00 ขึ้นไป
2.00 — 2.99	3.07	-		
น้อยกว่า 1.99	3.11	.04	-	
3.00 ขึ้นไป	3.34	.27*	.23*	-

จากตาราง 49 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับ ต่ำและปานกลาง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .23 และ .27 ตามลำดับ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 50 เปรียบเทียบผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	3.00 ขึ้นไป	2.00 — 2.99	น้อยกว่า 1.99
3.00 ขึ้นไป	2.71	-		
2.00 — 2.99	2.74	.03	-	
น้อยกว่า 1.99	3.21	.50*	.46*	-

จากตาราง 50 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กับ ปานกลางและสูง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .46 และ .50 ตามลำดับ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 51 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	2.00 — 2.99	3.00 ขึ้นไป	น้อยกว่า 1.99
2.00 — 2.99	2.90	-		
3.00 ขึ้นไป	3.03	.12*	-	
น้อยกว่า 1.99	3.16	.25*	.13	-

จากตาราง 51 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 — 2.99 กับ 3.00 ขึ้นไป และน้อยกว่า 1.99 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .12 และ .25 ตามลำดับ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตาราง 52 ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS
ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ด้านบุคลิกภาพ	ระหว่างกลุ่ม	9.84	2	4.92
	ภายในกลุ่ม	492.11	1,569	.31
	รวม	501.95	1,571	
ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	63.54	2	31.77
	ภายในกลุ่ม	1,489.81	1,569	.95
	รวม	1,553.35	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง	ระหว่างกลุ่ม	27.63	2	13.81
	ภายในกลุ่ม	1,717.38	1,569	1.10
	รวม	1,745.01	1,571	
รวมปัญหาทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	29.68	2	14.84
	ภายในกลุ่ม	996.62	1,569	.64
	รวม	1,026.30	1,571	
สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ด้านเจตคติของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	31.34	2	15.67
	ภายในกลุ่ม	1,587.62	1,569	1.01
	รวม	1,618.96	1,571	

ตาราง 52 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	21.63	2	10.82
	ภายในกลุ่ม	1,756.17	1,569	1.12
	รวม	1,777.81	1,571	
ด้านบรรยากาศในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	7.55	2	3.78
	ภายในกลุ่ม	1,087.38	1,569	.69
	รวม	1,094.93	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	5.95	2	2.97
	ภายในกลุ่ม	862.94	1,569	.55
	รวม	868.89	1,571	
รวมสาเหตุทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	14.61	2	7.30
	ภายในกลุ่ม	1,016.82	1,569	.65
	รวม	1,031.42	1,571	
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	41.47	2	20.736
	ภายในกลุ่ม	1,369.54	1,569	.87
	รวม	1,411.01	1,571	
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ	ระหว่างกลุ่ม	19.89	2	9.95
	ภายในกลุ่ม	1,134.89	1,569	.72
	รวม	1,154.78	1,571	
รวมผลสืบเนื่องทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	28.83	2	14.42
	ภายในกลุ่ม	978.45	1,569	.62
	รวม	1,007.28	1,571	

ค่าเฉลี่ยปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จำแนกตามสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบ โดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD (Least Significant Different) เพื่อดูว่า คู่ใดมีความแตกต่างกัน ปรากฏผลดังตาราง 53 — 64 ดังนี้

ตาราง 53 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ

สถานที่ในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	โรงเรียน	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	บ้านตนเอง/บ้านญาติ
โรงเรียน	2.67	-		
อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	2.90	.22*	-	
บ้านตนเอง/บ้านญาติ	2.92	.24*	.02	-

จากตาราง 53 พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน กับ อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ และ บ้านตนเอง/บ้านญาติ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .22 กับ .24 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 54 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน

สถานที่ในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	โรงเรียน	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	บ้านตนเอง/บ้านญาติ
โรงเรียน	1.82	-		
อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	2.33	.51*	-	
บ้านตนเอง/บ้านญาติ	2.44	.62*	.11	-

จากตาราง 54 พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน กับ อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ และ บ้านตนเอง/บ้านญาติ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .51 และ .62 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 55 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง

สถานที่ในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	โรงเรียน	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	บ้านตนเอง/บ้านญาติ
โรงเรียน	1.93	-		
อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	2.29	.36*	-	
บ้านตนเอง/บ้านญาติ	2.34	.41*	.05	-

จากตาราง 55 พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน กับ อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ และ บ้านตนเอง/บ้านญาติ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .36 และ .41 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 56 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

สถานที่ในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	โรงเรียน	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	บ้านตนเอง/บ้านญาติ
โรงเรียน	2.14	-		
อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	2.51	.36*	-	
บ้านตนเอง/บ้านญาติ	2.57	.42*	.06	-

จากตาราง 56 พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางโรงเรียน กับ ทางอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ และ บ้านตนเอง/บ้านญาติ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .36 และ .42 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 57 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

สถานที่ในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	โรงเรียน	บ้านตนเอง/บ้านญาติ	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่
โรงเรียน	2.03	-		
บ้านตนเอง/บ้านญาติ	2.45	.42*	-	
อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	2.47	.44*	.02	-

จากตาราง 57 พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน กับ บ้านตนเอง/บ้านญาติ และอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .42 และ .44 ตามลำดับ มีสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 58 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว

สถานที่ในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	โรงเรียน	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	บ้านตนเอง/บ้านญาติ
โรงเรียน	2.04	-		
อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	2.34	.30*	-	
บ้านตนเอง/บ้านญาติ	2.40	.36*	.07	-

จากตาราง 58 พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน กับ อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ และ บ้านตนเอง/บ้านญาติ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .30 และ .36 ตามลำดับ มีสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 59 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียน

สถานที่ในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	โรงเรียน	บ้านตนเอง/บ้านญาติ	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่
โรงเรียน	2.53	-		
บ้านตนเอง/บ้านญาติ	2.73	.20*	-	
อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	2.75	.22*	.03	-

จากตาราง 59 พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน กับ บ้านตนเอง/บ้านญาติ และอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .20 และ .22 ตามลำดับ มีสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 60 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน

สถานที่ในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	โรงเรียน	บ้านตนเอง/บ้านญาติ	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่
โรงเรียน	2.28	-		
บ้านตนเอง/บ้านญาติ	2.46	.18*	-	
อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	2.48	.20*	.01	-

จากตาราง 60 พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน กับ บ้านตนเอง/บ้านญาติ และอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .18 และ .20 ตามลำดับ มีสาเหตุจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 61 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

สถานที่ในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	โรงเรียน	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	บ้านตนเอง/บ้านญาติ
โรงเรียน	2.22	-		
อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	2.50	.29*	-	
บ้านตนเอง/บ้านญาติ	2.51	.29*	.002	-

จากตาราง 61 พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางโรงเรียน กับ อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ และ บ้านตนเอง/บ้านญาติ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยของทั้งสองเท่ากับ .29 มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียนโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 62 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบวก

สถานที่ในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	โรงเรียน	บ้านตนเอง/บ้านญาติ	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่
โรงเรียน	2.76	-		
บ้านตนเอง/บ้านญาติ	3.23	.48*	-	
อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	3.27	.51*	.04	-

จากตาราง 62 พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน กับ บ้านตนเอง/บ้านญาติ และอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .48 และ .51 ตามลำดับ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 63 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านลบ

สถานที่ในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	โรงเรียน	บ้านตนเอง/บ้านญาติ	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่
โรงเรียน	2.50	-		
บ้านตนเอง/บ้านญาติ	2.78	.27*	-	
อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	2.90	.39*	.12*	-

จากตาราง 63 พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน กับ บ้านตนเอง/บ้านญาติ และอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .27 และ .39 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีสถานที่

ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง/บ้านญาติ กับ อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .12 มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านลบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 64 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

สถานที่ในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	โรงเรียน	บ้านตนเอง/บ้านญาติ	อินเทอร์เน็ตคาเฟ่
โรงเรียน	2.63	-		
บ้านตนเอง/บ้านญาติ	3.01	.38*	-	
อินเทอร์เน็ตคาเฟ่	3.08	.45*	.07	-

จากตาราง 64 พบว่า นักเรียนที่มีสถานที่ในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโรงเรียน กับ บ้านตนเอง/บ้านญาติ และ อินเทอร์เน็ตคาเฟ่ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .38 และ .45 ตามลำดับ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตาราง 65 ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS
ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ด้านบุคลิกภาพ	ระหว่างกลุ่ม	6.65	3	2.217
	ภายในกลุ่ม	495.30	1,568	.316
	รวม	501.95	1,571	
ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	11.67	3	3.89
	ภายในกลุ่ม	1541.68	1,568	.983
	รวม	1,553.35	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง	ระหว่างกลุ่ม	28.75	3	9.58
	ภายในกลุ่ม	1716.26	1,568	1.095
	รวม	1,745.01	1,571	
รวมปัญหาทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	13.27	3	4.423
	ภายในกลุ่ม	950.37	1,568	.606
	รวม	963.64	1,571	

ตาราง 65 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS
สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ด้านเจตคติของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	21.20	3	7.07
	ภายในกลุ่ม	1,599.728	1,568	1.02
	รวม	1,620.93	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	30.44	3	10.148
	ภายในกลุ่ม	1,747.362	1,568	1.114
	รวม	1,777.81	1,571	
ด้านบรรยากาศในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	8.27	3	2.76
	ภายในกลุ่ม	1,086.663	1,568	.693
	รวม	1,094.93	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	10.49	3	3.50
	ภายในกลุ่ม	858.395	1,568	.547
	รวม	868.89	1,571	
รวมสาเหตุทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	13.613	3	4.54
	ภายในกลุ่ม	1,057.015	1,568	.674
	รวม	1,070.63	1,571	
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	45.168	3	15.056
	ภายในกลุ่ม	1,365.844	1,568	.87
	รวม	1,411.01	1,571	
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ	ระหว่างกลุ่ม	10.241	3	3.414
	ภายในกลุ่ม	1,145.146	1,568	.73
	รวม	1,155.39	1,571	
รวมผลสืบเนื่องทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	12.265	3	4.09
	ภายในกลุ่ม	995.13	1,568	.64
	รวม	1,007.40	1,571	

ค่าเฉลี่ยปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จำแนกตามระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบ โดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD (Least Significant Different) เพื่อดูว่า คู่ใดมีความแตกต่างกัน ปรากฏผลดังตาราง 66 — 77 ดังนี้

ตาราง 66 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ

ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	6 — 9 ช.ม.	10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	น้อยกว่า 2 ช.ม.	2 — 5 ช.ม.
6 — 9 ช.ม.	2.72	-			
10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	2.82	.09	-		
น้อยกว่า 2 ช.ม.	2.86	.14*	.05	-	
2 — 5 ช.ม.	2.95	.23*	.14*	.08*	-

จากตาราง 66 พบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 2 - 5 ชั่วโมง กับ 6 — 9 ชั่วโมง 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น และน้อยกว่า 2 ชั่วโมง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .23, .14, .08 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 2 ชั่วโมง กับ 6 — 9 ชั่วโมง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .14 มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 67 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน

ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	6 — 9 ช.ม.	10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	น้อยกว่า 2 ช.ม.	2 — 5 ช.ม.
6 — 9 ช.ม.	2.08	-			
10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	2.22	.13	-		
น้อยกว่า 2 ช.ม.	2.35	.27*	.14	-	
2 — 5 ช.ม.	2.39	.38*	.18	.04	-

จากตาราง 67 พบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 6 — 9 ชั่วโมง กับ น้อยกว่า 2 ชั่วโมง และ 2 — 5 ชั่วโมง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .27 กับ .38 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 68 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง

ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	6 — 9 ช.ม.	10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	น้อยกว่า 2 ช.ม.	2 — 5 ช.ม.
6 — 9 ช.ม.	1.91	-			
10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	2.09	.18	-		
น้อยกว่า 2 ช.ม.	2.28	.37*	.19	-	
2 — 5 ช.ม.	2.39	.48*	.30*	.11	-

จากตาราง 68 พบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 6 — 9 ชั่วโมง กับ น้อยกว่า 2 ชั่วโมง และ 2 — 5 ชั่วโมง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .37 กับ .48 ตามลำดับ และ 2 — 5 ชั่วโมง กับ 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .30 มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 69 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	6 — 9 ช.ม.	10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	น้อยกว่า 2 ช.ม.	2 — 5 ช.ม.
6 — 9 ช.ม.	2.27	-			
10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	2.41	.13	-		
น้อยกว่า 2 ช.ม.	2.52	.25*	.12	-	
2 — 5 ช.ม.	2.60	.33*	.20*	.07	-

จากตาราง 69 พบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 2 — 5 ชั่วโมง กับ 6 — 9 ชั่วโมง และ 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .33 และ .20 ตามลำดับ และ น้อยกว่า 2 ชั่วโมง กับ 6 — 9 ชั่วโมง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .25 มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 70 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	6 — 9 ช.ม.	น้อยกว่า 2 ช.ม.	10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	2 — 5 ช.ม.
6 — 9 ช.ม.	2.12	-			
น้อยกว่า 2 ช.ม.	2.35	.23*	-		
10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	2.40	.28*	.05	-	
2 — 5 ช.ม.	2.52	.41*	.18*	.12	-

จากตาราง 70 พบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 6 — 9 ชั่วโมง กับ น้อยกว่า 2 ชั่วโมง, 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น และ 2 — 5 ชั่วโมง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .23 .28 และ .41 ตามลำดับ และ น้อยกว่า 2 ชั่วโมง กับ 2 — 5 ชั่วโมง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .18 มีสาเหตุในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 71 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว

ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	6 — 9 ช.ม.	10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	น้อยกว่า 2 ช.ม.	2 — 5 ช.ม.
6 — 9 ช.ม.	1.97	-			
10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	2.20	.23	-		
น้อยกว่า 2 ช.ม.	2.32	.35*	.13	-	
2 — 5 ช.ม.	2.47	.50*	.28*	.15*	-

จากตาราง 71 พบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 2 — 5 ชั่วโมง กับ 6 — 9 ชั่วโมง 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น และน้อยกว่า 2 ชั่วโมง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .50 .28 .15 ตามลำดับ และ 6 — 9 ชั่วโมง กับ น้อยกว่า 2 ชั่วโมง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .35 มีสาเหตุในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพในครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 72 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียน

ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	6 — 9 ช.ม.	10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	2 — 5 ช.ม.	น้อยกว่า 2 ช.ม.
6 — 9 ช.ม.	2.48	-			
10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	2.64	.16	-		
2 — 5 ช.ม.	2.72	.24*	.84	-	
น้อยกว่า 2 ช.ม.	2.75	.27*	.11	.03	-

จากตาราง 72 พบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 6 — 9 ชั่วโมง กับ 2 — 5 ชั่วโมง และ น้อยกว่า 2 ชั่วโมง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .24 และ .27 ตามลำดับ มีสาเหตุในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 73 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน

ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	6 — 9 ช.ม.	10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	2 — 5 ช.ม.	น้อยกว่า 2 ช.ม.
6 — 9 ช.ม.	2.20	-			
10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	2.33	.13	-		
2 — 5 ช.ม.	2.45	.25*	.11	-	
น้อยกว่า 2 ช.ม.	2.50	.29*	.16*	.05	-

จากตาราง 73 พบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 6 — 9 ชั่วโมง กับ 2- 5 ชั่วโมง และ น้อยกว่า 2 ชั่วโมง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .25 และ .29 ตามลำดับ และ 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น กับ น้อยกว่า 2 ชั่วโมง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .16 มีสาเหตุในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 74 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	6 — 9 ช.ม.	10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	น้อยกว่า 2 ช.ม.	2 — 5 ช.ม.
6 — 9 ช.ม.	2.19	-			
10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	2.40	.21*	-		
น้อยกว่า 2 ช.ม.	2.47	.28*	.07	-	
2 — 5 ช.ม.	2.55	.36*	.15	.07	-

จากตาราง 74 พบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 6 – 9 ชั่วโมง กับ 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น น้อยกว่า 2 ชั่วโมง และ 2 – 5 ชั่วโมง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .21, .28 และ .36 ตามลำดับ มีสาเหตุในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 75 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบวก

ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	น้อยกว่า 2 ช.ม.	6 – 9 ช.ม.	2 – 5 ช.ม.	10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น
น้อยกว่า 2 ช.ม.	3.04	-			
6 – 9 ช.ม.	3.11	.07	-		
2 – 5 ช.ม.	3.29	.22*	.14	-	
10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	3.64	.60*	.53*	.38*	-

จากตาราง 75 พบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น กับ น้อยกว่า 2 ชั่วโมง 6 – 9 ชั่วโมง และ 2 – 5 ชั่วโมง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .60 .53 และ .38 ตามลำดับ และ น้อยกว่า 2 ชั่วโมง กับ 2- 5 ชั่วโมง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .22 มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางบวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 76 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านลบ

ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	6 – 9 ช.ม.	10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	น้อยกว่า 2 ช.ม.	2 – 5 ช.ม.
6 – 9 ช.ม.	2.61	-			
10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	2.61	.05	-		
น้อยกว่า 2 ช.ม.	2.76	.15	.15	-	
2 – 5 ช.ม.	2.85	.24*	.24*	.08	-

จากตาราง 76 พบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 2 – 5 ชั่วโมง กับ 6 – 9 ชั่วโมง และ 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .24 และ .24 ตามลำดับ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางลบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 77 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

ระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	6 — 9 ช.ม.	น้อยกว่า 2 ช.ม.	2 — 5 ช.ม.	10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น
6 — 9 ช.ม.	2.86	-			
น้อยกว่า 2 ช.ม.	2.90	.03	-		
2 — 5 ช.ม.	3.05	.19*	.15*	-	
10 ช.ม. หรือมากกว่านั้น	3.13	.27*	.23*	.07	-

จากตาราง 77 พบว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 6 — 9 ชั่วโมง กับ 2 — 5 ชั่วโมง และ 10 ชั่วโมง หรือมากกว่านั้น โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .19 และ .27 นักเรียนที่มีระยะเวลาในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต น้อยกว่า 2 ชั่วโมง กับ 2 — 5 ชั่วโมง และ 10 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .15 และ .23 มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตาราง 78 ค่าความแปรปรวนของปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS
ปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ด้านบุคลิกภาพ	ระหว่างกลุ่ม	22.18	4	5.55
	ภายในกลุ่ม	479.77	1,567	.31
	รวม	501.95	1,571	
ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	65.91	4	16.48
	ภายในกลุ่ม	1,487.44	1,567	.95
	รวม	1,553.35	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง	ระหว่างกลุ่ม	73.49	4	18.37
	ภายในกลุ่ม	1,671.52	1,567	1.07
	รวม	1,745.01	1,571	
รวมปัญหาทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	50.65	4	12.66
	ภายในกลุ่ม	975.65	1,567	.62
	รวม	1,026.30	1,571	

ตาราง 78 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS
สาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ด้านเจตคติของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	68.54	4	17.13
	ภายในกลุ่ม	1,550.43	1,567	.99
	รวม	1,618.96	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	63.68	4	15.92
	ภายในกลุ่ม	1,714.13	1,567	1.09
	รวม	1,777.81	1,571	
ด้านบรรยากาศในโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	31.52	4	7.88
	ภายในกลุ่ม	1,063.40	1,567	.68
	รวม	1,094.93	1,571	
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน	ระหว่างกลุ่ม	32.32	4	8.08
	ภายในกลุ่ม	863.56	1,567	.53
	รวม	868.89	1,571	
รวมสาเหตุทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	43.07	4	10.77
	ภายในกลุ่ม	988.35	1,567	.63
	รวม	1,031.42	1,571	
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต				
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	26.02	4	6.50
	ภายในกลุ่ม	1,384.99	1,567	.88
	รวม	1,411.01	1,571	
ผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตทางลบ	ระหว่างกลุ่ม	35.00	4	8.75
	ภายในกลุ่ม	1,119.78	1,567	.72
	รวม	1,154.78	1,571	
รวมผลสืบเนื่องทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	26.90	4	6.72
	ภายในกลุ่ม	980.38	1,567	.63
	รวม	1,007.28	1,571	

ค่าเฉลี่ยปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบ โดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD (Least Significant Different) เพื่อดูว่า คู่ใดมีความแตกต่างกัน ปรากฏผลดังตาราง 79 — 90 ดังนี้

ตาราง 79 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ

ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	อื่นๆ	มากกว่า 300 บาท	200 — 300 บาท	100 — 200 บาท	1 — 100 บาท
อื่นๆ	2.70	-				
มากกว่า 300 บาท	2.71	.01	-			
200 — 300 บาท	2.82	.12	.11*	-		
100 — 200 บาท	2.94	.24*	.23*	.11*	-	
1 — 100 บาท	3.00	.30*	.29*	.18*	.05	-

จากตาราง 79 พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 200 — 300 บาท กับ มากกว่า 300 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .11 และนักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 100 — 200 บาท กับ อื่นๆ มากกว่า 300 บาท และ 200 — 300 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .24 .23 และ .11 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 1 — 100 บาท กับ อื่นๆ มากกว่า 300 บาท และ 200 — 300 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .30 .29 และ .18 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 80 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน

ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	มากกว่า 300 บาท	อื่นๆ	200 — 300 บาท	100 — 200 บาท	1 — 100 บาท
มากกว่า 300 บาท	2.03	-				
อื่นๆ	2.09	.06	-			
200 — 300 บาท	2.19	.16	.10	-		
100 — 200 บาท	2.49	.46*	.40*	.30*	-	
1 — 100 บาท	2.51	.49*	.43*	.33*	.03	-

จากตาราง 80 พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 100 — 200 บาท กับ มากกว่า 300 บาท อื่นๆ และ 200 — 300 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .46 .40 และ .30 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 1 — 100 บาท กับ มากกว่า 300 บาท อื่นๆ และ 200 — 300 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .49 .43 และ .33 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 81 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง

ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	อื่นๆ	มากกว่า 300 บาท	200 — 300 บาท	100 — 200 บาท	1 — 100 บาท
อื่นๆ	1.97	-				
มากกว่า 300 บาท	1.95	.03	-			
200 — 300 บาท	2.15	.18	.20*	-		
100 — 200 บาท	2.41	.44*	.47*	.26*	-	
1 — 100 บาท	2.47	.50*	.52*	.32*	.05	-

จากตาราง 81 พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 200 — 300 บาท กับ มากกว่า 300 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .20 และนักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 100 — 200 บาท กับ อื่นๆ มากกว่า 300 บาท และ 200 — 300 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .44 .47 และ .26 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 1 — 100 บาท กับ อื่นๆ มากกว่า 300 บาท และ 200 — 300 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .50 .52 และ .32 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 82 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	อื่นๆ	มากกว่า 300 บาท	200 — 300 บาท	100 — 200 บาท	1 — 100 บาท
อื่นๆ	2.25	-				
มากกว่า 300 บาท	2.23	.03	-			
200 — 300 บาท	2.39	.13	.16*	-		
100 — 200 บาท	2.61	.36*	.38*	.23*	-	
1 — 100 บาท	2.66	.41*	.43*	.27*	.04	-

จากตาราง 82 พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต อื่นๆ กับ 100 — 200 บาท และ 1 — 100 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .36 กับ .41 ตามลำดับ นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มากกว่า 300 บาท กับ 200 — 300 บาท 100 — 200 บาท และ 1 — 100 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .16 .38 และ .42 ตามลำดับ นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 200 — 300 บาท กับ 100 — 200 บาท และ 1 — 100 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .23 และ .27 ตามลำดับ มีปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 83 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านเจตคติในการสนทนาทาง

อินเทอร์เน็ต

ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	มากกว่า 300 บาท	อื่นๆ	200 — 300 บาท	1 — 100 บาท	100 — 200 บาท
มากกว่า 300 บาท	2.09	-				
อื่นๆ	2.16	.07	-			
200 — 300 บาท	2.25	.16	.09	-		
1 — 100 บาท	2.55	.46*	.39*	.30*	-	
100 — 200 บาท	2.61	.53*	.45*	.36*	.06	-

จากตาราง 83 พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 1 — 100 บาท กับ มากกว่า 300 บาท อื่นๆ และ 200 — 300 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .46, .39 และ .30 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 100 — 200 บาท กับ มากกว่า 300 บาท อื่นๆ และ 200 — 300 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .53, .45 และ .36 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 84 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว

ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	มากกว่า 300 บาท	200 — 300 บาท	อื่นๆ	100 — 200 บาท	1 — 100 บาท
มากกว่า 300 บาท	2.01	-				
200 — 300 บาท	2.19	.18*	-			
อื่นๆ	2.23	.22*	.04	-		
100 — 200 บาท	2.43	.42*	.24*	.20	-	
1 — 100 บาท	2.54	.53*	.35*	.31*	.11	-

จากตาราง 84 พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มากกว่า 300 บาท กับ 200 — 300 บาท อื่นๆ 100 — 200 บาท และ 1 — 100 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .18 .22 .42 และ .53 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 200 — 300 บาท กับ 100 — 200 บาท และ 1 — 100 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .24 และ .35 ตามลำดับ และ นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตอื่นๆ กับ 1 — 100 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .31 มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 85 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบรรยากาศในโรงเรียน

ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	มากกว่า 300 บาท	200 — 300 บาท	100 — 200 บาท	อื่นๆ	1 — 100 บาท
มากกว่า 300 บาท	2.54	-				
200 — 300 บาท	2.60	.06	-			
100 — 200 บาท	2.64	.10	.04	-		
อื่นๆ	2.64	.10	.04	.01	-	
1 — 100 บาท	2.89	.34*	.29*	.25*	.24*	-

จากตาราง 85 พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 1 — 100 บาท กับ มากกว่า 300 บาท 200 — 300 บาท 100 — 200 บาท อื่นๆ และ 1 — 100 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .34, .29, .25 และ .24 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านบรรยากาศในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 86 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน

ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	มากกว่า 300 บาท	อื่นๆ	200 — 300 บาท	100 — 200 บาท	1 — 100 บาท
มากกว่า 300 บาท	2.18	-				
อื่นๆ	2.31	.13	-			
200 — 300 บาท	2.42	.24*	.11	-		
100 — 200 บาท	2.50	.32*	.19*	.07	-	
1 — 100 บาท	2.57	.39*	.26*	.15*	.07	-

จากตาราง 86 พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มากกว่า 300 บาท กับ 200 — 300 บาท 100 — 200 บาท และ 1 — 100 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .24, .32 และ .39 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตอื่นๆ กับ 100 — 200 บาท และ 1 — 100 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .19 และ .26 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 200 — 300 บาท กับ 1 — 100 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .15 มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 87 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	มากกว่า 300 บาท	อื่นๆ	200 — 300 บาท	100 — 200 บาท	1 — 100 บาท
มากกว่า 300 บาท	2.20	-				
อื่นๆ	2.33	.13	-			
200 — 300 บาท	2.36	.16*	.03	-		
100 — 200 บาท	2.54	.34*	.21*	.18*	-	
1 — 100 บาท	2.63	.43*	.30*	.27*	.09	-

จากตาราง 87 พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มากกว่า 300 บาท กับ 200 — 300 บาท 100 — 200 บาท และ 1 — 100 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .16, .34 และ .43 ตามลำดับ นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต อื่นๆ กับ 100 — 200 บาท และ 1 — 100 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .21 และ .30 ตามลำดับ นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 200 — 300 บาท กับ 100 — 200 บาท และ 1 — 100 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .18 และ .27 ตามลำดับ มีสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 88 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบวก

ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	200 — 300 บาท	100 — 200 บาท	มากกว่า 300 บาท	อื่นๆ	1 — 100 บาท
200 — 300 บาท	3.06	-				
100 — 200 บาท	3.08	.03	-			
มากกว่า 300 บาท	3.09	.03	.01	-		
อื่นๆ	3.12	.06	.04	.03	-	
1 — 100 บาท	3.34	.29*	.26*	.26*	.23*	-

จากตาราง 88 พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 1 — 100 บาท กับ มากกว่า 300 บาท 200 — 300 บาท 100 — 200 บาท และ อื่นๆ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .29 .26 .26 และ .23 ตามลำดับ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านบวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 89 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านลบ

ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	มากกว่า 300 บาท	อื่นๆ	200 — 300 บาท	100 — 200 บาท	1 — 100 บาท
มากกว่า 300 บาท	2.54	-				
อื่นๆ	2.63	.09	-			
200 — 300 บาท	2.67	.13	.04	-		
100 — 200 บาท	2.83	.29*	.20*	.16*	-	
1 — 100 บาท	2.92	.39*	.29*	.25*	.10	-

จากตาราง 89 พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 100 — 200 บาท กับ มากกว่า 300 บาท อื่นๆ และ 200 — 300 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .29, .20 และ .16 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 1 — 100 บาท กับ มากกว่า 300 บาท อื่นๆ และ 200 — 300 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .39, .29 และ .25 ตามลำดับ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้านลบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 90 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน โดยรวมทุกด้าน

ค่าใช้จ่ายในการสนทนาทาง อินเทอร์เน็ต	$\bar{X}$	มากกว่า 300 บาท	200 — 300 บาท	อื่นๆ	100 — 200 บาท	1 — 100 บาท
มากกว่า 300 บาท	2.81	-				
200 — 300 บาท	2.86	.04	-			
อื่นๆ	2.88	.06	.01	-		
100 — 200 บาท	2.96	.14*	.09	.08	-	
1 — 100 บาท	3.14	.32*	.27*	.26*	.18*	-

จากตาราง 90 พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 1 — 100 บาท กับ มากกว่า 300 บาท 200 — 300 บาท อื่นๆ และ 100 — 200 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .32 .27 .26 และ .18 และ นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต 100 — 200 บาท กับ มากกว่า 300 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .14 ตามลำดับ มีผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหา สาเหตุ และผลสืบเนื่องจากการ
สนทนาทางอินเทอร์เน็ต**

ตาราง 91 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
ด้านบุคลิกภาพ

ข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น	ข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น
1.	.3586	.9761	6.	.5000	.9760
2.	.5364	.9759	7.	.4750	.9769
3.	.5689	.9759	8.	.2942	.9764
4.	.3474	.9767	9.	.6424	.9757
5.	.4682	.9760	10.	.7419	.9756

ตาราง 92 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
ด้านการเรียน

ข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น	ข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น
1.	.7404	.9756	5.	.8554	.9755
2.	.7489	.9756	6.	.8140	.9755
3.	.6167	.9758	7.	.8276	.9756
4.	.8017	.9755	8.	.8276	.9757

ตาราง 93 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง

ข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น	ข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น
1.	.6890	.9757	5.	.7501	.9756
2.	.7442	.9756	6.	.7936	.9755
3.	.7190	.9757	7.	.7221	.9756
4.	.7539	.9755	8.	.4867	.9760

ตาราง 94 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
ด้านเจตคติในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น	ข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น
1.	.5605	.9759	8.	.7090	.9756
2.	.769	.9755	9.	.7470	.9756
3.	.7156	.9757	10.	.7221	.9758
4.	.5331	.9759	11.	.8045	.9756
5.	.8433	.9754	12.	.8290	.9755
6.	.4509	.9760	13.	.7712	.9756
7.	.7227	.9757			

ตาราง 95 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว

ข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น	ข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น
1.	.6744	.9757	6.	.7031	.9756
2.	.6224	.9758	7.	.8266	.9754
3.	.4734	.9760	8.	.5774	.9758
4.	.7281	.9756	9.	.5236	.9759
5.	.7915	.9756			

ตาราง 96 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
ด้านบรรยากาศในโรงเรียน

ข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น	ข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น
1.	.6587	.9757	6.	.7753	.9755
2.	.3795	.9761	7.	.2640	.9764
3.	.7252	.9756	8.	.3871	.9761
4.	.6415	.9757	9.	.6787	.9757
5.	.6192	.9758	10.	.7720	.9755

ตาราง 97 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสาเหตุของการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน

ข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น	ข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น
1.	.3392	.9767	5.	.5509	.9759
2.	.7545	.9756	6.	.2283	.9771
3.	.7734	.9756	7.	.7820	.9756
4.	.8257	.9759	8.	.5433	.9759

ตาราง 98 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามผลสืบเนื่องจากการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต

ข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น	ข้อ	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น
1.	.3844	.9761	11.	.7019	.9756
2.	.5321	.9759	12.	.2852	.9763
3.	.6213	.9758	13.	.4091	.9761
4.	.2125	.9763	14.	.5464	.9759
5.	.4995	.9760	15.	.6940	.9756
6.	.3038	.9763	16.	.6804	.9757
7.	.2286	.9763	17.	.3574	.9762
8.	.4560	.9760	18.	.3866	.9761
9.	.4569	.9760	19.	.0947	.9766
10.	.6311	.9758	20.	.0912	.9766

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.9761

ภาคผนวก ค

- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
- หนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการพัฒนาเครื่องมือการวิจัย
- หนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	สถานที่ทำงาน
1.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญยฤทธิ์ คงคาเพชร	ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เลขที่ 114 ซอยสุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110
2.	อาจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์	ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เลขที่ 114 ซอยสุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110
3.	อาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง	ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เลขที่ 114 ซอยสุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวจารุกร พุทธการุณย์วงศ์
วันเดือนปีเกิด	8 กันยายน 2522
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	453 ซอยตากสิน 18 ถนนตากสิน แขวงบวรคดี เขตธนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10600
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนฤทธิณรงค์รอน
พ.ศ. 2541	ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนฤทธิณรงค์รอน
พ.ศ. 2545	ครุศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยาและการแนะแนว) จากมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
พ.ศ. 2549	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ